

แนวทางการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ
รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์”

วัชระ บุญมาก

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่

พ.ศ. 2564

แนวทางการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ
รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์”

วัชระ บุญมาก

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่

พ.ศ. 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ชื่อวิทยานิพนธ์ แนวทางการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ
รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์”

ชื่อ สกุลผู้วิจัย นายวัชร บัญมาก

สาขาวิชา, คณะ พลศึกษา, ศึกษาศาสตร์

ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

.....ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์สุดยอด ชมสะห้าย)

.....ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อนุชิตร แท้สูงเนิน)

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่

อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาพลศึกษา

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญชัย เลิศพิริยะชัยกุล)
รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ประจำวิทยาเขตเชียงใหม่

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริพร สัตยานุรักษ์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. กรณ์ชัย ปัญโญ)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุดยอด ชมสะห้าย)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อนุชิตร แท้สูงเนิน)

บทคัดย่อ

ชื่อวิทยานิพนธ์ แนวทางการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ
รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์”
ชื่อ สกุลผู้วิจัย นายวัชระ บุญมาก
ชื่อปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา, คณะ พลศึกษา, ศึกษาศาสตร์
ปีที่ส่งวิทยานิพนธ์ 2564
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. รองศาสตราจารย์สุดยอด ชมสะห้าย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อนุชิตร์ แท้สูงเนิน

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอล และเป็นแนวทางการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักกีฬาฟุตบอลชาย จำนวน 162 คน โดยเปิดตารางเครซี่และมอแกน และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยวิธีการจับสลาก ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลได้จำนวน 176 คน และผู้ควบคุมทีม จำนวน 32 คน เครื่องมือในการเก็บข้อมูลใช้แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอล เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยเชิงคุณภาพ การวิเคราะห์เนื้อหา นำเสนอข้อมูลเป็นการบรรยายเชิงพรรณนา ส่วนการวิจัยเชิงปริมาณทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป แล้วจัดนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้สถิติ (t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way analysis of variance: anova) ผลการวิจัยพบว่า

ภาพการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านการบริหารจัดการ ด้านงบประมาณและสวัสดิการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ด้านการฝึกซ้อม ด้านผู้ฝึกสอน ด้านนักกีฬา มีความเหมาะสม สำหรับปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอล ทั้ง 6 ด้าน มีปัญหาในระดับปานกลาง

เปรียบเทียบปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอล ระหว่างสถานภาพ พบว่า มีปัญหาการเตรียมทีม ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบปัญหาการเตรียมทีมระหว่างนักกีฬาที่มีประสบการณ์การเข้าร่วมการแข่งขันแตกต่างกัน มีปัญหาการเตรียมทีมไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แนวทางการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลพบว่า จากสถานการณ์โควิด 19 (covid-19) ได้มีการปรับเปลี่ยนแผนการฝึกซ้อม โดยผู้ฝึกสอนออกแบบโปรแกรมให้นักกีฬาทำการฝึกซ้อมที่บ้าน และมีการประชุมผ่านช่องทางออนไลน์ โดยเข้ามาฝึกซ้อมเป็นกลุ่มโดยแบ่งเวลาการเข้ามาซ้อม โดยทางทีมมีมาตรการป้องกันอย่างเคร่งครัด เช่น ให้มีจุดคัดกรองการแพร่ระบาดของโรค การสวมหน้ากากอนามัย หรือหน้ากากผ้า การเว้นระยะห่างทางสังคม การใช้เจลล้างมือแอลกอฮอล์ และการยอมรับระบบติดตามตัวผ่านแอปพลิเคชันทางโทรศัพท์มือถือ ก่อนเข้าร่วมการฝึกซ้อมของนักกีฬา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและมีการวัดอุณหภูมิก่อน เข้าในบริเวณสนาม และตามบริเวณเขตสนามให้มีการจำกัดจำนวนคนที่เข้ามาร่วมฝึกซ้อม

คำสำคัญ: สภาพปัญหา การเตรียมทีม กีฬาฟุตบอล

ABSTRACT

Thesis Title	Guidelines for Futsal Sports Teams Participating in the 47 th Qualifying Round of the National Games, "Lamphun Games"
Researcher's name	Mr.Watchara Boonmak
Degree	Master of Education
Disciplines, Faculty	Physical Education, Faculty of Education
Year	2021
Advisor Committee	<ol style="list-style-type: none">1. Assoc. Prof. Sudyod Chomsahai2. Asst. Prof. Anuchit Thaesungnern, Ph.D.

This research aimed to study conditions of preparation of futsal teams participating in national sporting events. In addition, it was also studied how to prepare futsal teams participating in the 47th National Games Qualifying Round, Region 5, "Lamphun Games". The population used in this research was male futsal athletes. 176 people who participated in the National Games qualifying round for Region 5, "Lamphun Games", 32 team leaders were selected by purposive sampling which was used for interviewing. And questionnaires about conditions and problems, preparing futsal teams as a tool to collect data. To analyze the qualitative research data using content analysis. Presenting information is a narrative, making inductive conclusions from events that have taken place in order to find a common conclusion to the story. The quantitative research was analyzed using mean (\bar{X}) and standard deviation (SD). Statistics for t-test and one-way analysis of variance.

Conditions of preparation for futsal sports teams to participate in the 47th National Games Qualifying Round, Part 5, "Lamphun Games" such as management, budget, welfare, location, training equipment for practicing and coaches of athletes are appropriate.

Problems preparing futsal teams to participate in the 47th National Games Qualifying Round, Part 5, "Lamphun Games" such as management, budget, welfare, location, training equipment for practicing and coaches of athletes each side

had problems at a moderate level.

Compare the problem of preparing futsal teams to participate in the 47th National Games Qualifying Round, Part 5, "Lamphun Games" between the status, found that there were no statistically different team preparation problems at the .05 level and when comparing team preparation issues among athletes with different tournament participation experiences. There were no statistical differences in team preparation at the .05 level.

Guidelines for preparing futsal sports teams have been modifying training plans. Due to the COVID-19 situation, the trainer designed a program for athletes to practice at home, having meetings via online channels for example training groups by dividing time to practice with social distancing regulations. Besides, there is a screening measure strictly before the participation of athletes and stakeholders and have measured the temperature before entering the field, using a mask, using an alcohol-based hand sanitizer According to the field area, there is a limit to the number of people who can participate in the training.

Keywords: Problem Condition, Preparation team, Futsal

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาจากรองศาสตราจารย์ สุธยออด ชมสะห้าย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อนุชิตร์ แท้สูงเนิน ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ซึ่งได้เสียสละเวลาให้ความรู้ คำปรึกษา ชี้แนะแนวทางปรับปรุง แก้ไข และตรวจสอบข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างละเอียดจนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณรองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ คณาจารย์ และบุคลากร คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ ทุกท่าน ที่กรุณาแนะนำแนวทาง ด้านวิชาการที่มีคุณค่า พร้อมให้กำลังใจ และอำนวยความสะดวกในการประสานงานส่วนต่าง ๆ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยด้วยดีเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณ ดร. จารุวัฒน์ สัตยานุรักษ์ รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประจำวิทยาเขตเชียงใหม่ คุณสงค์ศักดิ์ คำตึ๊งนิรัตน์ ผู้อำนวยการสำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดเชียงใหม่ คุณมนตรี หารใจ นายกสมาคมแห่งกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้ง 3 ท่าน ที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ในการปรับปรุงเครื่องมือสำหรับการวิจัย จนกระทั่งมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และนำไปใช้ได้เป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ ดร. จารุวัฒน์ สัตยานุรักษ์ รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประจำวิทยาเขตเชียงใหม่ ที่ส่งเสริม สนับสนุน และให้กำลังใจ และอำนวยความสะดวก ในการจัดการศึกษา รวมถึงผู้บังคับบัญชา บุคลากร ภายในหน่วยงานการกีฬาแห่งประเทศไทย สำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย ภาค 5 และเพื่อนร่วมสายงานของผู้วิจัย ที่ได้ให้ข้อมูล อันเป็นประโยชน์ต่องานวิจัย รวมถึงนักกีฬาฟุตบอลและผู้ฝึกสอนกีฬาทุกท่าน ที่ได้สละเวลาให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำคัญสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และครอบครัว ตลอดจน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ช่อแก้ว ภัทรวานนท์ ที่ได้คอยให้ความช่วยเหลือต่าง ๆ พร้อมให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ จนสำเร็จลุล่วงด้วยดีตลอดมา ผู้วิจัยขอขอบคุณ และประโยชน์ที่พึงได้จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอนอบน้อมเป็นเครื่องบูชา แต่พระคุณบิดามารดา ครูบาอาจารย์ และผู้มีพระคุณทั้งหลายที่ได้อบรม เลี้ยงดูสั่งสอนให้เกิดความรู้ และความปรารถนาดีต่อผู้วิจัยมาโดยตลอด ขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูง

วัชระ บุญมาก

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
สมมติฐานการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ.....	6
การเตรียมทีมกีฬา.....	11
การฝึกซ้อมกีฬา.....	16
บริบทของการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ.....	24
บทบาทผู้ฝึกสอนกีฬา.....	26
บทบาทนักกีฬา.....	30
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	31
งานวิจัยในประเทศ.....	31
งานวิจัยต่างประเทศ.....	41
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	44
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	44

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	45
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย.....	47
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	48
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	71
สรุปผลการวิจัย.....	71
อภิปรายผลการวิจัย.....	75
ข้อเสนอแนะ.....	88
บรรณานุกรม.....	89
ภาคผนวก.....	97
ภาคผนวก ก.....	98
ภาคผนวก ข.....	103
ภาคผนวก ค.....	113
ประวัติผู้วิจัย.....	124

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
4.1	ข้อมูลส่วนบุคคล.....	52
4.2	แสดงจำนวน และร้อยละของสภาพการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านการบริหารจัดการ.....	53
4.3	แสดงจำนวน และร้อยละของสภาพการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านงบประมาณและสวัสดิการ.....	54
4.4	แสดงจำนวน และร้อยละของสภาพการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านสถานที่ อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม.....	55
4.5	แสดงจำนวน และร้อยละของสภาพการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านการฝึกซ้อม.....	56
4.6	แสดงจำนวน และร้อยละของสภาพการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านผู้ฝึกสอน.....	57
4.7	แสดงจำนวน และร้อยละของสภาพการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านนักกีฬา.....	58
4.8	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ภาพรวมของสภาพปัญหาการเตรียมทีม.....	59
4.9	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านการบริหารจัดการ.....	60
4.10	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านงบประมาณและสวัสดิการ.....	61

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
4.11	62
แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการเตรียมทีม กีฬาฟุตซอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านสถานที่ อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม.....	
4.12	63
แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการเตรียมทีม กีฬาฟุตซอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านการฝึกซ้อม.....	
4.13	64
แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการเตรียมทีม กีฬาฟุตซอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านผู้ฝึกสอน.....	
4.14	65
แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการเตรียมทีม กีฬาฟุตซอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านนักกีฬา.....	
4.15	66
แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบปัญหา การเตรียมทีม กีฬาฟุตซอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” จำแนกตามสถานภาพ.....	
4.16	68
แสดงการเปรียบเทียบความแปรปรวนเป็นรายคู่ทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามประสบการณ์.....	

สารบัญภาพ

ภาพ		หน้า
1.1	กรอบแนวคิดการวิจัย.....	5
2.2	ประสิทธิภาพสูงในกีฬาเป็นเป้าหมายของการตรวจสอบและการเปลี่ยนแปลง.....	12

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ฟุตบอลเป็นกีฬาที่มีรูปแบบการเล่นที่เป็นไปด้วยความรวดเร็ว ผู้เล่นจะต้องมีเทคนิค และใช้ความสามารถเฉพาะตัวสูง มีทักษะการเล่นกับบอลที่ดีทั้งการรับบอล การส่งบอล การเลี้ยงบอล การป้องกัน และการยิงประตู โดยแต่ละทีมจะมีโอกาสและจังหวะในการทำประตูอยู่ตลอดเวลา จึงทำให้ฟุตบอลเป็นกีฬาที่สร้างความสนุกสนาน ตื่นเต้นและเร้าใจ ตลอดการแข่งขันในปัจจุบัน หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนได้ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการแข่งขันรายการต่าง ๆ มากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับเยาวชน เช่น รายการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งประเทศไทย เจ เพรส จูเนียร์ ฟุตบอล และฟุตบอลนักเรียน สฟฐ. เป็นต้น ซึ่งรายการแข่งขันดังกล่าวต่างได้รับการตอบรับจากทางโรงเรียนและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ด้วยการส่ง นักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งนอกจากจะเป็นประโยชน์จากการส่งเสริมให้เยาวชน สนใจ และรักการเล่นกีฬา รวมถึงมีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรงแล้วยังเป็นแนวทางหนึ่งที่สำคัญมาก ที่จะทำให้นักกีฬาฟุตบอลในระดับเยาวชนได้มีการพัฒนาความสามารถอย่างต่อเนื่อง และจะเป็น กำลังสำคัญในการก้าวขึ้นไปเล่นในทีมระดับมหาวิทยาลัย ระดับสโมสร และระดับชาติต่อไปในอนาคต ดังนั้น แนวทางดังกล่าวจึงเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนากีฬาฟุตบอลในภาพรวมของประเทศไทย ดังที่ ประเทศที่พัฒนาแล้วทั่วโลกจะอาศัยกระบวนการของกีฬา เพื่อสร้างการมีส่วนร่วม เพื่อสร้าง เครือข่ายชุมชน ตลอดจนการสร้างจิตสำนึกในการดำรงชีวิตที่มีคุณธรรม มีวินัย และมีความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ เคารพในสิทธิของตนเอง และผู้อื่นเป็นรากฐานที่ดีของสังคม องค์กรของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกรวมทั้งองค์กรระหว่างประเทศ จึงได้สนับสนุนให้มีการใช้ในกีฬาการออกกำลังกาย และนันทนาการ เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชากรของประเทศตน นอกจากนั้นกีฬายังเป็นเครื่องมือ สำคัญ ในการพัฒนาประเทศที่จะช่วยให้ประชาชนในประเทศเป็นผู้มีความสมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจ และยังสามารถเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้มีความเจริญรุ่งเรือง ดังแผนพัฒนา การกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560-2564) มีการดำเนินงานการพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และวินัยของพลเมืองด้วยการกีฬา การมีส่วนร่วมและการบริการสาธารณะของชุมชนท้องถิ่น การกีฬา การส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากการกีฬา การปฏิรูปนโยบาย และโครงสร้าง เพื่อพัฒนาระบบการขับเคลื่อนการกีฬาของชาติ การพัฒนาการกีฬา เพื่อความเป็นเลิศในทุกระดับ การสร้างสัมพันธภาพและแสดงศักยภาพทางการกีฬาของประเทศไทยในระดับสากล ตามที่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ได้วางนโยบาย

ให้มีการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ที่มุ่งเน้นคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนาคนไทย ให้เป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ โดยมีลักษณะสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน มีทักษะในการคิดเชิงสังเคราะห์ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความเคารพในความแตกต่าง มีจุดยืนทางจริยธรรมภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และขับเคลื่อนให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติที่ชัดเจนยิ่งขึ้นในทุกระดับ ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา ให้ความสำคัญกับการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม พัฒนาประเทศสู่ความสมดุลในทุกมิติอย่างบูรณาการและเป็นองค์รวมทุกภาคส่วนในสังคม จึงควรใช้แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 6 มาเป็นกรอบและแนวทางในการพัฒนา การกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันการส่งเสริมเข้าร่วมการแข่งขันทุกทีม ต่างมุ่งเตรียมทีมให้พร้อมทุกด้านก่อนการแข่งขันทุกครั้ง หากว่าจังหวัดใดได้มีการเตรียมทีมมาอย่างดี จากอดีตจนถึงปัจจุบันเพื่อเข้าร่วม การแข่งขันกีฬานั้น แต่ละโรงเรียนที่เป็นตัวแทนภาคและจังหวัดเจ้าภาพมักจะประสบปัญหาตลอดมา ดังนั้น การเตรียมทีมกีฬาต้องมีหลักในการเตรียมทีม เพื่อให้เกิดความพร้อมในการเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่าง ๆ การเตรียมทีมกีฬานับเป็นหัวใจสำคัญของการเตรียมทีม นักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันเพื่อเป็นการเพิ่มพูนประสิทธิภาพ และสมรรถภาพให้เกิดความพร้อมทางด้านร่างกาย และจิตใจของนักกีฬา และมีความสามารถในการเล่นกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ภุพิงค์ สุวรรณ; และ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย. 2558) จากการศึกษาข้อมูลการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลพบว่า บางทีมไม่มีความพร้อมในการเข้าร่วมการแข่งขัน สิ่งที่มีมักจะเกิดขึ้นบ่อย ๆ ในการเตรียมทีมกีฬาสวนใหญ่ ได้แก่ ปัญหาในด้านปัจจัยอื่น อาทิ ด้านงบประมาณ และสวัสดิการ ด้านนักกีฬาและผู้ฝึกสอน เป็นต้น และที่ผ่านมาก็กีฬาฟุตบอลมักมีปัญหาในเรื่อง ผู้ฝึกสอน นักกีฬา การฝึกซ้อม งบประมาณสนับสนุนการเตรียมทีม สถานที่เก็บตัว และการอำนวยความสะดวกในด้านการเบิกจ่ายเลี้ยง และด้านยานพาหนะ เป็นต้น ประกอบกับด้านสถานที่วัสดุอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอน สุขภาพและสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา ขวัญและกำลังใจ การบำรุงร่างกาย ในขณะที่ฝึกซ้อม รวมถึงการสนับสนุนจากผู้ปกครอง หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้น จะส่งเสริมให้นักกีฬามีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจจนถึงขีดสูง และจะส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันได้ จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า กีฬาฟุตบอลเป็นที่นิยมเป็นอย่างมาก และในฐานะที่ผู้วิจัยมีส่วนเกี่ยวข้องกับวงการกีฬาฟุตบอลอย่างต่อเนื่อง จึงมีความสนใจที่จะศึกษาแนวทางการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วม การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 47 ภาค 5 “ลำพูนเกมส์” เพื่อทราบปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น อีกทั้งเป็นแนวทางในการเตรียมทีมนักกีฬาในการแข่งขันกีฬาระดับต่าง ๆ และเพื่อก้าวไปสู่การเป็นนักกีฬาในระดับสูงขึ้นไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์”
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์”
3. เพื่อเป็นแนวทางการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์”

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ตัวแทนนักกีฬาฟุตบอลชาย ที่จะทำการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” จำนวน 280 คน (การกีฬาแห่งประเทศไทย. 2563) ผู้ควบคุมทีม จำนวน 32 คน จาก 12 ทีมที่ส่งเข้าร่วมแข่งขัน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ตัวแทนนักกีฬาฟุตบอลชาย ที่จะทำการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจากตารางสำเร็จรูปของเครซีและมอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 162 คน และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่ายโดยวิธีจับสลาก และผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลได้จำนวน 176 คน

ตัวแปรที่ศึกษา แบ่งได้ดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ คือ
 - 1.1 สถานภาพภายในทีม
 - 1.2 ประสบการณ์การแข่งขันกีฬา
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ
 - 2.1 ด้านการบริหารจัดการ
 - 2.2 ด้านงบประมาณและสวัสดิการ
 - 2.3 ด้านสถานที่อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม
 - 2.4 ด้านการฝึกซ้อม
 - 2.5 ด้านผู้ฝึกสอน

2.6 ด้านนันทกีฬา

นิยามศัพท์เฉพาะ

สภาพการเตรียมทีม หมายถึง สภาพที่ดำเนินการของคณะนันทกีฬาฟุตบอลที่เกิดขึ้นระหว่างการฝึกซ้อม เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ประกอบไปด้วย ด้านการบริหารจัดการ ด้านงบประมาณและสวัสดิการ ด้านสถานที่อุปกรณ์ ในการฝึกซ้อม ด้านการฝึกซ้อม ด้านผู้ฝึกสอน ด้านนันทกีฬา

ปัญหาในการเตรียมทีม หมายถึง อุปสรรคที่เกิดขึ้นในระหว่างการเก็บตัวฝึกซ้อม ตลอดจน ก่อนการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ประกอบด้วย ด้านการบริหารจัดการ ด้านงบประมาณและสวัสดิการ ด้านสถานที่อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ด้านการฝึกซ้อม ด้านผู้ฝึกสอน ด้านนันทกีฬา

แนวทางการเตรียมทีม หมายถึง การเตรียมความพร้อมของทีมในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลให้ประสบความสำเร็จ อันประกอบไปด้วย ด้านการบริหารจัดการ ด้านงบประมาณและสวัสดิการ ด้านสถานที่อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ด้านการฝึกซ้อม ด้านผู้ฝึกสอน ด้านนันทกีฬา แม้จะมีการเลื่อนแข่งขัน ด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ก็ยังมีการเตรียมความพร้อมของทีมตลอดเวลา

ผู้ควบคุมทีม หมายถึง ผู้จัดการทีม ผู้ช่วยผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนที่มนันทกีฬาฟุตบอล ซึ่งเป็นตัวแทนจังหวัด ในสังกัดภาค 5 รวมทั้งหมด 12 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แม่ฮ่องสอน อุดรดิตถ์ สุโขทัย ตาก เพชรบูรณ์ พิษณุโลก พิจิตร กำแพงเพชร ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์”

นันทกีฬาฟุตบอล หมายถึง นันทกีฬาฟุตบอลในสังกัดภาค 5 ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แม่ฮ่องสอน แม่ฮ่องสอน อุดรดิตถ์ สุโขทัย ตาก เพชรบูรณ์ พิษณุโลก พิจิตร กำแพงเพชร ที่ส่งรายชื่อ เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์”

การแข่งขันกีฬาฟุตบอล ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” หมายถึง การจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 ที่มีนันทกีฬาจากจังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แม่ฮ่องสอน แม่ฮ่องสอน อุดรดิตถ์ สุโขทัย ตาก เพชรบูรณ์ พิษณุโลก พิจิตร กำแพงเพชร จะเข้าร่วมการแข่งขัน

สมมติฐานของการวิจัย

1. สถานภาพที่ต่างกัน มีปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” แตกต่างกัน

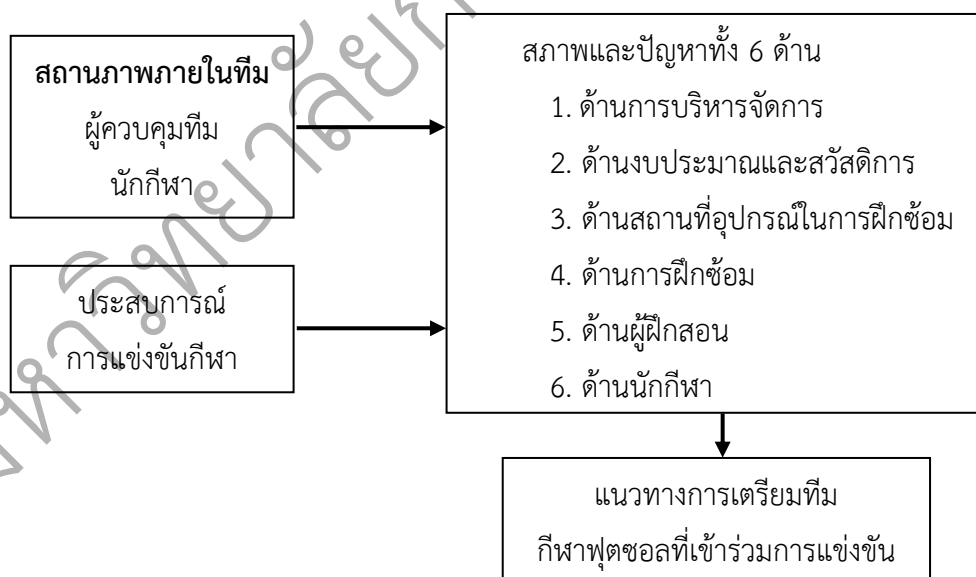
2. ประสบการณ์ที่เคยเข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติที่ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” แตกต่างกัน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผู้ฝึกสอน ผู้บริหาร และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้ทราบผลและสภาพปัญหาในการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์”
2. ผู้บริหาร ผู้ฝึกสอน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แนวทางในการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลสำหรับการเข้าร่วมการแข่งขันที่คล้ายคลึงกัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงนำมาเป็นแนวทางในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

ภาพ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยรวบรวมตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ
2. การเตรียมทีมกีฬา
3. การฝึกซ้อมกีฬา
4. บริบทของการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ
5. บทบาทผู้ฝึกสอนกีฬา
6. บทบาทนักกีฬา
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

คำว่า “การบริหารจัดการ” หรือ “Management” หมายถึง กิจกรรมหรือกระบวนการในการใช้ทรัพยากรขององค์การเพื่อการบรรลุเป้าประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งที่ตั้งการกำหนดไว้ การจัดการมีความคล้ายคลึงกับการบริหาร (administration) เนื่องจากมีจุดมุ่งหมายในการบรรลุเป้าหมาย แต่ในขณะที่เดียวกันก็มุ่งเน้นให้การใช้ทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด (Louis Allan. 1973) แนวคิดและทฤษฎีการจัดการปัจจุบันในองค์การต่าง ๆ มักใช้คำสองคำ คือ “การบริหาร (administration)” กับคำว่า “การจัดการ (management)” สลับกันไปมา

ทั้งนี้เนื่องจาก ทั้งสองคำนี้มีความหมายเหมือนกัน จึงใช้แทนกันได้มีข้อแตกต่างกันบ้างเล็กน้อยตรงที่ประการแรก “การบริหาร” มักใช้ในวงราชการหรือราชการ และใช้กับผู้บริหารระดับสูงขององค์การที่มีหน้าที่ในการกำหนดนโยบายต่าง ๆ ในขณะที่ “การจัดการ” ใช้ในวงธุรกิจหรือเอกชน เป็นหลักและใช้กับผู้ปฏิบัติงาน รองลงมาที่มีหน้าที่นำนโยบายไปปฏิบัติ (องอาจ ก่อสินค้า. 2556)

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2555) กล่าวว่า การบริหาร หมายถึง การดำเนินการใด ๆ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับคน สิ่งของ และหน่วยงาน โดยครอบคลุมในเรื่องต่าง ๆ ที่เรียกว่า “กระบวนการบริหาร” หรือ “ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหาร”

สันติ บุญภิรมย์ (2552) ได้ให้ความหมายของการบริหารไว้ว่า หมายถึง การดำเนินการร่วมกันของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ให้บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้

โดยใช้ปัจจัยต่าง ๆ มามีส่วนร่วมสนับสนุนในการดำเนินการให้บรรลุผลสำเร็จตามที่ได้กำหนดไว้

นพพร ตรีพิชจักร (2553) กล่าวว่า การบริหาร หมายถึง การทำงานของคณะบุคคล ที่มีตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ร่วมกันปฏิบัติการให้บรรลุเป้าหมายเดียวกัน โดยการบริหารทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีอยู่อย่างเป็นระบบให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้

สุพจน์ เจริญขำ (2554) ให้ความหมายว่า การบริหาร หมายถึง การร่วมมือร่วมกัน ทำกิจกรรม เพื่อให้งานขององค์กรให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยใช้กระบวนการบริหาร ประกอบกับทรัพยากรที่มีอยู่อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

ปัจจัยทางการบริหาร 4 M's

การบริหารจัดการทุกประเภท จำต้องอาศัยปัจจัยหรือทรัพยากรทางการบริหารจัดการ ที่สำคัญ ได้แก่ บุคลากร (man) งบประมาณ (money) วัสดุอุปกรณ์ (material) และการจัดการ (management) หรือทฤษฎี 4 M's ซึ่งถือเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ใช้ในการบริหาร ทั้งนี้ เพราะการบริหาร จะประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย ต้องอาศัยบุคลากรที่มีคุณภาพ มีปริมาณเพียงพอ ต้องได้รับงบประมาณ สนับสนุนการดำเนินการเพียงพอ มีวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับความต้องการของแผนงาน และโครงการ ระบบการจัดการที่ดีมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ความหมายของหลักการบริหาร 4 M's (ดอกจันทน์ คำมีรัตน์; บุญทัน ดอกไธสง; และ อิมรอน มะลูลีม. 2552) ให้ความหมายของ หลักการบริหาร 4 M's ไว้ว่า เป็นทรัพยากรในการบริหาร (resources) ได้แก่ วัสดุและเครื่องใช้เพื่อประกอบการดำเนินงาน รวมไปถึงความสามารถ ในการจัดการทรัพยากรในการบริหารสามารถ แบ่งเป็น 4 ประเภท หรือเรียกว่าทฤษฎี 4 M's ดังนี้

1. บุคลากร (man) มีการกำหนดนโยบายการบริหารงาน ซึ่งพนักงานแต่ละคนต้องผ่าน กระบวนการการฝึกฝนทักษะความสามารถก่อนปฏิบัติงาน จึงได้รับมอบหมายงานที่มีลักษณะ เหมาะสมกับทักษะที่มีให้แต่ละคนที่แตกต่างกัน
2. งบประมาณ (money) มีการกำหนดแนวทางการบริหาร การใช้จ่ายเงินหรือต้นทุน การผลิตอย่างประหยัด และคุ้มค่า เพื่อให้ได้ผลลัพธ์มากกว่าต้นทุนที่กำหนดไว้ องค์ประกอบที่สำคัญ ของการบริหารจัดการ กล่าวคือ การบริหารการเงินเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเชิงกลยุทธ์โดยคำนึงถึง
 - 2.1 ลักษณะการดำเนินงานขององค์กร
 - 2.2 ลักษณะธุรกิจในอนาคต
 - 2.3 สภาพแวดล้อม
 - 2.4 การจัดสรรทรัพยากร
 - 2.5 การปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์

นอกจากนั้นการบริหารการเงินอย่างประหยัดและคุ้มค่า มีความสอดคล้องกับการกำหนด กลยุทธ์ระดับธุรกิจที่ต้องการเป็นผู้นำด้านต้นทุนต่ำ (cost leadership) ในเชิงการแข่งขัน

เป็นการกำหนดกลยุทธ์ที่ครอบคลุมวิธีการในการแข่งขันแก่ผู้เกี่ยวข้องในหน่วยงาน (function) มุ่งเน้นให้แต่ละแผนกสร้างภารกิจทำงานตามหน้าที่พัฒนากลยุทธ์ขึ้นมา โดยอยู่ภายใต้กรอบของกลยุทธ์ เช่น แผนการผลิต แผนการตลาด แผนการดำเนินงานทั่วไป แผนการด้านทรัพยากรบุคคล แผนการเงิน เป็นต้น

3. วัสดุอุปกรณ์ (material) เป็นการกำหนดแนวทางการใช้งานเครื่องมือเครื่องใช้ที่เป็นส่วนประกอบสำคัญของการผลิตออกมาให้ได้คุณภาพ และผลิตเรียบร้อยในระยะเวลาที่กำหนด ดังนั้นจึงกำหนดให้พนักงานทุกคน ต้องมีความรู้ความสามารถในการใช้งานเครื่องมือต่าง ๆ มีการฝึกฝนและทำความเข้าใจ รวมถึงฝึกปฏิบัติเทคนิคต่าง ๆ ที่จะเป็นการดูแลบำรุงรักษา และป้องกันอันตรายหรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นระหว่างปฏิบัติงานได้

4. การจัดการ (management) มีการกำหนดกลยุทธ์การบริหารงานที่คำนึงถึงปัจจัยแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กร โดยทำการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคที่มีผลกระทบต่อการบริหารงาน เพื่อหากลยุทธ์ในการหลีกเลี่ยง และปรับเปลี่ยนแนวทางการบริหารให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกที่เปลี่ยนแปลงไป เป็นกลยุทธ์การบริหารที่มีความครอบคลุมการจัดการ 4M's โดยใช้หลักการควบคุมเป็นส่วนสำคัญของการบริหาร ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ โดยที่ต้องควบคุมปริมาณงาน ควบคุมคุณภาพของงาน ควบคุมเวลาการทำงาน of พนักงาน และควบคุมค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงานต่าง ๆ เหล่านี้ จะส่งผลต่อความสำเร็จขององค์กร และสร้างจิตสำนึกองค์กร ให้เกิดขึ้นกับพนักงานทุกคน ที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในกระบวนการต่าง ๆ ที่จัดทำขึ้น เพื่อพัฒนาองค์กร ให้มุ่งไปสู่ความเป็นเลิศในด้าน การจัดการภายใน ได้แก่ การรักษามาตรฐานการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพการสร้างความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในการผลิตให้กับพนักงาน และการบริการลูกค้าที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงการดูแลรักษา สิ่งแวดล้อมไปด้วย

จันทร์ประภา สิงห์ณีย์ (2556) กล่าวว่า การบริหารทรัพยากรมนุษย์เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อองค์กร การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กรได้นั้น ต้องอาศัยปัจจัยด้านกำลังคนเป็นสำคัญ องค์กรการทำงานทุกองค์กรจะต้องอาศัยปัจจัยหลัก 4 M's นำหลักการและทฤษฎีไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ประกอบไปด้วย คน (man) วัสดุ (material) เงิน (money) และการจัดการ (management) ซึ่งทุกปัจจัยมีความสำคัญระดับที่เท่า ๆ กัน โดยถ้าขาดปัจจัยในข้อใด องค์กรอาจจะไม่สามารถดำเนินการทำงานไปให้ถึงในระดับที่ตั้งเป้าหมายหรือบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรได้

สมคิด บางโม (2558) ปัจจัยพื้นฐานทางการบริหารมี 4 อย่าง ที่เรียกว่า 4M's ได้แก่

1. คน (man) เป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมขององค์กรนั้น ๆ
2. เงิน (money) ใช้สำหรับเป็นค่าจ้างและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ

3. วัสดุสิ่งของ (material) หมายถึง วัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้เครื่องมือต่าง ๆ และอาคารสถานที่

4. การจัดการ (management) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับการจัดการ เพราะประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการจัดการขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ และคุณภาพของปัจจัย

สรุปความหมายโดยรวมของการบริหาร คือ การดำเนินการอย่างเป็นระบบ เป็นกระบวนการ ขั้นตอนตั้งแต่การกำหนดเป้าหมายหรือวิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ที่องค์การต้องการรวมถึงการกำหนด โครงสร้างองค์การ การออกแบบและการมอบหมายงาน การจัดทีมงาน การสร้างกฎ ระเบียบ กติกา การจัดระบบ การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลและส่วนงาน รวมถึงการออกแบบระบบการติดตาม และการควบคุมงานการบริหารจึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจ และความเป็นหนึ่งเดียว ของสมาชิกองค์การเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

กระบวนการในการบริหารจัดการนั้น จำเป็นต้องมีกระบวนการหรือขั้นตอนในการปฏิบัติงาน ต่อมา Gulick; & Urwic (1937) จึงได้มีการนำแนวคิดของ Fayol มาพัฒนาให้มีความสอดคล้อง กับงานมากขึ้น จึงได้สรุปกระบวนการบริหาร หรือหน้าที่ของนักบริหารเป็นกระบวนการบริหารจัดการ ประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 7 ประการ โดยใช้ชื่อย่อว่า “POSDCoRB” ดังนี้ (วิลาวรรณ ธิพิพิศาล. 2550)

1. การวางแผน (planning) หมายถึง เป็นการคาดคะเนเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น ในอนาคต วางแผนเพื่อให้เกิดการทำงานออกไปได้อย่างกว้างขวาง โดยกำหนดขอบข่ายของงาน และคาดคะเนผลที่อาจจะเกิดขึ้นมาได้ เมื่อได้กระทำไปจนประสบผลสำเร็จ รวมทั้งการกำหนดวิธีการ ที่จะดำเนินงานให้สัมพันธ์กันกับจุดมุ่งหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ตามลักษณะ และประเภท ของงาน การวางแผนจึงเป็นการที่ต้องกระทำอย่างรอบคอบ อาศัยความร่วมมือของหลาย ๆ ฝ่าย ที่เกี่ยวข้องทั้งในองค์การและนอกองค์การ ทั้งในระบบงานที่มีแบบแผน และทั้งนอกระบบงานที่ไม่มี ระบบแผน ซึ่งต้องคำนึงถึงทรัพยากรภายในองค์การ และสภาพแวดล้อมภายนอก เพื่อให้แผนที่ กำหนดขึ้นมีความรอบคอบ และสามารถนำไปปฏิบัติได้

2. การจัดองค์การ (organizing) หมายถึง เป็นการจัดองค์การโครงสร้างที่มีระบบ อันเป็น แนวทาง ที่ทำให้เกิดการปฏิบัติงาน ซึ่งจะออกมาในรูปการแบ่งสรรหน้าที่ การงานตามแต่ละแผนก แต่ละฝ่าย เพื่อให้การปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์การได้ทำงานตามหน้าที่ที่ตนได้รับมอบหมาย และเป็นภาระความรับผิดชอบของแต่ละคนแต่ละแผนก เพื่อให้บังเกิดความง่ายในการตรวจสอบ ผลการปฏิบัติงาน

3. การจัดบุคลากรปฏิบัติงาน (staffing) หมายถึง เป็นการคัดเลือกบุคคลให้เข้ามาดำรง ตำแหน่งภายในองค์การ เพื่อให้เข้าใจถึงบทบาทหน้าที่การงานของตนเองและของบุคคลอื่นซึ่งต้อง ทำงานร่วมกันภายใต้เงื่อนไขที่ได้กำหนดเอาไว้ให้ และพิจารณาจากบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ ที่เหมาะสมให้ได้ในปริมาณที่เพียงพอจะทำงานให้สำเร็จได้

4. การอำนวยการ (directing) หมายถึง การกำหนดหน้าที่ในการปฏิบัติงานของโครงการอย่างต่อเนื่องกันไป ซึ่งเกิดจากการตัดสินใจหรือการวินิจฉัยสั่งการ และเป็นการกำหนดแนวทางความคิดให้ประจักษ์ในกิจการเฉพาะอย่างหรือในกิจการทั่วไป เพื่อให้ผู้ปฏิบัติได้เห็นทิศทางของการปฏิบัติงานในองค์การหน้าที่นี้เป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่ต้องเป็นผู้คอยกำหนดให้เกิดการบริหารงานให้บรรลุจุดประสงค์ขององค์การ

5. การประสานงาน (coordinating) หมายถึง เป็นการเชื่อมความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานทุกฝ่าย ทั้งในระดับสูงกว่า ต่ำกว่า และการสร้างมนุษยสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ซึ่งงานหน้าที่หลักที่สำคัญที่สุดของผู้บริหาร เมื่อเปรียบเทียบกับกระบวนการบริหารทั้งหมด การร่วมมือของผู้ร่วมงานทุกระดับและผู้บริหารจะสามารถสร้างปฏิสัมพันธ์ขึ้นมาได้นั้น จะทำให้การบริหารงานขององค์การได้ดำเนินไปด้วยดีและมีประสิทธิภาพ จึงถือได้ว่าความร่วมมือกันในระหว่างคณะเดียวกัน เป็นสิ่งที่การบริหารต้องการมากที่สุด

6. การรายงาน (reporting) หมายถึง เป็นการนำเสนอผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงานจากผู้ใต้บังคับบัญชา หรือผู้บริหารระดับต่าง ๆ โดยมีกรติดต่อบริการแบบเป็นลายลักษณ์อักษร

7. การจัดทำงบประมาณ (budgeting) หมายถึง เป็นเครื่องมือที่นำมาใช้ในการควบคุมการปฏิบัติงานโดยใช้วงจรงบประมาณ ซึ่งมีขั้นตอน คือ การเตรียมขออนุมัติงบประมาณ การเสนอให้ผู้บังคับบัญชาให้ความเห็นชอบ การดำเนินงานตามงบประมาณ การตรวจสอบ การใช้จ่ายงบประมาณตามแผนที่เสนอขอไว้

ขวัญชนก ใจเสงี่ยม (2558) กล่าวว่า การจัดการเป็นความสามารถเฉพาะของผู้บริหารที่จะดูแลหรือประสานกิจกรรมต่าง ๆ ให้สามารถดำเนินการต่อเนื่อง ลุล่วงไปตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ การแสวงหาความรู้ในการจัดการอาจเกิดจากประสบการณ์ ในฐานะที่เคยเป็นผู้ปฏิบัติงานขององค์กรมานานหลายปี รวมทั้งการถ่ายทอดประสบการณ์จากอดีตถึงปัจจุบัน ความรู้ในการจัดการยังเป็น เรื่องของศาสตร์ที่สามารถค้นคว้าหาเรียนรู้จากตำราวิจัย และประสบการณ์ขององค์การอื่น ๆ ในสังคม

Robbins; & DeCenzo (2004) ได้ให้ความหมายของคำว่า การจัดการ (management) หมายถึง กระบวนการที่ทำให้งานกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยคน และทรัพยากรขององค์การ ให้เป็นผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ซึ่งตามความหมายนี้องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ ได้แก่ กระบวนการ (process) ประสิทธิภาพ (efficiency) และประสิทธิผล (effectiveness)

ในความหมายของการจัดการนี้หมายถึง หน้าที่ต่าง ๆ ด้านการจัดการ ได้แก่ การวางแผน การนิมน้ององค์การ การจัดองค์การ และการควบคุม โดยได้อธิบายตามหัวข้อของหน้าที่และกระบวนการจัดการ ดังนี้

การบริหารจัดการ (managerial functions) หมายถึง หน้าที่สำคัญที่ผู้บริหารต้องดำเนินการใน การบริหารจัดการองค์กร ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์กร การนำ และการควบคุม

การวางแผน (planning) หมายถึง การตัดสินใจล่วงหน้าว่า จะดำเนินการอย่างไรให้บรรลุเป้าหมาย เป็นกระบวนการกำหนดเป้าหมายขององค์กร และวางแนวทางการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายนั้น ซึ่งประกอบด้วย การวิเคราะห์สภาพปัจจุบันขององค์กร การกำหนดวัตถุประสงค์เป้าหมาย และกลยุทธ์การดำเนินงาน รวมทั้งการวางแผนด้านทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินงาน

การจัดองค์กร (organizing) หมายถึง การจัดระบบการดำเนินงาน และกระบวนการจัดการทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร ซึ่งประกอบด้วย การจัดระบบบริหารองค์การ จัดทำแผนภูมิปฏิบัติการจัดบุคลากรรับผิดชอบงานต่าง ๆ การจัดทำมาตรฐาน และรายละเอียด การปฏิบัติงาน การกำหนดภารกิจขององค์กร การจัดระบบการบังคับบัญชา และการประสานงาน การจัดระบบทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในองค์การ

การนำ (leading) หมายถึง การอำนวยความสะดวก และการประสานงานเพื่อให้บุคลากรปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายขององค์กร ต้องอาศัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ซึ่งประกอบด้วย การจูงใจ การตัดสินใจ การสั่งการ การสื่อสาร และการแก้ปัญหาความขัดแย้งของบุคลากรในองค์การ

การควบคุม (controlling) หมายถึง การกำกับให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมาย และแผนขององค์กร ซึ่งประกอบด้วย การตรวจสอบสภาพติดตาม การเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และการปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงาน

สรุปความหมายของ “การจัดการ” หมายถึง กระบวนการกิจกรรมหรือการศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในอันที่จะเชื่อมั่นได้ว่า กิจกรรมต่าง ๆ ดำเนินไปในแนวทางที่จะบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ที่กำหนดไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน้าที่อันที่จะสร้างและรักษาไว้ซึ่งสถานะที่จะเอื้ออำนวยต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ ด้วยความพยายามร่วมกันของกลุ่มบุคคล

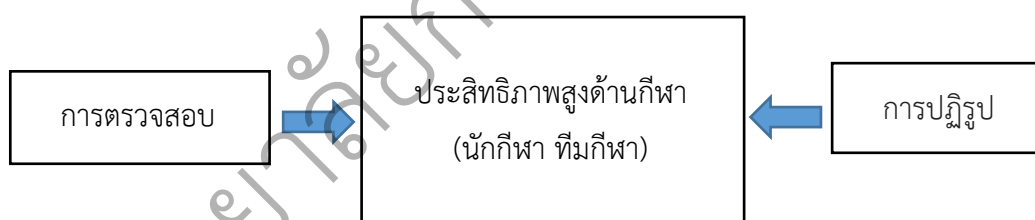
การเตรียมทีมกีฬา

การดำเนินการพัฒนาทีมนักกีฬาที่ดี เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดการพัฒนาในการกีฬา และก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการแข่งขัน ทำให้การแข่งขันมีมาตรฐานได้รับการสนับสนุน และได้รับความนิยมนิยมชมชอบจากผู้ชม การที่จะเตรียมทีมให้มีคุณภาพนั้นจำเป็นที่จะต้องใชงบประมาณ และใช้คนทำงานร่วมกันเป็นจำนวนมาก จะต้องมีการจัดระบบระเบียบในการทำงานร่วมกัน ตลอดทั้งการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันได้อย่าง มีความสุข เพื่อให้เกิดผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ จำเป็นจะต้องมีการจัดการเพื่อให้งานการทำงานบรรลุตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ในการเตรียมทีมนักกีฬาจึงจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ในด้านการบริหารงานต่าง ๆ เป็นอย่างดี

ในการพัฒนาทีมจึงอาจมีแนวทางการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ซึ่งนักวิชาการทางพลศึกษาได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาทีมกีฬาไว้ ดังนี้

ชัยชนะ เหมหอมเงิน (2553) กล่าวว่า ความสำเร็จของทีมกีฬาจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย โดยเฉพาะผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬานอกจากนี้ องค์กรต่าง ๆ ที่ให้การสนับสนุนก็เป็นตัวแปรสำคัญที่จะทำให้การเตรียมทีมกีฬานั้น ๆ ประสบผลสำเร็จ เพราะการเตรียมทีมมิได้กระทำเพื่อไปแข่งขัน แต่วัตถุประสงค์หลักเพื่อชนะการแข่งขัน จึงจำเป็นต้องมีมาตรฐานสูงในการเตรียมทีมเสมอ

วัฒนพงษ์ คงสืบเสาะ (2551) กล่าวว่า การดำเนินการเตรียมทีมนักกีฬาที่ดี เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดการพัฒนาในการกีฬาและก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการแข่งขัน ทำให้การแข่งขันมีมาตรฐานได้รับการสนับสนุนและได้รับความนิยมนิยมชมชอบจากผู้ชม การที่จะเตรียมทีมให้มีคุณภาพนั้นมิใช่เรื่องง่าย จำเป็นต้องใช้งบประมาณ และใช้คนทำงานร่วมกันเป็นจำนวนมาก จะต้องมีการจัดระบบจัดระเบียบในการทำงานร่วมกัน ตลอดทั้งการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันได้อย่างมีความสุข เพื่อให้เกิดผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ จำเป็นต้องมีการจัดการเพื่อให้การทำงานบรรลุตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ในการเตรียมทีมกีฬาจึงจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจ ในด้านการบริหารงานต่าง ๆ เป็นอย่างดี

ภาพ 2.1 ประสิทธิภาพสูงในกีฬาเป็นเป้าหมายของการตรวจสอบและการเปลี่ยนแปลง
ที่มา: Jukić (2015)

Jukić (2015) วัตถุประสงค์ของการเตรียมทีมกีฬา คือ การทำให้การเล่นกีฬามีประสิทธิภาพมากขึ้น จากภาพ 2.2 อธิบายได้ว่า การเล่นกีฬาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด เป็นการแสดงออกทางจิตและร่างกายของนักกีฬา และทีมกีฬา ในขณะที่มีกิจกรรมทางกีฬาไม่ว่าจะเป็นการฝึกซ้อม การแข่งขัน และการฟื้นฟูสภาพร่างกาย ที่สามารถตรวจสอบได้โดยการวัดและประเมินผล ซึ่งจากการตรวจสอบจะให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานะภาพของนักกีฬา และกิจกรรมของนักกีฬาที่มีการเปลี่ยนแปลง สิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพทางการกีฬาของนักกีฬาได้เป็นอย่างดี (Jukić; et al. 2018)

สิ่งที่สำคัญที่สุดในการเตรียมความพร้อมด้านกีฬา คือ การปรับปรุงประสิทธิภาพเฉพาะด้านกีฬา หรือทักษะที่เกี่ยวข้องกับลักษณะเฉพาะของแต่ละทีมกีฬา เพราะทักษะกีฬามีบทบาทสำคัญในการประสบความสำเร็จในการแข่งขัน (Wilson; et al. 2017) ซึ่งรวมไปถึงการแข่งขัน ประสิทธิภาพทางเทคนิค และประสิทธิภาพทางแทคติค

Dris (2018) ได้กล่าวถึง การเตรียมความพร้อมเพื่อให้ได้รับชัยชนะในการแข่งขันกีฬานั้น เริ่มต้นจากการเตรียมตัวของนักกีฬาก่อนการแข่งขัน ซึ่งในขณะก่อนการแข่งขันนั้น นักกีฬามักเกิดความวิตกกังวลโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันก่อนการแข่งขัน ทั้งนี้ หากตัวนักกีฬามีวิธีการในการลดความวิตกกังวล จะสามารถช่วยลดความตึงเครียดได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ การเตรียมความพร้อมก่อนการแข่งขันมี 8 วิธี ดังนี้

1. จินตนาการว่าตนเองสามารถชนะในเกมการแข่งขันได้ ในการเล่นกีฬาหรือการใช้ชีวิตประจำวัน หากต้องการประสบความสำเร็จแล้วแต่จะต้องมีเป้าหมายที่ต้องการ ซึ่งในขณะที่นักกีฬาอยู่ในการแข่งขันกีฬานั้น หากว่ามีเป้าหมายที่ใหญ่ที่สุดในขณะนั้น คือ การชนะในเกมการแข่งขัน นักกีฬาได้ลองนึกภาพตัวเองสามารถเอาชนะในการแข่งขันได้ หรือจินตภาพว่าตนได้สวมเหรียญทอง ล้อมรอบด้วยโค้ช เพื่อนร่วมทีม เพื่อเพิ่มความมั่นใจของตนเอง
2. การมองโลกในแง่ดี นักกีฬาต้องปรับเจตคติของตนเองให้มองโลกในแง่ดีเสมอ โดยนำเอาบรรยากาศในการแข่งขัน ผลการแข่งขัน หรือสิ่งแวดล้อมรอบตัวมาเป็นเครื่องปรับแต่งเพื่อพัฒนาตนเอง ไม่ท้อแท้ต่อความล้มเหลวหรือผิดหวัง แต่นำมาเป็นแรงกระตุ้น เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องในอดีตให้สมหวังในอนาคต
3. การควบคุมสมาธิ นักกีฬาต้องเอาใจใส่กับการแข่งขันควบคุมจิตใจให้มั่นคง โดยรวบรวมสมาธิให้อยู่กับสิ่งเร้า และรู้จักที่จะหลีกเลี่ยงไม่สนใจสิ่งอื่น ๆ ที่เข้ามารบกวนสมาธิ ทั้งนี้ นักกีฬาจะต้องให้ความสำคัญกับวันก่อนการแข่งขันกีฬานั้นคือ การพักผ่อนที่เพียงพอ และอาหารที่เหมาะสม
4. การลดปริมาณในการฝึกและลดความหนักในการฝึกลงอย่างน้อย 7-10 วัน ก่อนวันแข่งขันครั้งสำคัญ ขึ้นอยู่กับว่าในการฝึกซ้อมที่ผ่านมา มีการสะสมมากน้อยแค่ไหน ซ้อมมามากพอ ก็ใช้ระยะเวลาในการปรับลดมาก การซ้อมที่มีการสะสมมาน้อยก็ไม่ควรปรับลดนานเกินไป เพื่อให้ร่างกายได้ฟื้นฟูสภาพและสร้างเสริมกล้ามเนื้ออย่างสมบูรณ์ที่สุด และเพื่อให้ร่างกายได้พักผ่อนอย่างเต็มที่ก่อนการแข่งขัน
5. การนอนหลับที่เพียงพอ การพักผ่อนไม่เพียงพอ หรือนอนน้อย มีผลทำให้สมองสั่งการช้ากว่าปกติ ทำให้มีผลต่อการคิด ตัดสินใจเสียวินาทีในขณะแข่งขัน รวมไปถึงทำให้การซ่อมแซมส่วนที่สึกหรอของกล้ามเนื้อเราช้าไปด้วย การนอนหลับถือเป็นปัจจัยหลักหนึ่งส่งผลต่อสมรรถนะและความสามารถในการแข่งขันรวมถึงการฟื้นตัวของร่างกายภายหลังการแข่งขัน ร่วมกับปัจจัยอื่น ๆ

ได้แก่ การได้รับสารอาหารที่เพียงพอและเหมาะสม ได้รับน้ำและเกลือแร่อย่างเพียงพอ การเตรียมความพร้อมทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ เมื่อมีครบถ้วนทุกปัจจัยจะทำให้นักกีฬาพร้อมเต็มที่สำหรับการแข่งขัน

6. รับประทานอาหารเช้าและอาหารประเภทคาร์โบไฮเดรตสูง โภชนาการเป็นสิ่งที่สำคัญมากสำหรับนักกีฬา โดยปกตินักกีฬาควรได้รับสารอาหารให้ครบ 5 หมู่ แต่ในช่วงระหว่างการแข่งขัน จะเน้นโปรตีนกับคาร์โบไฮเดรต เพื่อเพิ่มพลังงาน และซ่อมแซมส่วนที่สึกหรอของร่างกาย นักกีฬาบางคนเมื่อทำการแข่งขันเสร็จ อาจมีพฤติกรรมในการนอนดึก ตื่นสาย ไม่ได้รับประทานอาหารเช้า อาจส่งผลเสียในส่วนของกล้ามเนื้อ ระบบประสาท การสั่งการของสมองที่ช้าลง ซึ่งรายละเอียดเล็กน้อย ๆ มักก่อให้เกิดผลเสียต่อการแข่งขันได้

7. การจัดเตรียมสิ่งของให้พร้อมก่อนการแข่งขัน การเตรียมตัวก่อนการแข่งขันถือเป็นสิ่งสำคัญมาก เพื่อหลีกเลี่ยงการริบและล้มสิ่งที่สำคัญในการแข่งขัน นักกีฬาควรจัดทำรายการสิ่งของที่ต้องใช้ในการแข่งขัน และจัดเตรียมอุปกรณ์ที่นักกีฬาต้องใช้ ออกมาเตรียมให้เรียบร้อย เพื่อที่จะได้ไม่ต้องรีบร้อนในตอนเช้าก่อนการแข่งขัน

8. นั่งสมาธิ การฝึกสมาธิ เป็นอีกวิธีหนึ่งในการควบคุมจิตใจ เป็นการฝึกทางจิตที่ช่วยลดความเครียดและช่วยให้นักกีฬามีสมาธิในการเล่นกีฬาได้เป็นอย่างดี สมาธิจึงเป็นสิ่งสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเล่นกีฬา ทั้งในขณะฝึกซ้อมและทำการแข่งขัน

ธวัช วีระศิริวัฒน์ (2538) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการเตรียมทีมเพื่อการแข่งขันไวว่าการเตรียมทีมนักกีฬา เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันเป็นสิ่งที่จะต้องกระทำอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ถึงแม้ฤดูกาลแข่งขันจะสิ้นสุดลง ผู้ฝึกสอนจะต้องเริ่มวางแผน เพื่อเตรียมทีมของตนเองในการแข่งขันฤดูกาลต่อไป ภาระหน้าที่ของผู้ฝึกสอนจึงเป็นงานที่ไม่มีวันสิ้นสุด จะต้องมีการวางแผนปรับปรุงและพัฒนาทีมของตนเองให้ก้าวหน้า ทั้งนี้จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยสำคัญที่ต้องคำนึงถึงในการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬานั้นสามารถสรุปได้ดังนี้

1. การเตรียมงบประมาณ โดยการวางแผนการใช้งบประมาณ เพื่อให้การใช้งบประมาณเป็นไปอย่างเพียงพอ
2. การประเมินผลการดำเนินงานที่ผ่านมา เพื่อหาข้อสรุปที่เป็นปัญหาที่ควรจะมีการปรับปรุง ก่อนที่จะมีการเริ่มดำเนินงานเพื่อทำการเตรียมทีมในการแข่งขันต่อไป
3. การเตรียมคณะผู้ฝึกสอน เพื่อเป็นการช่วยดูแลนักกีฬา โดยดำเนินการสรรหาบุคคลที่มีความสามารถ และทำหน้าที่ต่าง ๆ ภายในทีมต่อไป
4. การศึกษาบทบาทของผู้ฝึกสอน เพื่อทำความเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตน ทั้งก่อนระหว่างและภายหลังการแข่งขัน เพื่อปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้ฝึกสอนใหม่ประสิทธิภาพมากที่สุด
5. การดำเนินการคัดเลือกตัวนักกีฬา เพื่อหานักกีฬาที่ดีที่สุดเข้าร่วมทีม เพราะนักกีฬา

เป็นองค์ประกอบสำคัญในการสร้างทีม หากว่าได้นักกีฬาที่ดีมาร่วมทีม โอกาสในการประสบผลสำเร็จก็จะมากขึ้นด้วย

6. การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อให้การฝึกซ้อมเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และทำให้นักกีฬามีโอกาสฝึกซ้อมได้อย่างเต็มที่

7. การอุ่นเครื่องทีม เป็นการหาประสบการณ์ตรงให้แก่นักกีฬา และเพื่อหาข้อดี ข้อเสียของทีม และของนักกีฬาแต่ละคน เพื่อการพัฒนาทีมให้ดีขึ้นก่อนการแข่งขันจริง

8. การควบคุมการฝึกซ้อม เพื่อให้นักกีฬามีความพร้อมที่จะทำการแข่งขันในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะ ด้านทักษะความสามารถทางกีฬา สมรรถภาพทางกาย และจิตใจ เป็นต้น

9. การคัดเลือกหัวหน้าทีม เข้ามาทำหน้าที่เพื่อช่วยเหลือผู้ฝึกสอนในการฝึกซ้อม และเป็นผู้รับคำสั่งจากผู้ฝึกสอน รวมถึงควบคุมดูแลนักกีฬาตามที่ผู้ฝึกสอนมอบหมาย

ความรับผิดชอบของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทีม นั้น นอกเหนือจากการฝึกซ้อมทักษะเทคนิคยุทธวิธีให้กับนักกีฬาแล้ว ต้องทำงานร่วมกับผู้ร่วมงานอื่น ๆ ดังนั้น ภาระหน้าที่ที่สำคัญคือ ต้องระดมความคิด ความสามารถมากมายหลายด้านในการทำงาน ซึ่งต้องใช้ทั้งความรู้ควบคู่กับจิตวิทยา ในการเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ สำหรับการฝึกซ้อม ให้ดีที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ เพื่อให้นักกีฬามีขวัญและกำลังใจในการฝึกซ้อมอย่างเต็มที่ และประสบผลสำเร็จในการแข่งขัน ดังที่ มงคล แผงสาเคน (2531) ได้กล่าวถึง การเตรียมความพร้อมในการพัฒนาทีมกีฬาไว้ดังนี้

1. การเตรียมแผนการคัดเลือกนักกีฬา
2. การดำเนินการคัดเลือกตัวนักกีฬาที่เหมาะสม
3. การจัดหางบประมาณเพื่อเตรียมทีมนักกีฬา
4. การจัดหาอุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวก และวัสดุสิ้นเปลืองต่าง ๆ ทางการศึกษา เช่น สนามกีฬา อุปกรณ์กีฬา ตุ๊กตาของและสิ่งอื่น ๆ
5. การสร้างสมรรถภาพทางการศึกษา ได้แก่ การฝึกซ้อมทักษะ เทคนิคต่าง ๆ
6. การสร้างสมรรถภาพทางกาย และบำรุงรักษาสุขภาพจิตใจของนักกีฬา ตลอดจนการให้อาหาร การพักผ่อน และอื่น ๆ
7. การวางแผนการป้องกันและการบาดเจ็บทางการศึกษา เช่น การให้ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและการบาดเจ็บทางการศึกษา การเตรียมอุปกรณ์ เครื่องป้องกันการบาดเจ็บทางการศึกษา
8. การตรวจคนหาความบกพร่องทั้งทางร่างกาย และจิตใจ ตลอดจนการบำบัดทางการแพทย์
9. การสร้างคุณลักษณะของการศึกษา ได้แก่ ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รูปร่าง รูปร่าง รูปร่าง
10. การศึกษาทฤษฎี กติกา การแข่งขัน การเตรียมทีมให้สอดคล้องกับกฎ กติกาของการแข่งขัน
11. การศึกษาลักษณะของนักกีฬาแต่ละบุคคลในทุก ๆ ด้าน
12. การศึกษาขั้นเชิงกลวิธีการเล่นของคู่แข่ง การสอดแนม

13. การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในนักกีฬาในทุก ๆ ด้าน
 14. การนำนักกีฬาไปฝึกซ้อมและแข่งขัน ณ สนามฝึกซ้อมหรือสนามแข่งขัน
 15. การศึกษาสภาวะต่าง ๆ ของสนามแข่งขัน เช่น สภาพสนาม สภาพภูมิอากาศ ทิศทางลม สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ อันมีผลต่อการแข่งขัน และการเตรียมทีมให้สอดคล้องกับสภาวะต่าง ๆ
 16. การวางแผนการเล่น ก่อนการแข่งขัน การจัดตัวนักกีฬาลงแข่งขันและตัวสำรอง การกำหนดสัญญาณต่าง ๆ
 17. การประชุมตกลงนัดแนะเกี่ยวกับการแข่งขัน เช่น พิธีเปิด-ปิด กำหนดการแข่งขัน เวลาการแข่งขัน กฎกติกาเฉพาะของการแข่งขัน
 18. การปฐมพยาบาลทั้งในกรณีทั่ว ๆ ไป และเฉพาะกรณี
 19. การฟื้นฟูสมรรถภาพของทีมระหว่างการพักการแข่งขัน การฟื้นฟูสภาพทางกาย การนวด การอาบน้ำ การแนะนำ และแก้ไขวิธีการเล่น
 20. การปฏิบัติตัวหลังการแข่งขัน การฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกาย
- ทั้งนี้อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า การเตรียมทีมเป็นกระบวนการที่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬาประเภทนั้น ๆ ต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ เพื่อให้ทีมกีฬาของตน มีสภาพความพร้อมที่สมบูรณ์ สามารถเข้าร่วมการแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด และอาจเป็นภาระหน้าที่สำหรับบุคคลผู้รับผิดชอบเป็นอย่างยิ่ง ถึงแม้บางครั้งอาจมีผู้อุทิศเวลา กำลังกาย กำลังใจ ความคิด หรือแม้กระทั่งกำลังทรัพย์ เพื่อให้ทุกสิ่งทุกอย่างสัมฤทธิ์ผล การกระทำเพื่อเตรียมทีม ให้มีความพร้อมก่อนถึงช่วงฤดูการแข่งขันนั้น ย่อมต้องพบกับปัญหาและอุปสรรคมากมาย ประสบการณ์ ความสามารถ ความอดทน และความมานะพยายามของผู้ฝึกสอน และผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากที่ต้องนำมาใช้ในการเตรียมทีมกีฬา

การฝึกซ้อมกีฬา

การฝึกซ้อมกีฬาเป็นกระบวนการที่จะต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง เป็นระบบแบบแผน มีจุดประสงค์ที่ชัดเจนสามารถตรวจสอบความก้าวหน้าได้ เพื่อส่งเสริมหรือพัฒนานักกีฬาให้มีขีดความสามารถสูงสุดตามลำดับ ทั้งนี้ในการฝึกซ้อมกีฬานั้น จะต้องมียุทธศาสตร์ในการกำหนดรูปแบบวิธีการฝึกไว้ในโปรแกรมการฝึกซ้อมอย่างเหมาะสมกับนักกีฬาแต่ละบุคคล การสร้างนักกีฬา ให้ประสบความสำเร็จทั้งในระยะสั้นและระยะยาวนั้น ถือเป็นเรื่องยากและท้าทายพอสมควร ผู้ที่จะทำหน้าที่ผู้ฝึกสอนต้องมีความรู้ ถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ให้เข้าใจก่อนลงมือหรือตัดสินใจจะเข้ามารับผิดชอบหน้าที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประสบผลสำเร็จทางการกีฬานั้น ไม่มีทางลัดใด ๆ ที่จะทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น การวางแผนการฝึกซ้อมอย่าง มีระบบ มีขั้นตอน ถูกต้องตามหลักการจะก่อให้เกิดพัฒนาการในนักกีฬาและความสำเร็จในการแข่งขัน

อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

ถนนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร; และ กุลธิดา เชิงฉลาด (2544) ได้กล่าวถึง ความหมาย การฝึกซ้อมไว้ว่า การฝึกซ้อมกีฬา หมายถึง การเข้าร่วมโปรแกรมการออกกำลังกายหรือกิจกรรมทางการกีฬาที่ได้มีการปฏิบัติอยู่เป็นประจำและอย่างเข้มแข็งจริงจัง โดยมีเป้าหมาย คือ เพื่อช่วยในการเรียนรู้ทักษะกีฬาเพื่อ ปรับปรุงสมรรถภาพทางกาย และเพื่อเตรียมตัวนักกีฬาสำหรับการแข่งขันกีฬาแต่ละประเภท การฝึกซ้อม ยังรวมถึงการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย การฝึกเทคนิคเฉพาะ และการเตรียมพร้อมทางจิตใจ

เจริญ กระบวนรัตน์ (2557) ได้กล่าวถึง ความหมายการฝึกซ้อมไว้ว่า การฝึกซ้อม หมายถึง การดำเนินการหรือปฏิบัติการอย่างเป็นระบบ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาสร้างเสริม ปรับปรุง แก้ไขทักษะ เทคนิคกีฬา และสมรรถภาพทางกาย รวมทั้งความสามารถของนักกีฬาให้มีความก้าวหน้า และมีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น ภายใต้เงื่อนไขของความหนัก เบา รูปแบบ วิธีการ และกิจกรรม การฝึกซ้อมที่ได้กำหนดไว้เป็นโปรแกรมการฝึกซ้อมในแต่ละช่วงเวลาอย่างถูกต้องและเหมาะสม ต่อเนื่องสม่ำเสมอทั้งระยะสั้น และระยะยาว นอกจากนี้การฝึกซ้อมมิได้มีความหมายแค่เพียงให้นักกีฬาฝึกทักษะเทคนิคกีฬาหรือปฏิบัติกิจกรรมการฝึกซ้อมรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งซ้ำ ๆ กันเท่านั้น แต่ยังมีความหมายรวมถึงกระบวนการที่ใช้กำหนดรูปแบบ วิธีการในการฝึกซ้อม โดยมีการควบคุม ปริมาณ ความหนักเบาในการฝึกซ้อมไว้อย่างต่อเนื่องเป็นระบบ

กรมพลศึกษา (2559) ได้กล่าวถึง ความหมายของการฝึกซ้อมไว้ว่า การฝึกซ้อม เป็นการใช้อวัยวะของร่างกายให้ออกกำลังกายหรือทำงานซ้ำ ๆ กันบ่อย ๆ อย่างเป็นระเบียบ โดยมีเป้าหมายให้เกิดความแข็งแรง เจริญเติบโต และสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การฝึกซ้อมเพื่อการเล่นกีฬาหรือการแข่งขันกีฬามีเป้าหมายเพื่อให้ร่างกายมีความพร้อมสำหรับการเล่นหรือแข่งขันกีฬานั้น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ โดยทั่วไปการฝึกซ้อมเพื่อการแข่งขันกีฬา เพื่อความเป็นเลิศ หรือเพื่อการอาชีพจะมีเป้าหมายให้ร่างกายมีประสิทธิภาพถึงขีดสุด พร้อมทั้งจะเข้าร่วมการแข่งขันในแต่ละครั้ง โดยหวังผลให้ชนะการแข่งขัน ผู้ฝึกสอนในกีฬาที่ประสบความสำเร็จ จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักของการฝึกซ้อม รวมทั้งความรู้ความเข้าใจในสมรรถภาพ และประสิทธิภาพทางกายของนักกีฬาแต่ละคน ตลอดจนวิธีการฝึกซ้อมที่ถูกต้องและเหมาะสม ต่อการเล่นหรือการแข่งขันกีฬานั้น ๆ และต้องเตรียมร่างกายให้พร้อมที่สุดสำหรับการแข่งขัน

การจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม (programming)

การวางแผนโปรแกรมการฝึกซ้อม เป็นปัจจัยที่สำคัญในการประเมินผลการฝึกซ้อม โปรแกรมที่ดี ต้องมีลักษณะที่ยืดหยุ่นและสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เพราะอัตราการเรียนของผู้เล่น แต่ละคนมากกว่าที่จะปฏิบัติตามโปรแกรมที่ได้วางไว้อย่างตายตัว ซึ่งการวางแผนที่ดี ประกอบด้วย 3 ส่วน (ประเสริฐ เรื่องตระกูล. 2543; อ้างอิงจาก สุวิมล ตั้งสัจจพจน์. 2529) คือ

1. การวางแผนเป็นช่วง ๆ (session planning) เหมาะสมกับการเพิ่มทักษะบางอย่างให้แก่ผู้เล่น ซึ่งจำเป็นต้องการพัฒนาทักษะให้แก่ผู้เล่นใหม่ ๆ
2. การวางแผนเป็นหน่วย (unit planning) เป็นการเตรียมการฝึกเป็นช่วง ๆ อย่างต่อเนื่องกัน ซึ่ง ผู้ฝึกจะต้องจัดให้เหมาะสมกับอายุและความสามารถของผู้เล่นแต่ละกลุ่มด้วย
3. การวางแผนเป็นปี (year planning) เป็นการวางแผนที่เตรียมไวตลอดระยะเวลา 12 เดือน ระยะเวลาของการฝึกในการฝึกซ้อมเพื่อเข้าแข่งขัน ถ้ามีฤดูกาลแข่งขันที่ค่อนข้างแน่นอน จะต้องแบ่งการฝึกซ้อมออกเป็น 3 ระยะ คือ
 - 3.1 ระยะเตรียม (5-7 เดือน) เป็นการฝึกสมรรถภาพทางกายทั่วไป และเทคนิค โดยเริ่มจากง่ายไปหายาก เบาลงไปหนัก น้อยไปหามาก จนสมรรถภาพถึงขีดสูงสุดในตอนท้ายของระยะเวลาการฝึก
 - 3.2 ระยะแข่งขัน (2-4 เดือน) เป็นการรักษาสสมรรถภาพสูงสุดไว้ให้ได้ตลอดฤดูกาลแข่งขัน ปริมาณการฝึกสมรรถภาพทางกายจะต้องลดบ้าง (20-30%) เพราะมีการแข่งขันมาทดแทน แต่การฝึกเทคนิคจะต้องกระทำต่อไป
 - 3.3 ระยะพัก (1-2 เดือน) เมื่อสิ้นสุดการแข่งขันจะให้พักผ่อนร่างกาย เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด แต่เป็นการพักผ่อนแบบมีการออกกำลังกายบ้าง เพื่อรักษาความสมบูรณ์ไว้ไม่ไหลลงมาก อาจจะไปเล่นกีฬาชนิดอื่น ๆ บ้าง

สิ่งที่จำเป็นต้องฝึกให้กับนักกีฬา

1. ความสามารถในการเรียนรู้ทักษะและการฝึกทักษะได้ถูกต้อง
2. การสร้างสมรรถภาพทางกายและจิตใจ
3. ความสามารถในการเรียนแทคติคหรือการเคลื่อนไหวเฉพาะตัวและฝึกจนถูกต้อง
4. พัฒนาสมรรถภาพวิสัยของนักกีฬาแต่ละคนให้สมบูรณ์และถึงขีดสูงสุด
5. การสร้างบุคลิกภาพและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตลอดจนการสร้างพลังใจ
6. ความรู้ด้านทักษะเชิงทฤษฎี แบบฝึกทักษะและแบบการเล่น กฎ กติกา นิสัยการอยู่กิน

และหลับนอน เป็นต้น

7. ถ้าเป็นนักศึกษาต้องสอนความรับผิดชอบในการเรียน

ในการฝึกกีฬานั้น อุดม พิมพา (2535) ได้กล่าวถึง ระดับชั้นตอนต่าง ๆ ในการฝึกไว้ ดังนี้

1. ชั้นของทักษะเบื้องต้น ได้แก่
 - 1.1 เลือกผู้ที่เราต้องการจะฝึกตามเกณฑ์อายุ
 - 1.2 สอนทักษะพื้นฐานพร้อมหลักการเกี่ยวกับทักษะ
 - 1.3 ไขเกมดัดแปลงให้เหมาะสมกับกลุ่มอายุ
 - 1.4 สร้างสมรรถภาพพร้อมลักษณะนิสัย

1.5 สอนเทคนิคที่สำคัญ เช่น ตำแหน่งการเล่น วิธีการบางอย่างที่จะทำให้การเล่น
ได้เปรียบ เช่น ในการเล่นฟุตบอลก็อาจจะเป็นการเสริม การหลอกหลอ ตลอดจนการใช้ขนาดของร่างกาย
เพื่อประโยชน์ของเกมในการกีฬาบางประเภท

1.6 ไซเกมจริงที่มีคู่แข่งระดับเดียวกัน

1.7 ฝึกความมีระเบียบวินัยสร้างนิสัยให้ชอบพอสต่อเกม คือ รัก และอยากเล่นเกม
เพราะมีความสุขสนุกสนานพึงพอใจในกีฬานั้น ๆ

2. ชั้นของทักษะขั้นสูง ได้แก่

2.1 ฝึกความสามารถทางกีฬา ซึ่งได้แก่ องค์ประกอบสมรรถภาพทางกาย
และสมรรถภาพทางกลไก 30%

2.2 ฝึกเทคนิคและเทคนิค ได้แก่ ทักษะและรูปแบบการเล่น และการเคลื่อนไหว
เฉพาะตัวและของทีม ทำการฝึก 40% เพื่อสร้างทักษะให้ดีถึงขีดสูงสุด ทั้งนี้จะทำให้เป็นพื้นฐานในการฝึก

2.3 แข่งขันเกมระดับต่าง ๆ

2.4 เน้นคุณภาพของการเล่นเกมมากกว่าผลแพ้หรือชนะ เพื่อให้ได้ใช้ทักษะอย่างดีเยี่ยม
ทุกครั้งี่แข่งขัน

3. ชั้นของทักษะเฉพาะ ได้แก่

3.1 ฝึกสมรรถภาพทางกาย 30% ให้หนักกว่าขั้นที่ 2

3.2 ฝึกเทคนิค 35 % พยายามให้สมบูรณ์แบบในเฉพาะทักษะ

3.3 ฝึกเทคนิค 35% ให้สมบูรณ์เต็มที่ทั้งบุคคลและทีม เช่น ระบบการรุก การรับ

สิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับผู้ฝึกสอนก็คือ จะต้องรู้จักนักกีฬาแต่ละคน โดยรู้ถึงความแตกต่าง
ทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ในการวางแผนการฝึกแต่ละครั้ง ผู้ฝึกจะต้องทำข้อมูล
ของนักกีฬาแต่ละคนประกอบการพิจารณาไปด้วย จากปัจจัยที่กล่าวมาแล้วนั้น บางคนก็จะดูง่าย
ว่าเป็นอย่างไร แต่บางคนอาจจะมีสิ่งซ่อนเร้นอยู่ แต่ถึงอย่างไรก็ตาม หากคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้จะเป็น
ประโยชน์ในการสอนและการฝึกซ้อมของนักกีฬาแต่ละคน แต่มีสิ่งที่เป็นข้อควรจำ คือ (อุตม พิมพา. 2535)

1. ผู้เรียนหรือนักกีฬาเรียนรู้ในอัตราต่างกัน บางคนเรียนได้เร็ว บางคนใช้เวลานาน

2. ความสามารถของนักกีฬาแตกต่างกัน

3. ความสามารถในการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน เช่น การเดิน การวิ่งการกระโดด การขว้าง
ของผู้เรียนจะต้องพัฒนาถึงจุดสูงสุดก่อน จึงควรจะเรียนทักษะทางการกีฬา

4. นักกีฬาแต่ละคนมีการตอบสนองที่แตกต่างกัน

5. นักกีฬาแต่ละคนยอมรับการแพ้และการชนะแตกต่างกัน

6. การยอมรับ คำติ คำชม รางวัล และการถูกทำโทษ แตกต่างกันไปแล้วแต่บุคคล

7. พื้นฐานของกีฬาที่ผู้เรียนเคยเรียนมาก่อนแต่ละคนแตกต่างกันไป

8. ประสบการณ์ในครอบครัวที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อตัวนักกีฬาแตกต่างกัน
9. ความสามารถด้านใดด้านหนึ่งของนักกีฬาที่ขาดไป อาจชดเชยด้วยความสามารถอีกด้านหนึ่ง
10. ช่วงเวลาในการให้ความสนใจ และสมาธิของการเรียนของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน
11. ระดับพัฒนาการทางร่างกายของนักกีฬาที่แตกต่างกัน มีผลทำให้การเรียนรู้ และประสิทธิภาพของนักกีฬาที่ต่างกัน
12. ความสามารถของนักกีฬาจะต่างกัน โดยเฉพาะในวัยก่อนเข้าวัยรุ่น
13. นักกีฬามีทักษะในการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อใหญ่ (gross motor skill) หรือมีทักษะในการเคลื่อนไหว กล้ามเนื้อส่วนที่ละเอียดอ่อน (fine motor skill) ได้ดีหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ในภูมิภาค และปัจจัยทางกรรมพันธุ์
14. ความสามารถในการวิเคราะห์หริุนิฉัย ความคิดรวบยอดและการแก้ปัญหาของแต่ละบุคคล มีความแตกต่างกันไปตามความคิดของแต่ละบุคคล

การจัดสรรเงินทุน (budgeting)

การจัดสรรเงินทุนให้สอดคล้องกับโปรแกรมการฝึกซ้อม หน่วยงานจำเป็นต้องมีงบประมาณในการฝึกซ้อม รวมทั้งความพร้อมของสถานที่ อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ต้องได้มาตรฐาน ปลอดภัย ใช้สะดวก รวมถึงการบำรุงรักษา และการซ่อมแซมต้องได้รับงบประมาณอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังรวมไปถึงสวัสดิการต่าง ๆ ที่ให้แก่ นักกีฬาด้วย เช่น อาหาร เครื่องแต่งกาย การเดินทาง การดูแลรักษาเมื่อเจ็บป่วย เป็นต้น

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการฝึกซ้อมกีฬาของนักกีฬา

กรมพลศึกษา (2527) ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการฝึกซ้อมของนักกีฬา ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอกที่ร่างกาย ได้แก่

1. อาหาร เป็นปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการฝึกซ้อมและสมรรถภาพทางกายที่สำคัญอย่างยิ่งซึ่งเกี่ยวกับความต้องการอาหารประเภทต่าง ๆ ของนักกีฬานั้น อาหารที่ให้พลังงานโดยตรงคือ คาร์โบไฮเดรต นักกีฬาที่โซความอดทน จำเป็นต้องได้รับอาหารประเภทนี้เพิ่มเป็นพิเศษ ก่อนการฝึกซ้อมหรือแข่งขัน ไม่ควรกินอาหารหนัก อาหารมื้อสุดท้ายควรเป็นอาหารที่ย่อยง่ายและกินอย่างน้อย 2 ชั่วโมง ก่อนการฝึกซ้อมในระหว่างการฝึกซ้อมหรือการแข่งขันที่หนัก และยึดเยื่อติดต่อกันเป็นเวลานาน อาจต้องเติมอาหาร น้ำ เกลือแร่ เช่น คาร์โบไฮเดรต ในสภาพที่เป็นของเหลว การใช้กลูโคสละลายน้ำ ไหลระหว่างการออกกำลังกายเป็นวิธีการที่ดี
2. ภูมิภาค มีอิทธิพลต่อสมรรถภาพในการออกกำลังกายและผลของการฝึกซ้อมในการฝึกซ้อมแต่ละครั้ง นักกีฬาไม่สามารถเลือกสถานที่ฝึกซ้อมที่เย็นหรือร้อนได้ตามต้องการ แต่การเลือกเวลาฝึกทุกคนอาจทำได้ เช่น ทำการฝึกซ้อมในเวลาเชาตรู่ อากาศมักจะเย็นกว่าตอนกลางวัน จึงจะเหมาะสำหรับการฝึก ความอดทน สอนความเร็วและความคล่องแคล่ว อาจฝึกตอนบ่าย

แต่ในการออกกำลังกายระยะสั้น อากาศร้อนอาจจะมีผลดีกว่า เพราะทำให้การอบอุ่นร่างกายดำเนินไปเร็วขึ้น

3. ความชื้น อากาศมักมีความเกี่ยวข้องกับการระบายความร้อนของร่างกายในระหว่างการออกกำลังกาย หากอากาศชื้นมาก การระเหยของน้ำที่ผิวกายเพื่อระบายความร้อนออกจากตัวได้ยาก ทำให้มีการหลั่งเหงื่อมากกว่าปกติ ทำให้ความอดทนลดลง แต่การออกกำลังกายในที่ที่แห้งอาจทำให้เกิดผลเสีย เพราะอากาศทำให้รู้สึกเหนื่อยเร็ว คอแห้ง หายใจไม่ทัน

4. ความกดอากาศ การออกกำลังกายในที่สูงตั้งแต่ 100 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลขึ้นไป สมรรถภาพตามความทนทานจะลดต่ำลง เนื่องจากความหนาแน่นบรรยากาศน้อยกว่า (การหายใจปริมาณอากาศเท่ากัน จะได้ปริมาณออกซิเจนน้อยกว่า) ถ้านักกีฬาไปฝึกซ้อมในที่สูงระยะหนึ่ง ร่างกายจะปรับตัวได้ โดยเฉพาะระบบการหายใจและระบบไหลเวียนโลหิต จะปรับตัวให้สามารถรับออกซิเจนได้มากกว่า

5. เครื่องแต่งกาย มีผลต่อความมั่นใจในการเล่นกีฬา รวมถึงแสดงให้เห็นถึงความสามัคคีในทีม เมื่อใส่เสื้อกีฬาเหมือนกันหมด และส่งผลต่อสมรรถภาพทางกาย เช่น ด้านความคล่องแคล่วว่องไว ทั้งนี้ การที่ใส่เสื้อกีฬาจะช่วยทำให้ประสิทธิภาพในการเล่นกีฬาดีขึ้นสามารถทำได้อย่างคล่องแคล่วคล่องตัวและมีความว่องไว

6. การพักผ่อนและนันทนาการ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักกีฬา การนอนหลับถือเป็นปัจจัยหลักหนึ่งที่ส่งผลต่อสมรรถนะ และความสามารถในการแข่งขันรวมถึงการฟื้นตัวของร่างกายภายหลังการแข่งขันด้วย ร่วมกับปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ การได้รับสารอาหารที่เพียงพอ และเหมาะสม ได้รับความชุ่มชื้น และเกลือแร่อย่างเพียงพอ การเตรียมความพร้อมทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ เมื่อมีครบถ้วนทุกปัจจัยที่บอกมานี้จึงจะทำให้ให้นักกีฬาพร้อมเต็มที่สำหรับการแข่งขัน ส่วนนันทนาการนั้นเป็นการผ่อนคลายความเครียด การพักผ่อนและฟื้นฟูสภาพจิตใจ ทำให้คลายความตึงเครียด ละความตึงเครียดทางประสาท โดยกิจกรรมนันทนาการที่จะให้กับนักกีฬาคควรมีความหลากหลาย เพื่อให้เป็นการผ่อนคลาย ละลายพฤติกรรม เกิดมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และเข้ากับหมู่คณะได้

7. การชอมเกิน หมายถึง การที่นักกีฬาทำการฝึกซ้อมโดยหนักจนเกินไปจน เกิดเป็นผลร้ายแทนที่จะเกิดผลดี คือ ทำให้สมรรถภาพทางกายเสื่อมลง อาการแยกเป็น 2 พวก คือ

7.1 อาการแรงแจก ได้แก่ ความเบื่อหน่าย หงุดหงิดหงายซึม นอนไม่หลับ เบื่ออาหาร ปวดเมื่อย หายเหนื่อยชา ฯลฯ

7.2 อาการแสดง ได้แก่ สมรรถภาพทางกายลดลง ซีพจร และความดันโลหิตสูง น้ำหนักตัวลดลง ผู้ฝึกสอนจำต้องสังเกตได้แต่เนิ่น ๆ เพื่อที่จะได้แก้ไขได้ทันเวลาที่ นอกจากสังเกต ลักษณะอาการนักกีฬาแล้วสิ่งที่บอกได้ชัดเจน คือ น้ำหนักตัวและซีพจรวันต่อวัน กล่าวคือถ้าระยะใด น้ำหนักตัวและซีพจรลดลงเรื่อย ๆ ต้องสงสัยทันทีว่า เป็นการชอมหนักเกินไป เมื่อปรากฏอาการ

ฝึกซ้อมเกินเกิดขึ้นแล้ว ผู้ฝึกสอนจะต้องสั่งตัวคร่าว ถ้าอาการน้อยควรจะลดความหนักและเพิ่มการพักผ่อน แต่ถ้ามีอาการมากอาจใหญ่ช้อมระยะหนึ่งสังเกตว่า นักกีฬาสดชื่น กระปรกระเปร่าดีแล้ว จึงไหลกลับมาฝึกซ้อมใหม่แล้วค่อย ๆ เพิ่มความหนักขึ้นตามลำดับ

8. การเก็บตัวเกิน คือ การให้เก็บตัวนักกีฬาให้อยู่ประจำที่ค่ายการฝึกซ้อมยาวนานเกิน อาจจะเป็นผลทำให้เกิดผลเสียทางด้านจิตใจ ซึ่งอาจส่งผลไปถึงการเสื่อมสมรรถภาพทางกาย โดยส่วนใหญ่ จะทำการเก็บตัวนักกีฬาเพื่อฝึกซ้อมไม่เกิน 3 สัปดาห์ หากว่าทางผู้ควบคุมทีมมีความจำเป็นพิเศษ ที่ต้องการให้นักกีฬาทำการฝึกซ้อมอยู่ในค่ายนานเกินกว่านั้น มักจะใช้วิธีการแบ่งเป็นช่วงของการเข้ารับการเก็บตัว รวมถึงการกลับไปพักที่บ้าน ซึ่งระหว่างการอยู่ภายในค่ายการเก็บตัวนั้นจะมีการจัดการนันทนาการต่าง ๆ ให้กับนักกีฬาด้วย

9. การอบอุ่นร่างกาย เป็นสิ่งจำเป็นที่นักกีฬาจะต้องทำก่อนการฝึกซ้อมและการแข่งขัน เพื่อให้การฝึกซ้อมแข่งขันได้ผลอย่างเต็มที่แล้ว ยังช่วยป้องกันการบาดเจ็บได้ด้วย ซึ่งผลดีของการอบอุ่นร่างกายต่อสมรรถภาพทางกายในการเล่นกีฬา มี 3 ประการ คือ

9.1 ทำให้การประสานงานกล้ามเนื้อหดตัวได้ประสิทธิภาพสูง เป็นไปอย่างถูกต้อง และราบรื่น การปฏิบัติตามเทคนิคจะปฏิบัติได้ดี

9.2 เพิ่มอุณหภูมิให้กล้ามเนื้อ ทำให้กล้ามเนื้อหดตัวได้ประสิทธิภาพสูง

9.3 เป็นการป้องกันการบาดเจ็บ ความตึงเครียด การฉีกขาดของกล้ามเนื้อ ตลอดจนจิตวิทยาด้านความพร้อมของผู้ฝึกสอนและนักกีฬา

10. ปรับการหายใจและการไหลเวียนของเลือดให้เขาไกลระยะคงที่ (steady state) เป็นการย่น ระยะการปรับตัว (adaptation period) ในระหว่างการฝึกซ้อมหรือแข่งขัน ในการอบอุ่นร่างกาย จะต้องคำนึงถึงอุณหภูมิแวดล้อมด้วย ถ้าอากาศร้อนการอบอุ่นร่างกายจะใช้เวลาสั้น แต่ถ้าอากาศเย็นจะต้องใช้เวลานานกว่า หลักการปฏิบัติคือ การทำท่าทางที่ต้องใช้ ต้องทำอย่างช้า ๆ และค่อย ๆ เพิ่มความเร็วและความหนักขึ้น

การประเมินผลการฝึกซ้อม (evaluation)

การฝึกซ้อมต้องมีการประเมินทุกครั้ง ซึ่งจะประเมินได้ต้องมีรายการฝึกซ้อม และแผนการฝึก แต่ละวันว่าฝึกอะไรบ้าง ฝกอย่างไร เวลาเท่าไร เพื่อประโยชน์ต่อการฝึกครั้งต่อไป ผลจากการประเมินงาน นั้นยอมเป็นเครื่องบอกถึงปริมาณและคุณภาพแห่งความสำเร็จและความพลัดพลังของงานที่ได้ดำเนินไปแล้ว ดังนั้นจึงสามารถใช่เป็นเครื่องมือบ่งชี้ถึงแนวทางที่จะปรับปรุงงานให้ดีขึ้นหรือตรงตามจุดมุ่งหมายยิ่งขึ้น โดยการวางแผนให้เหมาะสมต่อสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นใหม่

พลสัน นกน่วม (2562) ได้กล่าวถึง เคล็ดลับความสำเร็จโดยใช้บทเรียนจากกีฬาเป็นส่วนช่วยให้ถึงเป้าหมาย ดังนี้

1. ขยันเพื่อไปถึงเป้าหมาย

2. มีวินัย สร้างสิ่งที่ดีจนเป็นนิสัย
3. ใฝ่หาความรู้ ไม่หยุดนิ่ง
4. มุ่งมั่น เชื้อมั่น ไม่ล้มเลิกกลางทาง
5. รู้จักคำว่าทีมเวิร์ค
6. กีฬาคือครูชีวิตที่พาไปสู่ความสำเร็จ (sport is a great teacher)

ในการพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศสำหรับการแข่งขันกีฬาแต่ละประเภทนั้น ไม่มีสิ่งใดสำคัญเท่ากับการมุ่งฝึกเฉพาะด้านหรือเฉพาะประเภท เพื่อพัฒนาทักษะความสามารถเฉพาะด้านที่สำคัญและจำเป็นใน แต่ละประเภทกีฬาให้มีประสิทธิภาพสูงสุด การฝึกซ้อมเฉพาะเจาะจงในทักษะแต่ละประเภทกีฬาเป็นสิ่งจำเป็นที่สำคัญ ซึ่งจะมีผลช่วยให้การประสานงานของระบบประสาท กล้ามเนื้อ อันเป็นระบบกลไกสำคัญในการเคลื่อนไหวให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความก้าวหน้า หรือพัฒนาการที่เกิดขึ้นในแต่ละด้านของการฝึกซ้อม อันเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสามารถหรือความสำเร็จในการฝึกซ้อมอีกด้วย (สุพจน์ ปรานี. 2549)

ดังที่ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2555) ได้ระบุถึง องค์ประกอบในการพัฒนาการกีฬาของชาติจะประสบความสำเร็จได้โดยจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบหลักทั้ง 3 ประการ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านบุคลากรกีฬา หมายถึง จำนวนประชากรหรือบุคคลที่จะเข้ามาเกี่ยวข้องกับการกีฬาขั้นพื้นฐานและมวลชนจะมีจำนวนประชากรที่มากกว่า ดังนั้นควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐานเป็นอันดับแรก เพื่อพัฒนาทักษะและทัศนคติการเล่นกีฬา และการออกกำลังกาย แล้วส่งเสริมให้เยาวชนและประชาชนเล่นกีฬาและออกกำลังกาย จนเป็นวิถีชีวิตตามยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกหมู่เหล่าออกกำลังกาย เล่นกีฬา และพัฒนาทักษะและศักยภาพ ด้านการกีฬา เพื่อพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ และการเล่นกีฬาเพื่ออาชีพในระดับต่อไป

2. องค์ประกอบด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบด้วย โครงสร้างสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา และโครงสร้างอื่น ๆ ที่สนับสนุนและสร้างโอกาสการเล่นกีฬาการออกกำลังกาย และการแข่งขันกีฬาของเยาวชน นักกีฬา และประชาชนรวมทั้งองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา และการบริหารจัดการการกีฬาเพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพด้านการกีฬาได้อย่างเต็มที่

3. องค์ประกอบด้านงบประมาณ เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นที่จะทำให้กิจกรรมด้านการกีฬาและออกกำลังกายที่ดำเนินการนั้นประสบความสำเร็จ ดังนั้นการพิจารณาจัดสรรงบประมาณจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องพิจารณาให้มีความเหมาะสม

กล่าวโดยสรุป คือ ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องในการเตรียมทีมนักกีฬาจะต้องมีความรู้เรื่องพัฒนาการของนักกีฬา ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญาและการเคลื่อนไหว

และยึดหลักทฤษฎีไว้เป็นแนวปฏิบัติ นำมาปรับปรุงให้เข้ากับบุคลิกลักษณะของนักกีฬาแต่ละคน ซึ่งแตกต่างกัน ก็อาจจะช่วยให้การเรียน การสอน และการฝึกซ้อมกีฬาเป็นไปตามวัตถุประสงค์

บริบทของการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ

กีฬาแห่งชาติ เดิมเรียกว่า "กีฬาเขตแห่งประเทศไทย" จัดโดยองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย เพื่อคัดเลือกผู้แทนนักกีฬาจากประเทศไทยไปแข่งขันกีฬาแหลมทองครั้งที่ 4 โดยกีฬาเขตแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 1 จัดการแข่งขันที่กรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ 1-5 พฤศจิกายน พ.ศ. 2510 แบ่งการแข่งขันเป็นเขต จึงใช้ชื่อการแข่งขันว่า กีฬาเขตแห่งประเทศไทย โดยการแข่งขันครั้งแรก แบ่งกลุ่มนักกีฬาออกเป็น 5 เขต จากภูมิภาคต่าง ๆ หลังจากนั้น เมื่อจัดแข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทยครั้งต่อ ๆ มา จึงมีการปรับเพิ่มกลุ่มนักกีฬาตามเขตภูมิภาค ขึ้นเป็นลำดับตามความเหมาะสม โดยเฉพาะในการแข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 5 ซึ่งเพิ่มขึ้นเป็น 10 เขต โดยแยกกรุงเทพมหานครออกมาจากเขต 1 เป็นเขต 10 (กีฬาแห่งชาติ. 2559)

ต่อมาในปี พ.ศ. 2527 คณะกรรมการ อสภท. มีมติให้เปลี่ยนไปใช้ชื่อใหม่ว่า "กีฬาแห่งชาติ" เริ่มตั้งแต่การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 18 ประจำปี พ.ศ. 2527 ซึ่งในการแข่งขันในขณะนั้น ได้เปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์การแข่งขัน เพื่อสร้างความแข็งแกร่งให้แก่วงการกีฬาของชาติ ต่อมา คณะรัฐมนตรีเห็นชอบและอนุมัติให้มีการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ให้การกีฬาแห่งประเทศไทย รับเป็นเจ้าภาพจัดแข่งขันกีฬาแห่งชาติ และปรับลดกำหนดแข่งขันจากจัดการแข่งขันทุก 1 ปี เป็น 2 ปีต่อครั้ง และได้ทำการปรับปรุงการแบ่งกลุ่มนักกีฬา โดยให้แบ่งตามจังหวัด จำนวน 76 จังหวัด หลังจากการแข่งขันทุก 2 ปี ซึ่งจัดทั้งหมด 3 ครั้ง คือ อการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 33 หรือ “นครเชียงใหม่เกมส์” การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 34 หรือ “ราชบุรีเกมส์” และการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 หรือ “สุพรรณบุรีเกมส์” จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2549 คณะรัฐมนตรี ได้ลงมติเห็นชอบให้การกีฬาแห่งประเทศไทย ปรับกำหนดจากจัดการแข่งขันทุก 2 ปี ไปเป็นทุก 1 ปีตามเดิม ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 36 หรือ “นครศรีธรรมราชเกมส์” โดยให้เหตุผลเพื่อความต่อเนื่องในการพัฒนางานกีฬา แต่ยังคงแข่งขันในนามจังหวัดเหมือนเดิม จากนั้นในกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 หรือ ขอนแก่นเกมส์ เป็นการแข่งขันกีฬาของประเทศไทย จัดขึ้นที่จังหวัดขอนแก่น ได้มีการเพิ่มกลุ่มนักกีฬาขึ้นจาก 76 จังหวัดเป็น 77 จังหวัด เนื่องจากมีการก่อตั้งจังหวัดบึงกาฬขึ้นมาใหม่

นับตั้งแต่ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2507 คณะกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย (ปัจจุบัน คือ การกีฬาแห่งประเทศไทย) ได้วางโครงการในอันที่จะขยายการส่งเสริมกีฬาออกไปให้ทั่วราชอาณาจักร ด้วยการจัดการแข่งขันระหว่างจังหวัด ภายในภาคต่าง ๆ

ของประเทศขึ้นพร้อมกัน ซึ่งประเทศไทยได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 5 เมื่อเดือนธันวาคม 2509 ซึ่งโดยปกติจะต้องใช้เวลาเตรียมการประมาณ 3-4 ปี และองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยต้องรับผิดชอบในด้านธุรการของงานครั้งนั้น จึงทำให้โครงการจัดการแข่งขันกีฬาต้องเลื่อนไปโดยไม่มีกำหนด

กีฬาแห่งชาติ ได้วิวัฒนาการมาจากกีฬาเขต ซึ่งมีประวัติความเป็นมาตั้งแต่ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าให้ตรา พระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยขึ้นเมื่อวันที่ 12 กันยายน 2507 โดยการแข่งขันกีฬาเขต ได้ริเริ่มขึ้นพร้อม ๆ กับการก่อตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาออกไปให้ทั่วราชอาณาจักร ด้วยการจัดการแข่งขันระหว่างจังหวัด ภายในภาคต่าง ๆ ของประเทศขึ้นพร้อมกัน แต่โดยที่ประเทศไทยได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 5 เดือนธันวาคม 2509 ซึ่งโดยปกติจะต้องใช้เวลาเตรียมการประมาณ 3-4 ปี และองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยต้องรับภาระในด้านธุรการของงานครั้งนี้ จึงทำให้โครงการจัดการแข่งขันกีฬาเขตต้องเลื่อนไปโดยไม่มีกำหนด จนกระทั่งเสร็จสิ้นการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 5 จึงเริ่มดำเนินการใหม่

การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ (Thailand national games) เป็นการแข่งขันมหกรรมกีฬาหลากหลายชนิดระหว่างภูมิภาคในประเทศไทย ซึ่งปัจจุบันมีการจัดขึ้นในทุก ๆ 2 ปี เริ่มกำหนดการแข่งขันโดย องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย (อสกท.) ตั้งแต่การแข่งขันครั้งแรก ถึงครั้งที่ 19 และตั้งแต่กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 20 เป็นต้นมา บริหารจัดการแข่งขันโดยการกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) และยังถือได้ว่าเป็นการแข่งขันกีฬาลูกหลายชนิด ซึ่งมีขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศ

การแข่งขันนั้นเริ่มต้นครั้งแรกด้วยกีฬาเพียง 5 ชนิดกีฬา และนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันเพียง 716 คน จนมีจำนวนเพิ่มขึ้นถึงมากกว่า 12,000 คน จาก 77 จังหวัดทั่วประเทศ โดยในกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 45 ประจำปี พ.ศ. 2560 ได้มีนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันทั้งหมด 12,593 คน แบ่งเป็นนักกีฬาชายจำนวน 6,971 คน และนักกีฬาหญิงจำนวน 5,622 คน เข้าชิงชัย 691 รายการใน 45 ชนิดกีฬา ในประวัติศาสตร์ของกีฬาแห่งชาติ มีจังหวัดเจ้าภาพจัดการแข่งขันแล้ว 26 จังหวัด โดยมี 77 จังหวัดเข้าร่วม โดยมีจังหวัดบึงกาฬได้เข้าร่วมแข่งขันกีฬาแห่งชาติเป็นจังหวัดล่าสุด ซึ่งเข้าร่วมเป็นคราวแรกในกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 ซึ่งจังหวัดเชียงใหม่เป็นจังหวัดที่ได้เป็นเจ้าภาพมากถึง 4 ครั้ง

โดยกีฬาแห่งชาติครั้งล่าสุดจัดขึ้นที่จังหวัดเชียงราย ระหว่างวันที่ 18 ถึง 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2561 และการแข่งขันครั้งต่อไปจะจัดขึ้นที่จังหวัดศรีสะเกษ ใน พ.ศ. 2563 แต่ติดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (covid-19) จึงได้มีการเลื่อนการแข่งขันไปในปี พ.ศ. 2564

บทบาทผู้ฝึกสอนกีฬา

Drake (1998) ได้เขียนเกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอนที่ดีไว้ในคู่มือการบริหารกีฬาของกองทุนสงเคราะห์โอลิมปิก ของคณะกรรมการโอลิมปิกนานาชาติ (International Olympic Committee) ไว้ดังนี้

1. มีความสามารถในการสอน (ability to teach)
2. มีความรู้เกี่ยวกับการทำงานของร่างกาย (knowledge of how the body works)
3. มีกลยุทธ์ (strategy)
4. มีความสามารถในการประเมินนักกีฬา (evaluation of personnel)
5. มีความยุติธรรม (fairness)
6. รู้หลักวิธีการฝึกซ้อมนักกีฬา (knowledge of training method)
7. มีความสามารถในการสื่อสาร (communication)
8. เป็นผู้สร้างแรงจูงใจให้นักกีฬา (motivator)
9. มีวุฒิภาวะ (mature)
10. รู้จักการใช้คน (effectively use of personnel)
11. มีความห่วงใยนักกีฬา (centre for the athlete)
12. มีความสามารถในการฝึกนักกีฬาอย่างได้ผล (effectively run practice)
13. มีความสามารถในการใช้สื่อ (media)
14. มีความรู้เกี่ยวกับร่างกายในการเจริญเติบโต และพัฒนาการต่าง ๆ ของนักกีฬา

(knowledge of growth and development)

15. มีคุณธรรมจริยธรรม (ethical)
16. มีอารมณ์ขัน (humour)
17. มีทักษะการจัดองค์กร (organization skills)
18. การเสียสละทุ่มเทในการทำงาน และกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่ (dedicated and enthusiastic)
19. มีวินัย (discipline)

คณะกรรมการโอลิมปิกสากล (International Olympic Committee. 2020) ได้กล่าวว่า ผู้ฝึกสอนกีฬามีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้ติดตามนักกีฬา ตระหนักถึงบทบาทสำคัญของโค้ชในการสนับสนุนนักกีฬา รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างโค้ชและนักกีฬา มีอิทธิพลสำคัญต่อความพึงพอใจของนักกีฬา แรงจูงใจ และประสิทธิภาพในการแข่งขันกีฬา

กรมพลศึกษา (2552) ได้กล่าวถึง ลักษณะและบทบาทของผู้ฝึกสอน ดังนี้

1. ผู้ฝึกสอนต้องประเมินสถานการณ์ในการแพ้หรือการชนะของกีฬา มีหลายปัจจัย

- ซึ่งอาจเป็นไปได้ทั้งสภาพจิตใจของนักกีฬา สภาพร่างกายของนักกีฬา รวมทั้งสภาพแวดล้อมภายนอก
2. มีความพยายาม และมีระเบียบวินัย เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักกีฬา และกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่ รวมถึงเสียสละในการทำงานเพื่อหมู่คณะ
 3. มีความรู้ความสามารถอย่างหลากหลาย และสามารถในการถ่ายทอดความรู้ให้กับนักกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 4. มีความเคารพซึ่งกันและกัน รวมถึงยอมรับฟังความคิดเห็นของนักกีฬาอย่างมีเหตุผล มีหลักการ และยึดมั่นในระเบียบข้อตกลงที่ร่วมกัน เพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างผู้ฝึกสอน กับตัวนักกีฬา
 5. ผู้ฝึกสอนควรทำการฝึกสอนให้พอเหมาะ ไม่ควรทำการฝึกหนักเกินไป จนนักกีฬาทนไม่ไหว อาจเป็นสร้างอาการบาดเจ็บทางกายและจิตใจของนักกีฬา และส่งผลต่อความสำเร็จในระยะยาวได้ในที่สุด
 6. ผู้ฝึกสอนต้องให้กำลังใจ กระตุ้น หรือจูงใจให้นักกีฬาเกิดความรักในทีมนักกีฬา และให้เกิดความรับผิดชอบในการฝึกซ้อม รวมถึงการสร้างแรงจูงใจให้เกิดจิตวิญญาณที่จะนำชัยชนะมาสู่หมู่คณะ
 7. ผู้ฝึกสอนจะต้องฝึกให้นักกีฬา เกิดการเรียนรู้จนถึงขั้นชำนาญ
 8. ควรมีโปรแกรมในการฝึกซ้อมที่หลากหลาย เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย
 9. การฝึก ควรเริ่มจากการสอนทฤษฎีแล้วจึงภาคสนาม โดยการอธิบาย สาธิต ลองปฏิบัติให้นักกีฬาเกิดความเข้าใจ
 10. จัดทำสถิติการฝึก การเข้าร่วมการฝึกความสำเร็จของนักกีฬาแต่ละคน เพื่อเป็นระเบียบสะสม ช่วยเป็นแรงกระตุ้นให้นักกีฬาตื่นตัวอยู่เสมอในการที่จะพยายามทำดีปรับปรุงความสามารถของตนเองให้ดีขึ้น
 11. ผู้ฝึกสอนจะต้องพยายามหาวิธีการเพื่อช่วยให้นักกีฬามีความสามารถสูงสุดเท่าที่จะทำได้
 12. ควรสร้างเสริมสมรรถภาพและทดสอบความสามารถของนักกีฬาอยู่เสมอ เพื่อชี้ให้เห็นว่าความสามารถของนักกีฬาแต่ละคนเป็นอย่างไร จะได้พัฒนาความสามารถ ให้คงอยู่ในเกณฑ์ดีเสมอไป
 13. ผู้ฝึกสอนจะต้องเข้าใจ การฝึกนั้นจะต้องฝึกตลอดสม่ำเสมอ แต่ช่วงระยะเวลาการฝึกอาจแตกต่างกันออกไป
 14. ควรฝึกซ้อมให้มากกว่าสภาพความเป็นจริงในการแข่งขัน เมื่อถึงเวลาการแข่งขันจริงไม่ควรพูดอะไรมากเกินไป นอกจากให้คำแนะนำ
 15. เมื่อนักกีฬาได้พัฒนาสมรรถภาพและความสามารถอย่างดีที่สุดแล้ว ผู้ฝึกสอนควรพยายามให้กำลังใจเพื่อส่งเสริมพลังใจให้เข้มแข็งพร้อมที่จะเข้าแข่งขัน
 16. ในขณะที่ทำการแข่งขัน อย่าสอนหรือตะโกนบอกนักกีฬามากเกินไป จะทำให้นักกีฬาเกิดความกังวลและสภาพจิตใจเสียไป

17. เมื่อนักกีฬาแพ้ผู้ฝึกสอนต้องพยายามอธิบายสาเหตุของการแพ้ให้นักกีฬาทราบ เพื่อหาทางแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องและปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม เพื่อให้ให้นักกีฬาเกิดความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น

18. ไม่ใช้วาจาหยาบคายหรือดูหมิ่นความสามารถของนักกีฬา พยายามให้กำลังใจเมื่อแพ้ และพยายามชมเชยเมื่อได้รับชัยชนะ

19. ผู้ฝึกสอนจะต้องมีลักษณะผู้นำ มีความคิดริเริ่มวางโครงการ แนะนำนักกีฬาให้มีระเบียบวินัย ตัดสินใจถูกต้อง ออกคำสั่งชัดเจน มีความเข้าใจนักกีฬาทุกด้าน

20. ผู้ฝึกสอนจะต้องซื่อสัตย์ จริงใจ และมีความยุติธรรมแก่นักกีฬาทุก ๆ ด้าน ถือว่านักกีฬาทุกคน มีความสำคัญเท่า ๆ กัน

คุณลักษณะที่ดีของผู้ฝึกสอนและการเป็นผู้นำ

การเป็นผู้นำไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ฝึกสอนเพียงอย่างเดียว แต่การเป็นผู้ฝึกสอนนั้นจำเป็นต้องมีความเป็นผู้นำ ซึ่งในการเป็นผู้ฝึกสอนนั้นมีหน้าที่และบทบาทที่ดีหลายประการจึงจะทำให้ทีมหรือนักกีฬาไปสู่ความสำเร็จได้ การที่จะเป็นผู้ฝึกสอนนั้นจะต้องมีความตั้งใจจริง มีความรู้ และมีประสบการณ์เป็นพื้นฐาน สิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งนั้นจะต้องได้รับการฝึกอบรม และศึกษาหาความรู้ และฝึกปฏิบัติอย่างจริงจังด้วย ดังนั้น ผู้ฝึกสอนที่ดีควรจะต้องมีคุณลักษณะ ดังนี้

1. มีความรู้เกี่ยวกับสภาพร่างกายของมนุษย์ (knowledge of the human body condition) ผู้ฝึกสอนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การกีฬา กายวิภาคและสรีรวิทยา การออกกำลังกาย รวมไปถึงวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหวซึ่งเกี่ยวกับมนุษย์ การปฐมพยาบาล ชีวกลศาสตร์ เป็นการศึกษาการเคลื่อนไหวของมนุษย์เกี่ยวข้องกับเรื่องของแรง อันเป็นสาเหตุทำให้เกิดการเคลื่อนไหว ผลของแรงที่ทำให้เกิดการเคลื่อนไหว และการเพิ่มประสิทธิภาพของร่างกาย ผู้ฝึกสอนต้องค้นคว้าหาความรู้เรียนเพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลา ทั้งนี้เพื่อที่จะพัฒนานักกีฬาให้มีศักยภาพสูงสุด

2. ใฝ่หาวิธีฝึกที่ทันสมัย (knowledge of practice methods and always have up-to-date knowledge) ความรู้ต่าง ๆ ที่ผู้ฝึกสอนได้รับมานั้น จะต้องทำความเข้าใจเป็นอย่างดี สามารถนำมาใช้ฝึกนักกีฬาและทำให้นักกีฬามีทักษะที่ดีขึ้น พยายามหาวิธีการเพื่อช่วยให้นักกีฬา มีความสามารถสูงสุดเท่าที่จะทำได้ และมีความสามารถทางการกีฬาที่ดีขึ้น และผู้ฝึกสอนควรที่จะใฝ่หาความรู้ที่มีความทันสมัยอยู่เสมอ ผู้ฝึกสอนต้องมีความสามารถและเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงความต้องการต่าง ๆ ของผู้เรียน และสามารถทำให้ผู้เรียนหรือนักกีฬาไปสู่จุดมุ่งหวังได้

3. ความสามารถในการวิเคราะห์และแก้ไขท่าทาง (ability to analyze and correct posture) ผู้ฝึกสอนต้องมีความรู้ความเข้าใจทางด้านเทคนิค และความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา เพราะสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้เกิดความมั่นใจในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกกีฬา การเล่นกีฬา ความรู้ด้านการวิจัย และความรู้เกี่ยวกับการฝึกนั้น ผู้ฝึกสอนจะต้องมีความสามารถ

ที่จะวิเคราะห์ถึงระดับความสามารถของนักกีฬา ทำทางการเล่น การฝึกกรรมการรับ หรือทักษะในการเล่นกีฬานั้น ๆ ว่ามีความถูกต้องหรือไม่ และจะสามารถทำการแก้ไขปรับปรุงอย่างไร เพื่อให้ความสามารถหรือทักษะของนักกีฬาดีขึ้น โดยในการแก้ไขทำทาง การปรับปรุง จะต้องอยู่บนพื้นฐานของหลักการทางวิทยาศาสตร์ ความเป็นจริงตามหลักธรรมชาติของการเคลื่อนไหวที่ได้อยู่เสมอ และจะต้องมีความสามารถทางจิตวิทยาการกีฬา เพื่อพูดคุยชักจูงให้กำลังใจนักกีฬา ให้ฝึกฝนในรูปแบบการฝึกที่ถูกต้อง และทำให้นักกีฬามีกำลังใจที่จะทำการฝึกฝนตนเองภายใต้คำแนะนำของผู้ฝึกสอน

4. การสื่อสาร (communication) ผู้ฝึกสอน จะต้องเป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับทุกคน สามารถติดต่อประสานงานกับบุคคลต่าง ๆ ด้วยความราบรื่นตรงกับเป้าประสงค์ที่ได้วางเอาไว้ เพราะการสื่อสารที่ดี นับเป็นปัจจัยสำคัญ ที่จะสร้างประสิทธิภาพการทำงาน ลดปัญหาความเข้าใจที่ผิดพลาด รวมถึงผู้ฝึกสอนเองควรจะเป็นผู้ฟังที่ดี รับฟังนักกีฬาให้มากขึ้นและช่วยแนะนำเมื่อนักกีฬามีปัญหา ดังนั้น ผู้ฝึกสอนควรที่จะมีทักษะการสื่อสารกับนักกีฬาให้ถูกต้อง และเข้าใจตรงกันทั้งในเรื่องของการฝึกซ้อมและการแข่งขัน เป็นต้น

5. การได้ประโยชน์สูงสุดจากบุคลากร (ability to use personnel effectively) ผู้ฝึกสอนที่ดีจะต้องใช้บุคคลที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ บุคลากรนั้นรวมถึงผู้จัดการทีม ผู้ช่วยผู้จัดการทีม ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนกีฬา สื่อมวลชน ผู้มีอุปการะคุณ และแหล่งชุมชนที่สามารถช่วยให้ทีมประสบความสำเร็จ ผู้ฝึกสอนมีสติและความรับผิดชอบ ปฏิบัติหน้าที่การงานอย่างเต็มความสามารถ ใช้ความคิดอย่างมีเหตุผลด้วยความรอบครอบ

6. การมองเห็นประโยชน์ในการแข่งขัน (see the benefits of the competition) การกีฬาและการแข่งขันกีฬานำให้นักกีฬา เกิดความพร้อมที่จะทำการฝึกซ้อมและการแข่งขันอยู่เสมอ โดยผู้ฝึกสอนจะต้องตั้งเป้าหมายในการฝึกซ้อม สร้างความเชื่อมั่นให้กับนักกีฬา เพื่อให้ผู้รับการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจ พร้อมลงสนามแข่งขันด้วยความเชื่อมั่น ฝึกให้นักกีฬามีระเบียบวินัย เล่นด้วยความจริงใจ เต็มใจ และยุติธรรม ผู้ฝึกสอนจะต้องมีความเชื่อและสร้างความเชื่อให้กับนักกีฬาว่า การฝึกซ้อมกีฬา การแข่งขันกีฬา และการเล่นกีฬานั้น ช่วยสร้างคุณค่าในตนเอง ขึ้นได้หากมีความตั้งใจที่แท้จริง รวมถึงการออกแบบโปรแกรมการฝึกซ้อมของผู้ฝึกสอนนั้น จะต้องมิโปรแกรมการฝึกที่หลากหลาย มีทั้งหนัก เบา สนุก ตื่นเต้นท้าทาย ฯลฯ เพื่อให้สลับสับเปลี่ยนให้สามารถคงความอยากฝึกของผู้เข้ารับการฝึกไว้ให้ได้ เพราะหัวใจที่มีไฟในการฝึกอย่างต่อเนื่องคือสิ่งสำคัญที่จะนำพาผู้รับการฝึกให้ก้าวไปถึงเป้าหมายได้สำเร็จ ซึ่งหน้าที่ในการ รักษาสภาพจิตใจของผู้รับการฝึกนั้น ก็เป็นสิ่งที่ผู้ฝึกสอนต้องรับผิดชอบให้ดีที่สุด

บทบาทนักกีฬา

อนันต์ อ่ำเกตุสกุล (2557) ได้กล่าวถึง การเป็นนักกีฬาที่ดี จะประกอบด้วยคุณสมบัติดังนี้

1. สุภาพกับเพื่อนร่วมทีม และคู่แข่ง ไม่พุดวิจารณ์
2. ไม่ต้องโชว์เดี่ยว แค่เล่นให้ดีที่สุด ผู้ชมจะรู้ว่าเราเก่งหรือไม่
3. เย้ยกับคู่แข่ง “Good game” ไม่ว่าเราจะแพ้หรือชนะ
4. เรียนรู้กฎ กติกาการแข่งขัน แสดงออกทั้งตอนซ้อม และตอนแข่ง
5. ฟังผู้ฝึกสอน และทำตามที่คุณฝึกสอนบอก
6. อย่าโต้เถียงผู้ตัดสิน หากเราไม่เห็นด้วยกับคำตัดสิน ควรรอจนจบเกม และเข้าไปถามหา

คำชี้แจงจากผู้ตัดสิน

7. อย่าโทษ หรือตำหนิเพื่อนร่วมทีมเมื่อเราแพ้ พยายามเรียนรู้จากสิ่งที่เกิดขึ้น
8. นั่งอย่างสงบเมื่อเราเป็นตัวสำรอง ถึงแม้ว่าเราจะคิดว่าเราเก่งกว่าตัวจริงในสนาม
9. ไม่โกง ตุ๊กติก หรือเล่นนอกกติกา
10. ให้กำลังใจ และเชียร์เพื่อนร่วมทีม ถึงแม้ทีมจะตามหลังหลายสิบประตู นั่นอาจจะเป็น

แรงบันดาลใจสำคัญในการไล่ตามตีเสมอ

กฤษณกร ศิริโยม (2558) ได้กล่าวถึง การเป็นนักกีฬาที่ดี จะต้องประกอบไปด้วยคุณลักษณะ

ดังนี้

1. มีความรับผิดชอบ

การเป็นนักกีฬาที่ดี จะต้องเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และมุ่งมั่นปฏิบัติในหน้าที่อย่างเต็มกำลัง อาทิเช่น การทุ่มเทฝึกฝน การทุ่มเทตลอดการแข่งขัน และสำคัญต้องรู้จักยอมรับกับความพ่ายแพ้และความผิดพลาดได้ เพราะคนเราทุกคนต่างก็ทำผิดกันได้ทั้งนั้นเป็นเรื่องธรรมดาให้ถือว่าเป็นบทเรียนที่สำคัญ ซึ่งเมื่อใดที่เราเกิดความผิดพลาด อย่าลืมนำมันมาปรับปรุงและแก้ไขให้ดี

2. รู้จักเคารพกฎ กติกา ผู้เข้าแข่งขัน กรรมการ และผู้ชมนอกสนาม

การทำเช่นนั้นนอกจากจะทำให้คนอื่นรู้สึกชื่นชมแล้ว ยังเกิดความประทับใจในตัวคุณอีกด้วย การที่เราเคารพคนอื่นไม่ใช่การก้มหัวให้เขา แต่เป็นการให้เกียรติเขาต่างหาก เมื่อเราให้เกียรติคนอื่นนั้นก็แสดงว่าเรามีเกียรติเพียงพอที่จะมอบให้ตนเองครับ

3. ตระหนักถึงความสง่างาม

ควรตระหนักถึงความสง่างามของนักกีฬาที่ดี ซึ่งจะทำให้ผู้คนยอมรับและชื่นชมในตัวนักกีฬา เช่น การจับมือเพื่อแสดงความเคารพกัน ทั้งต่อทีมตนเองและฝ่ายตรงข้าม การยอมรับความพ่ายแพ้ และไม่หลงระเหิงในชัยชนะ การเห็นคุณค่าของคู่ต่อสู้ การเปิดใจยอมรับและไม่ถือคติสิ่งสำคัญคือต้องไม่เถกเถก หรือดูหมิ่นคู่ต่อสู้

4. ให้ความยุติธรรมในการเล่น

การให้ความยุติธรรมในการเล่นนั้นถือเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ความยุติธรรมเป็นสิ่งที่ทุกคนควรมี ไม่ว่าจะเป็นนักกีฬาประเภทใดก็ตาม และเราควรเล่นกีฬาด้วยความตรงไปตรงมา อาทิเช่น เมื่อฝ่ายตรงข้ามได้รับบาดเจ็บ ไม่ควรฉกฉวยโอกาสกับคนที่ได้รับบาดเจ็บ เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

เอกชัย นุชลำยอง (2546) ได้ทำการวิจัย สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาคนพิการ เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเฟสปิกเกมส์ ครั้งที่ 8 โดยใช้แบบสอบถามนักกีฬา จำนวน 87 คน ผู้ฝึกสอน จำนวน 33 คน และคณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย จำนวน 19 คน รวมทั้งสิ้น 139 คน ผลการศึกษาพบว่า 1. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ตามความคิดเห็นของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และคณะกรรมการบริหาร พบว่า มีปัญหาน้อย และในรายชื่อ นักกีฬาเห็นว่า ยังขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี 2. ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ตามความคิดเห็นของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และคณะกรรมการบริหาร พบว่า มีปัญหาน้อยและในรายชื่อมีปัญหาได้แก่ อุปกรณ์การฝึกซ้อมไม่เพียงพอ ไม่สะดวกในการใช้สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม ตลอดจนการเดินทางไปสนามฝึกซ้อม 3. ด้านการฝึกซ้อม ตามความคิดเห็นของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และคณะกรรมการบริหาร พบว่า มีปัญหาน้อย และในรายชื่อที่มีปัญหามาก ได้แก่ เวลาในการฝึกซ้อมในแต่ละวัน/สัปดาห์ 4. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ ตามความคิดเห็นของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และคณะกรรมการบริหาร พบว่า มีปัญหามากและในรายชื่อที่มีปัญหามากได้แก่ ค่าเบี้ยเลี้ยง การดูแลรักษาพยาบาล ชุดกีฬาที่ใช้ฝึกซ้อมไม่เหมาะสม อาหารไม่เพียงพอ ถูกหลักโภชนาการ ห้องน้ำไม่เหมาะสมกับความพิการ สิ่งอำนวยความสะดวก รางวัลที่ได้รับจากการแข่งขัน ตลอดจนการเอาใจใส่ และติดตามผลของผู้ที่เกี่ยวข้อง 5. ด้านการเรียน การทำงาน และหน่วยงานต้นสังกัด ตามความคิดเห็นของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และกรรมการบริหาร พบว่า มีปัญหาน้อย

ศิริวุฒิ ทิพยไกรสร (2546) ได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 มี 4 ด้าน คือ ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านสถานที่อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ด้านการฝึกซ้อม ด้านงบประมาณ และสวัสดิการ กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และผู้ช่วยผู้ฝึกสอนจำนวน 30 คน และนักกีฬา จำนวน 290 คน รวมทั้งสิ้น 320 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม เมื่อรวบรวมข้อมูลแล้วดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1. ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และผู้ช่วยผู้ฝึกสอน มีความคิดเห็นว่า สภาพการเตรียมทีมด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ส่วนด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ด้านการฝึกซ้อม และด้านงบประมาณและสวัสดิการ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนปัญหาการเตรียมทีม ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย 2. นักกีฬามีความคิดเห็นว่า สภาพการเตรียมทีมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านสถานที่ และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ด้านการฝึกซ้อม และด้านงบประมาณและสวัสดิการ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ชยันต์ โภคผล (2547) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัด ที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกษัตริย์เธอ “กษัตริย์” ครั้งที่ 22 กลุ่ม ตัวอย่างเป็น ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬา จำนวน 340 คน เป็นผู้จัดการทีม 16 คน ผู้ฝึกสอน และผู้ช่วยผู้ฝึกสอน 64 คน และนักกีฬา 260 คน ผลการศึกษา พบว่า ตามความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลหลักต่อสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขัน ด้านเป้าหมาย ด้านการบริหารและจัดดำเนินการฝึกซ้อม ด้านผู้ฝึกสอน และด้านนักกีฬา โดยรวมแล้ว ส่วนใหญ่มีความเหมาะสม

เพชรรัตน์ ยืนรังสี (2547) ที่ได้ทำการศึกษาปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเยาวชน ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยประจำปี 2546 พบว่า ด้านงบประมาณ นักกีฬาผู้ฝึกสอน และผู้จัดการทีมยกน้ำหนักส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าการดำเนินงานมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คือ งบประมาณที่ต้องจัดสรรในการการจัดซื้ออุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ความยืดหยุ่นในการเบิกจ่ายงบประมาณที่ต้องใช้ในการคัดเลือกนักกีฬา ด้านการฝึกซ้อม และด้านการแข่งขัน และด้านสวัสดิการที่ต้องจัดให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน ซึ่งผู้จัดการทีมยกน้ำหนักส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการดำเนินงานมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คือ นักกีฬาได้รับชุดกีฬาที่ใช้ในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน นักกีฬาได้รับความช่วยเหลือที่ได้รับบาดเจ็บจากการฝึกซ้อม เบียดเบียนในการฝึกซ้อมและแข่งขัน การจัดสอนเสริมด้านการศึกษา ให้กับนักกีฬา และการติดตามดูแลรักษาพยาบาล การให้รางวัลแก่นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ช่วยผู้ฝึกสอนที่สร้างชื่อเสียงให้กับชมรม หน่วยงาน หรือจังหวัด การอำนวยความสะดวกยานพาหนะ ในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน และตารางการฝึกซ้อมเป็นอุปสรรคต่อการเรียน

อาพัทธ์ เตียวตระกูล (2548) ทำการศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลของการบริหาร องค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐ และเอกชนในกรุงเทพฯ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา และวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพฯ โดยเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหาร กระบวนการบริหาร และผลการดำเนินงานด้านกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนในกรุงเทพฯ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์กรกีฬากับทรัพยากรในการบริหาร กระบวนการบริหาร และผลการดำเนินงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า การบริหารองค์กรกีฬา

ของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ ในส่วนทรัพยากรในการบริหารอยู่ในระดับพอใช้ ส่วนกระบวนการบริหารและผลการดำเนินงานด้านกีฬาอยู่ในระดับดี และจากการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหาร ระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชน พบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหาร ระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชน พบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการดำเนินงานด้านกีฬา ระหว่างนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชน พบว่า เมื่อทำการเปรียบเทียบแล้วในทุกด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สมรรถภาพของการบริหารองค์กรกีฬามีความสัมพันธ์กับทรัพยากรกระบวนการในการบริหาร และผลการดำเนินงานด้านกีฬา โดยมีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการดำเนินงานกีฬาด้านกีฬาขั้นพื้นฐานกีฬาเพื่อสุขภาพและกีฬา เพื่อความเป็นเลิศ โดยมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กมล ต้นกิมหงษ์ (2549) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาการเตรียมทีมเซปักตะกร้อ เพื่อแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 22 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาชายตัวแทนทีมชาติไทย จำนวน 14 คน ซึ่งเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 22 ณ ประเทศเวียดนาม การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการสังเกต การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง และการเขียนบันทึก และทำการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์ นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างได้ทำการเขียนบันทึกเกี่ยวกับปัญหาในการเตรียมทีมเพื่อการแข่งขัน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบความคงที่ของข้อมูล และแบบสอบถามความเชื่อถือได้ของข้อมูล โดยวิธีการตรวจสอบจากกลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษาพบปัญหา 6 ด้านด้วยกัน คือ ชุดฝึกซ้อมไม่เพียงพอ เบี้ยเลี้ยงออกช้า สนามฝึกซ้อมไม่เหมาะสม ที่พักนักกีฬาไม่เหมาะสม ขาดยานพาหนะ และแพทย์ประจำทีมไม่เพียงพอ

ขวัญยืน รามสุขการ (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น เพื่อคัดเลือกตัวแทนภาคเหนือตอนบน ครั้งที่ 28 ณ จังหวัดแพร่ ภาคเหนือตอนบน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้จัดการทีม จำนวน 5 คน ผู้ฝึกสอน หรือผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จำนวน 20 คน นักกีฬามวยสากลสมัครเล่น จำนวน 65 คน และผู้ที่มีส่วนร่วมในการแข่งขันมวยสากลสมัครเล่น จำนวน 4 คน รวม 94 คน ผลการศึกษาพบว่า 1. ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น เพื่อคัดเลือกตัวแทนภาคเหนือตอนบน โดยรวมมีปัญหาในการเตรียมทีมนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็น รายด้านพบว่า มีปัญหาการเตรียมทีมในระดับมาก 3 ด้าน คือ ด้านผู้ฝึกสอน ด้านการเก็บตัวฝึกซ้อม และด้านงบประมาณและสวัสดิการ 2. ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น เพื่อคัดเลือกตัวแทนภาคเหนือตอนบน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า 2.1 ด้านสถานที่การฝึกซ้อม มีปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของที่พักอาศัยเกี่ยวกับการเก็บตัว

ฝึกซ้อม ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และมีปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับการฝึกซ้อมในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 2.2 ด้านผู้ฝึกสอน มีปัญหาเกี่ยวกับความรับผิดชอบเอาใจใส่นักกีฬาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และมีปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของจำนวนผู้ฝึกสอน และผู้ฝึกสอนมีความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

วรานนท์ วิชาชาญ (2550) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเตรียมทีมนักกีฬามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ นักกีฬาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 150 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเชิงพรรณนา ผลการศึกษาพบว่า ระดับปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาด้านบุคลากร และการคัดเลือกตัวนักกีฬา และด้านสวัสดิการ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก และระดับปัญหา การเตรียมทีมนักกีฬาด้านสถานที่และอุปกรณ์ ด้านนักกีฬา และด้านการฝึกซ้อม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ข้อมูลย้อนหลัง 5 ปีที่ผ่านมาจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารระดับ มหาวิทยาลัยในการวางแผนจัดการด้านทรัพยากรบุคคล และการเงินในการสนับสนุนการเข้าร่วมแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย

นนชัย ศานติบุตร (2550) ได้ทำการศึกษา การนำเสนอรูปแบบการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอรูปแบบการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย การวิจัยมี 5 ขั้นตอน คือ การศึกษาขั้นต้นเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย การศึกษาสภาพการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของ ประเทศไทยในปัจจุบัน การสร้างรูปแบบ การประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของรูปแบบการปรับปรุงและการนำเสนอรูปแบบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ทรงคุณวุฒิ กลุ่มนักวิชาการกลุ่มผู้บริหาร กลุ่มสื่อมวลชนกีฬาฟุตบอล และกลุ่มผู้มีประสบการณ์ฟุตบอลโดยตรง เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ ผลการวิจัย ได้แก่ การนำเสนอรูปแบบ การพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทยที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทยในปัจจุบัน เป็นรูปแบบที่ครอบคลุมและสอดคล้องกับการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย ประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ความเป็นมา ส่วนที่ 2 รูปแบบการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย ประกอบด้วย แนวคิดหลักการ วัตถุประสงค์ สภาวะแวดล้อมฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย

พีรชัม สมุทรโชติช่วง (2551) ได้ทำการศึกษา สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาบอลฟเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้จัดการทีมผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ในสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐและเอกชน จำนวน 100 คน ที่ส่งทีมบอลฟเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ผลการศึกษาพบว่า จากภาพรวม ด้านผู้ฝึกสอน มีปัญหาการเตรียมทีมอยู่ในระดับปานกลาง จากภาพรวม

ด้านการคัดเลือกตัว นักกีฬา มีปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับปานกลาง จากภาพรวมด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม มีปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อยที่สุด จากภาพรวมด้านงบประมาณและสวัสดิการ มีปัญหาการเตรียมทีมอยู่ในระดับปานกลาง จากภาพรวมด้านสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมและอำนวยความสะดวก มีปัญหาการเตรียมทีมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

วรรณพร ทองตะโก (2551) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การศึกษาการบริหารกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ นอกเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล กลุ่มตัวอย่างเป็น ผู้บริหารและปฏิบัติงานด้านกิจกรรมกีฬา จำนวน 200 คน และเป็นนิสิต นักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬาหรือเป็นนักกีฬาของสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า 1. ความคิดเห็นของผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงานด้านกิจกรรมกีฬา ในเรื่องทรัพยากรในการบริหารกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษา และเรื่องกระบวนการในการบริหารกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษา พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทรัพยากรในการบริหารกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านการเงินและงบประมาณ ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการจัดการ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับดี กระบวนการในการบริหารกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการขึ้นนำ และด้านการควบคุม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับดี 2. ความคิดเห็นของนิสิต นักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬาหรือเป็นนักกีฬาของสถาบันอุดมศึกษา ในเรื่องของการดำเนินการในการบริหารกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ ด้านกีฬาขั้นพื้นฐาน ด้านกีฬาเพื่อสุขภาพ และด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ พบว่า มีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับดี 3. เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงานด้านกิจกรรมกีฬาเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษา ระหว่างภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคใต้ และภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4. เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงานด้านกิจกรรมกีฬา เกี่ยวกับกระบวนการในการบริหารกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษา ระหว่างภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันออก พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 5. เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬาหรือเป็นนักกีฬาของสถาบันอุดมศึกษา เกี่ยวกับการดำเนินการด้านกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษา ระหว่าง ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออก พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กุลปรียา แก้วศรีหาวงศ (2552) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในการเข้าร่วมการแข่งขันวอลเลย์บอล รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี กีฬานักเรียนนักศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ ปี 2550

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ กลุ่มบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน และนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันวอลเลย์บอล รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี โดยการเลือกแบบเจาะจง ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 166 คน ผลการศึกษาปรากฏดังนี้ 1. ปัญหาในการเข้าร่วมการแข่งขันวอลเลย์บอล รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี กีฬานักเรียนนักศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ ปี 2550 โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านงบประมาณ มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด 2. แนวทางแก้ไขปัญหาในการเข้าร่วมการแข่งขันวอลเลย์บอล รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี พบว่า ด้านการดำเนินการ ติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง จัดประชุมเพื่อกำหนดนโยบายอย่างมีขั้นตอนและเป็นระบบ และสวัสดิการบำรุงขวัญกำลังใจแก่บุคลากร ผู้เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานอย่างทั่วถึง บริสุทธิ์ยุติธรรมด้านงบประมาณ จัดสรรงบประมาณเพิ่ม ในการดำเนินการจัดการแข่งขันตามความเป็นจริงให้เพียงพอและเหมาะสม และวางแผนงบประมาณล่วงหน้า ด้านสถานที่และอุปกรณ์ จัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการแข่งขันให้เพียงพอ มีคุณภาพได้มาตรฐาน ซ่อมแซมอุปกรณ์กีฬาให้อยู่ในสภาพที่ดี และพร้อมใช้งานอยู่เสมอ และปรับปรุงแก้ไขสนามแข่งขันใหม่มีสภาพที่ดีขึ้น ดานบุคลากร จัดฝึกอบรมสัมมนาทางด้านกีฬาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ คัดเลือกบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านกีฬาอย่างจริงจัง และมีประสิทธิภาพ และเพิ่มอัตราค่าตอบแทนให้เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ โดยสรุปแนวทางในการแก้ไขปัญหาปัจจัยการบริหารจัดการทั้ง 4 ด้าน สามารถที่จะเป็นแนวทางในการบริหารจัดการ การดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาในประเภทต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ดี

สมพงษ์ แก้วเวหา (2553) ได้ทำการศึกษา สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 กลุ่มตัวอย่างเป็น ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 จำนวน 325 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย ผลการศึกษาพบว่า เปรียบเทียบปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ตามสถานภาพภายในทีมระหว่างเพศชาย และเพศหญิง ประกอบด้วย นักกีฬา ผู้จัดการทีม และผู้ฝึกสอน พบว่า มีปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อไม่แตกต่างกัน

ศุภารัตน์ พุทธสิมมา (2553) ได้ทำการศึกษา สภาพการเตรียมนักกีฬามหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37

ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักกีฬา 101 คน ผู้ฝึกสอน 18 คน และผู้จัดการทีม 7 คน รวมทั้งสิ้น 126 คน ผลการวิจัยพบว่า 1. จากการศึกษาสภาพการเตรียมนักกีฬามหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตามความรู้ของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้จัดการทีม พบว่า สภาพด้านการบริหารจัดการ ด้านบุคลากร และด้านการฝึกซ้อม อยู่ในระดับดี และด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ด้านที่พักเก็บตัว และด้านงบประมาณและสวัสดิการ อยู่ในระดับพอใช้ 2. จากการเปรียบเทียบสภาพการเตรียมนักกีฬามหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 ตามความรับรู้ของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้จัดการทีม พบว่า เพศ ชนิดกีฬา ประสบการณ์ และระยะเวลาที่ทำหน้าที่ที่แตกต่างกัน มีผลต่อสภาพการเตรียมนักกีฬา ไม่แตกต่างกัน และพบว่า สถานภาพ อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อสภาพการเตรียมนักกีฬาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ปรภฏ ศศิประภา (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่องยุทธศาสตร์การนำวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อการพัฒนา นักกีฬาทีมชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศักยภาพ ความพร้อม ตลอดจนข้อบกพร่อง ปัญหาอุปสรรค และยุทธศาสตร์ของภาครัฐในการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อการพัฒนา ศักยภาพ นักกีฬาทีมชาติในอดีตและปัจจุบัน ก่อนนำเสนอยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมในการนำวิทยาศาสตร์ การกีฬา เพื่อการพัฒนา นักกีฬาทีมชาติไทยที่เหมาะสม และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างชัดเจน และเป็นรูปธรรม ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการนำยุทธศาสตร์มาใช้ คือการขาด งบประมาณจากภาครัฐ และการสนับสนุนจากภาคเอกชน ทั้งด้านวิชาการ อุปกรณ์ ฐานข้อมูล และงานวิจัยกีฬา เรื่องการนำวิทยาศาสตร์การกีฬาในการพัฒนา นักกีฬาทีมชาติ ยังมีความต้องการ ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง เช่น จิตวิทยาการกีฬา ชีวกลศาสตร์ สรีรวิทยา โภชนาการศาสตร์ และกีฬาเวชศาสตร์รวมถึงการบริหารจัดการเพื่อวางแผนยุทธศาสตร์กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังไม่มี การประสานงานไปในทิศทางเดียวกัน งบประมาณและอุปกรณ์ยังไม่เพียงพอและนโยบายของภาครัฐ ขาดความต่อเนื่อง และพบว่า ปัจจัยแห่งความสำเร็จคือ นโยบายระดับชาติ การส่งเสริมการพัฒนา นักกีฬา บุคลากรที่มีความรู้ด้านกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬา หลักสูตรการศึกษาที่เกี่ยวข้อง และเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการพัฒนา นักกีฬา เครือข่ายความร่วมมือภาครัฐและภาคเอกชน สรุปได้ว่ายุทธศาสตร์การนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อการพัฒนา ศักยภาพนักกีฬาทีมชาติ คือ ยุทธศาสตร์ระดับดาวพัฒนา ศักยภาพนักกีฬาทีมชาติ “6 S: Stars strategies” ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดตั้งสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อการพัฒนา นักกีฬาแห่งชาติ ยุทธศาสตร์ ที่ 2 การแสวงหานักกีฬาทีมชาติไทยด้วยหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างระบบ การคัดเลือกนักกีฬาทีมชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริม และทดสอบนักกีฬาทีมชาติอย่างมีมาตรฐาน ยุทธศาสตร์ที่ 5 การสนับสนุนนักกีฬาทีมชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 6 การสร้างความสำเร็จให้นักกีฬาทีมชาติ จากการตรวจสอบโดยวิธีวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า ทั้งผู้บริหารกีฬาระดับชาติ นักกีฬาทีมชาติ ผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสินผู้จัดการทีมและผู้ช่วย ทีมแพทย์และนักวิชาการ กรรมการบริหารสมาคมเห็นด้วยมาก ที่สุดใน ยุทธศาสตร์ที่ 1 2 3 เห็นด้วยมาก ในยุทธศาสตร์ที่ 4 5 ส่วนยุทธศาสตร์ที่ 6 เห็นด้วยปานกลาง

ถกลศักดิ์ หังสาจล (2554) ได้ศึกษา สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอล เพื่อเข้าร่วม การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 ประกอบด้วย ด้านการคัดเลือก ตัวนักกีฬา ด้านการฝึกซ้อม ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม และด้านงบประมาณและสวัสดิการ กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ฝึกสอน และนักกีฬารักบี้ฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย

แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 จำนวน 304 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการเตรียมทีมรักบี้ฟุตบอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 38 ตามความคิดเห็นของนักกีฬารักบี้ฟุตบอล พบว่า ภาพรวมของด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 31.84 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 25.31 และระดับมาก ร้อยละ 20.39 ตามลำดับ ภาพรวมของด้านสถานที่ และอุปกรณ์ฝึกซ้อมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 23.29 รองลงมาคือ ระดับน้อย ร้อยละ 22.94 ในระดับปานกลาง ร้อยละ 22.67 ตามลำดับ ภาพรวมของด้านการฝึกซ้อมโดยรวมมีปัญหาอยู่ใน ระดับปานกลาง ร้อยละ 24.78 รองลงมาคือ ระดับน้อย ร้อยละ 22.81 และระดับมาก ร้อยละ 22.06 ตามลำดับ ภาพรวมของด้านงบประมาณและสวัสดิการ มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 25.57 รองลงมาคือระดับมาก ร้อยละ 25.40 และระดับปานกลาง ร้อยละ 23.20 ตามลำดับ

กิตติพงษ์ เอื้อพัฒนากุล; และ จุฑา ดิงศภิตย์ (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษา การดำเนินการจัดการแข่งขันฟุตบอลสปรอนเซอร์ไทยพรีเมียร์ลีก 2010 ผลการศึกษา พบว่า ทรัพยากรในการจัดการ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านการเงินและงบประมาณ ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการประชาสัมพันธ์ และกระบวนการจัดการกีฬา 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน การจัดองค์กร การชี้แนะ และการประเมินผลของคณะกรรมการจัดการแข่งขัน ระดับความคิดเห็นการดำเนินงาน โดยรวมอยู่ในระดับดี ในส่วนผลการดำเนินงานระดับ ความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ได้แก่ ด้านการวางแผน การจัดองค์กร การชี้แนะ และการประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ และความพึงพอใจของผู้ชม ด้านส่วนประสมทางการตลาด ได้แก่ ด้านสินค้า ด้านราคา ด้านสถานที่ ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคลากร ด้านกระบวนการ ให้บริการ และด้านการสร้างและนำเสนอเอกลักษณ์ทางกายภาพโดยรวมความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขัน อยู่ในระดับดี

ประกาศิต พิมพวงค์ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการบริหารจัดการทีมฟุตบอลอาชีพของ ประเทศไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า การสนับสนุนจากภาครัฐ มีความสำคัญที่สุด รองลงมาเป็น ชื่อเสียงของทีมฟุตบอลและองค์การหลักที่เกี่ยวข้องกับฟุตบอลอาชีพ และความนิยมของ ประชาชน อุปสรรคและปัญหาที่มีผลต่อการบริหารจัดการทีมฟุตบอลอาชีพ และความนิยมของประชาชน ได้แก่ ผู้ฝึกซ้อมต้องมีความเชี่ยวชาญโดยตรง รองลงมา เป็นปัญหา และอุปสรรคด้านงบประมาณในการฝึกซ้อม และปัญหาและอุปสรรคด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ภูพิงค์ สุวรรณ; และ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย (2558) ได้ทำการศึกษาการเตรียมทีมกีฬา จักรยานของสมาคมจักรยานแห่งประเทศไทยในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 27 ประชากรทั้งหมด จำนวน 17 คน ได้แก่ ผู้บริหารสมาคม จำนวน 3 คน ผู้จัดการทีม จำนวน 1 คน ผู้ฝึกสอน จำนวน 2 คน และนักกีฬา จำนวน 11 คน โดยการใช้แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

เป็นเครื่องมือในการวิจัย ผลการวิจัย พบว่า 1. สภาพทั่วไปของการเตรียมทีมกีฬาจักรยานของสมาคมจักรยานแห่งประเทศไทย ในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 27 มีทรัพยากรในการจัดการด้านบุคลากร ด้านการเงินและงบประมาณ ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก และด้านการจัดการทั่วไป และกระบวนการในการจัดการด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการนำ และด้านการประเมินผลอยู่ในระดับดี 2. การเตรียมทีมกีฬาจักรยานจากการสัมภาษณ์การเตรียมทีมกีฬาจักรยานของสมาคมจักรยานแห่งประเทศไทย ในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 27 ทางสมาคมมีการเตรียมทีมในด้านทรัพยากรในการจัดการ และกระบวนการในการจัดการที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ทีมกีฬาจักรยานประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์สรุปผลการวิจัยได้ว่า การเตรียมทีมกีฬาจักรยานของสมาคมจักรยานแห่งประเทศไทย ในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 27 มีทรัพยากรในการจัดการด้านบุคลากร ด้านการเงิน และงบประมาณ ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก และด้านการจัดการทั่วไป และกระบวนการในการจัดการ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการนำ และด้านการประเมินผล อยู่ในระดับดี

นิรันทร กำจัดภัย; และ ชาญชัย ชันติศิริ (2558) ทำการศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาฟุตบอลลีเกอภูมิภาค ดิวิชั่น 2 โซนกรุงเทพฯ และภาคกลาง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักกีฬาฟุตบอล จำนวน 420 คน ผลการวิจัยพบว่า 1. ปัญหาด้านการฝึกซ้อม นักกีฬาฟุตบอลลีเกอภูมิภาคดิวิชั่น 2 โซนกรุงเทพฯ และภาคกลาง เห็นว่าอยู่ใน ระดับน้อย 2. ปัญหาด้านผู้ฝึกสอนนักกีฬาฟุตบอล ลีเกอภูมิภาค ดิวิชั่น 2 โซนกรุงเทพฯ และภาคกลาง เห็นว่า อยู่ในระดับน้อย 3. ปัญหาด้านนักกีฬาและเพื่อนร่วมทีมนักกีฬาฟุตบอลลีเกอภูมิภาค ดิวิชั่น 2 โซนกรุงเทพฯ และภาคกลาง เห็นว่า อยู่ในระดับน้อย 4. ปัญหาด้านสถานที่ฝึกซ้อมนักกีฬาฟุตบอลลีเกอภูมิภาคดิวิชั่น 2 โซนกรุงเทพฯ และภาคกลาง เห็นว่าอยู่ในระดับน้อย 5. ปัญหาด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อม นักกีฬาฟุตบอลลีเกอภูมิภาค ดิวิชั่น 2 โซนกรุงเทพฯ และภาคกลาง เห็นว่า อยู่ในระดับน้อย 6. ปัญหาด้านงบประมาณและสวัสดิการนักกีฬาฟุตบอลลีเกอภูมิภาคดิวิชั่น 2 โซนกรุงเทพฯ และภาคกลาง เห็นว่า อยู่ในระดับปานกลาง

สุพจน์ งดงาม (2558) ที่ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการทีมฟุตบอลลีเกอภูมิภาคดิวิชั่น 2 เขตกรุงเทพฯ และภาคกลาง เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน เจ้าหน้าที่ประจำทีม นักฟุตบอลที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬาปี 2556 จำนวน 14 สโมสร จำนวน 211 คน สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้ ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 23-27 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นนักฟุตบอล มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับฟุตบอลอยู่ระหว่าง 6-10 ปี และมีรายได้จากการทำงานในทีมฟุตบอลต่อเดือน อยู่ระหว่าง 20,000-40,000 บาทคุณลักษณะส่วนบุคคลที่ต่างกันมีผลต่อการจัดการทีมฟุตบอลลีเกอภูมิภาคที่ไม่แตกต่างกัน โดยปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการในภาพรวมกับการจัดการทีมฟุตบอลลีเกอภูมิภาค ในภาพรวมมีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในเชิงบวก

ระดับสูง ($r=0.760$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อ การจัดการทุกด้าน ได้แก่ การสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน ชื่อเสียงของทีมฟุตบอล องค์กรหลัก ที่เกี่ยวข้องกับฟุตบอลลีก ความนิยมของประชาชน การประชาสัมพันธ์ และแฟนคลับ

อัช แสนภักดี (2558) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง รูปแบบของปัจจัยด้านการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ผลการวิจัยพบว่า 1. หน้าที่ทางด้านการบริหารและทรัพยากรทางด้านการบริหาร สามารถร่วมกันทำนาย ประสิทธิภาพของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ร้อยละ 83.7 โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรง คือ หน้าที่ทางด้านการบริหาร และตัวแปรที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม คือ ทรัพยากรทางด้านการบริหาร 2. ผลการศึกษารายกรณี พบว่า สถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่ประสบผลสำเร็จต้องมีปัจจัยสนับสนุน ประกอบไปด้วย ความเพียงพอของเจ้าหน้าที่และบุคลากร มีงบประมาณสนับสนุนชมรมกีฬาต่าง ๆ และควรมีระบบการควบคุมตรวจสอบการใช้งบประมาณ มีระบบในการช่วยเหลือสนับสนุนการเรียนนักกีฬา มีสนามและอุปกรณ์กีฬาให้เพียงพอ ด้านหน้าที่ทางด้านการบริหาร ต้องมีปัจจัยสนับสนุนประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมายในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสมาคมสโมสรกีฬา หรือหน่วยงานอื่น ๆ อย่งไรก็ตามยัง พบว่า สถาบันต่าง ๆ ยังไม่บรรลุเป้าหมายในความสม่ำเสมอของการได้รับเหรียญรางวัลจากการแข่งขันกีฬา แสดงว่ายังมีข้อจำกัดในการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ 3. รูปแบบที่ค้นพบมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย ด้านการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

กชพรรณ มณีวงษ์ (2562) ได้ศึกษา สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลของจังหวัดสุพรรณบุรี ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลองค์กรบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ผลการศึกษาพบว่า คณะกรรมการ เจ้าหน้าที่ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดเตรียมทีม และสนับสนุนทีมกีฬาฟุตบอล และนักกีฬา แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลของจังหวัดสุพรรณบุรี มีปัญหาการเตรียมทีม ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัญหาด้านผู้ฝึกสอนมีปัญหามากที่สุด ด้านงบประมาณและสวัสดิการ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านกระบวนการวางแผนอยู่ในระดับมาก ด้านการฝึกซ้อมอยู่ในระดับมาก และด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา อยู่ในระดับมาก ด้านนักกีฬาอยู่ในระดับมาก และด้านสถานที่อุปกรณ์ในการฝึกซ้อมอยู่ในระดับมาก

บวรนท สุวรรณพันธ์; และ ดิฐฐชัย จันทร์कुณา (2562) ได้ศึกษาเรื่อง ความคาดหวังของนักกีฬา ที่มีต่อการพัฒนาทีมฟุตบอลดิวิชั่น 1 ในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคาดหวังของนักกีฬาที่มีต่อการพัฒนาทีมฟุตบอลดิวิชั่น 1 ในประเทศไทย และเปรียบเทียบระดับความคาดหวังของนักกีฬาที่มีต่อการพัฒนาทีมฟุตบอลดิวิชั่น 1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ได้แก่ นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลดิวิชัน 1 ในประเทศไทย ฤดูกาล 2017 มีจำนวน 200 คน โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครื่องชี้และมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 136 คน ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคาดหวังของนักกีฬาที่มีต่อการพัฒนาทีมฟุตบอล ทั้ง 4 ด้าน ที่ประกอบด้วย ด้านค่าตอบแทน และสวัสดิการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 ด้านการบริหารงานบุคลากรของสโมสร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 ด้านการฝึกซ้อม และแข่งขัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 และด้านบริหารจัดการสโมสร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 มีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังอยู่ในระดับมากที่สุด และผลการเปรียบเทียบระดับความคาดหวังของนักกีฬาที่มีต่อการพัฒนาทีมฟุตบอล คือ อายุ ประสบการณ์ รายได้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยมีการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่เกี่ยวกับนักกีฬาที่มีอายุต่างกันในเรื่องค่าตอบแทน และสวัสดิการ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังของนักกีฬาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ด้านค่าตอบแทน และสวัสดิการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด แตกต่างจากนักกีฬากลุ่มอายุอื่น ๆ นักกีฬาที่มีประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอล ลีก 6 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังของนักกีฬาในเรื่องการฝึกซ้อมและแข่งขัน แตกต่างจากกลุ่มนักกีฬาที่มีประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอลลีกกลุ่มอื่น ๆ และนักกีฬาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท มีค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังของนักกีฬา ในด้านค่าตอบแทน และสวัสดิการแตกต่างจากกลุ่มนักกีฬาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกลุ่มอื่น ๆ

งานวิจัยในต่างประเทศ

Cho (1990) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทักษะคตินของนักกีฬาทีมชาติเกาหลีและโคชที่มีผลต่อการเตรียมตัวของนักกีฬา โดยใช้แบบทดสอบที่เชวัดทัศนคติของนักกีฬา กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้เป็นนักกีฬาทีมชาติเกาหลี จำนวน 313 คน โคช 35 คน ซึ่งเป็นโค้ชกีฬาประเภททีม จำนวน 19 คน กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดอยู่ในระหว่างการเตรียมทีมสำหรับการแข่งขันกีฬารายการเอเชียนเกมส์ กรุงปักกิ่ง โดยได้ทำการการเก็บตัวฝึกซ้อมในศูนย์ฝึกซ้อมกีฬาแห่งชาติ ผลการศึกษาพบว่า นักกีฬาทีมชาติเกาหลี และผู้ฝึกสอน เห็นด้วยและให้การสนับสนุนในการเก็บตัวฝึกซ้อมกีฬา ก่อนทำการแข่งขัน เมื่อทำการทดสอบจากนักกีฬาหญิงทีมชาติเกาหลี เห็นด้วยและให้การสนับสนุนในการเตรียมทีมมากกว่านักกีฬาชายทีมชาติเกาหลี รวมถึงความคิดเห็นของนักกีฬาทีมชาติเกาหลี ที่มีโอกาสไปแข่งขันในที่ต่าง ๆ ทั่วโลก เห็นด้วยต่อการฝึกซ้อมกีฬา และสนับสนุนให้การฝึกซ้อมกีฬา มากกว่านักกีฬาที่ไม่เคยออกไปแข่งขันในที่ต่าง ๆ ทั่วโลก โคชทีมชาติเกาหลี มีความคิดเห็นต่อการเตรียมทีมเข้าร่วมการแข่งขันเป็นอย่างมาก เมื่อเทียบกับนักกีฬา รวมถึงเห็นด้วยและให้การสนับสนุนในการเตรียมตัวในด้านการรับรู้ด้วยตนเองและการพัฒนาทางบุคลิกภาพ สภาวะสิ่งแวดล้อม และความเป็นอยู่โดยทั่วไป รวมทั้งในด้านทั่ว ๆ ไป

Kozub (1994) ได้ทำการสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของผู้ฝึกสอน ต่อความสามัคคีของทีมกีฬา และลักษณะการเป็นผู้นำของนักกีฬา กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักกีฬาบาสเกตบอล

จากทีมของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 100 คน ดำเนินการเก็บข้อมูล ด้านพฤติกรรมของผู้ฝึกสอน และด้านความสามัคคีของทีมจากแบบสอบถามสิ่งแวดล้อม ของกลุ่มนักกีฬา และพฤติกรรมการเป็นผู้นำของผู้เล่น สังกัดจากการร่วมทีมของผู้เล่นของนักกีฬา ผลการวิจัย พบว่าพฤติกรรมของผู้ฝึกสอนมีส่วนทำให้เกิดความสามัคคีของทีมภายในทีม และลักษณะการเป็นผู้นำของนักกีฬา

Baker; Cote; & Hawes (2000) ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของพฤติกรรม การสอนของ ผู้ฝึกสอนกับความวิตกกังวลในนักกีฬา ซึ่งในการศึกษานี้ใช้นักกีฬา จำนวน 228 คน จาก 15 ชนิดกีฬา ทำแบบวัดความวิตกกังวลทางกีฬา (the sport anxiety scale) และแบบวัด พฤติกรรมการฝึกสอนกีฬา (the coaching behavior scale for sport) ผลการศึกษา พบว่า พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับความวิตกกังวลของนักกีฬา และแสดงให้เห็นว่า ในช่วงการแข่งขันกีฬานั้น ผู้ฝึกสอนมีส่วนสำคัญในการช่วยลดความวิตกกังวลให้กับนักกีฬาได้ แสดงให้เห็นว่า รูปแบบหรือพฤติกรรมการสอนของผู้ฝึกสอนกีฬามีผลต่อสภาพจิตใจในเรื่องของความ วิตกกังวลและความเชื่อมั่นในตนเองของนักกีฬา

Paul Gamble (2009) แนวทางการเตรียมความพร้อมทางกายภาพสำหรับผู้เล่นทีมกีฬา เยาวชน จากการศึกษาพบว่า ประโยชน์ของการเตรียมร่างกายในนักกีฬาเยาวชน กำลังได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง บทความนี้ตรวจสอบความจำเป็นสำหรับการเตรียมร่างกายที่แตกต่างกัน สำหรับนักกีฬาเยาวชนที่แข่งขันในกีฬาของทีมที่จัดขึ้น มีทัศนคติเพิ่มขึ้น มีความแข็งแรงที่เหมาะสม สภาพเมตาบอลิก และการฝึกประสาทวิทยา สำหรับผู้เล่นเยาวชนในทีมกีฬาในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน ของการเจริญเติบโตและวัยผู้ใหญ่

Taegy Kim; & Young Hoon Kim (2017) ได้ทำการศึกษาแบบตัดขวางต่อความรู้ การปฏิบัติ และทัศนคติของนักกีฬาทีมชาติเกาหลี จากการศึกษาครั้งนี้ทำการศึกษาในกลุ่มนักกีฬา ของทีมชาติเกาหลี จำนวน 454 คน (กลุ่มผู้ใหญ่ จำนวน 249 คน และกลุ่มเยาวชน 205 คน) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถามที่สัมภาษณ์ โดยผู้สัมภาษณ์ซึ่งมีรายการเกี่ยวกับการใช้ สารต้องห้าม วิธีการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน และการพักผ่อน และการวัดสมรรถนะการเพิ่ม ประสิทธิภาพ (PEAS) ผลการศึกษา: วัยรุ่น (47.3%) และผู้ใหญ่ (57.0%) นักกีฬาได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ สารต้องห้ามของกีฬาของพวกเขา จากหน่วยงานต่อต้านการใช้สารกระตุ้นของเกาหลีและ 39.0 และ 53.4% ของวัยรุ่นและผู้ใหญ่ตามลำดับมีความรู้เรื่องสารต้องห้ามและมีทัศนคติที่อนุญาต ต่อยาเสพติด เมื่อเปรียบเทียบกับวัยรุ่นและนักกีฬาผู้ใหญ่ มีความตั้งใจ (1.5 และ 3.6% ตามลำดับ) หรือโดยเจตนา (1.0 และ 2.8% ตามลำดับ) นำสารที่ได้รับอนุญาตมาเสริมประสิทธิภาพและ 2.4 และ 3.2% ตามลำดับรู้จักคนที่เคยใช้สารต้องห้าม และนักกีฬาวัยรุ่นในหมวดทักษะยนต์ (PEAS: 40.24 ± 10.91) มีสิทธิ์ใช้ยาเสพติดมากกว่านักกีฬาในประเภททีม (PEAS: 35.08 ± 10.21)

สรุปการศึกษาต่อต้านยาเสพติดเชิงลึก สำหรับนักกีฬาเกาหลีควรมานำใช้อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น และนโยบายต่อต้านยาเสพติดที่มีประสิทธิภาพควรเป็นไปตามลักษณะทางประชากรศาสตร์บุคลิกภาพ และค่านิยมของนักกีฬา

Jukić, I.; et al. (2018) ได้ศึกษาเรื่อง ระบบการเตรียมทีมกีฬาในกีฬาประเภททีม: การรวบรวมประสบการณ์จริงและการแสดงออกทางศิลปะ โดยมีวัตถุประสงค์ของการเตรียมกีฬา คือ การปรับปรุงให้ การเล่นกีฬามีประสิทธิภาพ จากการศึกษาพบว่า กีฬาเป็นปรากฏการณ์ทางสังคม ในยุคปัจจุบัน กิจกรรมกีฬาเป็นการแสดงออกถึงความต้องการที่แท้จริงของมนุษย์ สำหรับการเผชิญหน้า และการเอาชนะกับคู่ต่อสู้ ซึ่งมี ทีมกีฬาใช้สัญลักษณ์สโมสรหรือสัญลักษณ์ประจำชาติ (ชุดเครื่องแบบ ธงชาติเสื้อคลุมแขน) เพื่อสร้างอำนาจการเล่นกีฬา กฎ กีฬาเป็นกรอบความรู้และบริบทของอารยธรรม ต่อแนวโน้มการเผชิญหน้า การเผชิญหน้าของแต่ละบุคคลและกลุ่มดึงดูดความสนใจ จากสาธารณชน นักกีฬาและทีมกีฬาที่สร้างแรงบันดาลใจเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีที่สุดและทำให้เกิดความประทับใจที่สุดในสนามกีฬา การที่จะทำให้ทีมประสบผลสำเร็จนั้น จะต้องมีการเตรียมการกีฬาที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ มีแนวทางที่เป็นระบบในการออกแบบการเตรียมทีมกีฬา ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงความสนใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมากมายในกีฬา การจัดเตรียมกีฬาสามารถดูได้ว่า เป็นกระบวนการที่ซับซ้อนในการปรับปรุงคุณภาพทั้งหมดของนักกีฬาและทีมกีฬาที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้าง การเผชิญหน้ากับฝ่ายตรงข้ามและการบรรลุผลด้านกีฬา

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยศึกษาเรื่อง แนวทางการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการวิจัยแบบผสม (mix method) ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) โดยประชากร และกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยในแต่ละแบบจะประกอบไปด้วย

1. การวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักกีฬาฟุตบอลทีมชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” จำนวน 280 คน และผู้ควบคุมทีม จำนวน 32 คน (การกีฬาแห่งประเทศไทย. 2563)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักกีฬาฟุตบอลชาย ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จากตารางสำเร็จรูปของเครซีและมอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 162 คน และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (sample random sampling) โดยวิธีการจับฉลาก สาเหตุที่เลือกการสุ่มตัวอย่างแบบการจับฉลากนี้ คือ เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบให้โอกาสเท่ากัน สามารถลดปัญหาความลำเอียงของข้อมูลได้มาก (มนัส สุวรรณ. 2544) และดำเนินการส่งแบบสอบถามไปทั้งสิ้น 200 ชุด ผู้วิจัยได้รับตอบกลับมาจำนวน 176 ชุด

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ

กลุ่มเป้าหมายที่ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ควบคุมทีม จำนวน 12 คน ได้มาด้วยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้างปลายเปิด (structure Interview) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลกับผู้ควบคุมทีมที่จะเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ซึ่งได้กำหนดข้อคำถามในการสัมภาษณ์ไว้ล่วงหน้า และตรงตามคุณสมบัติ ดังนี้

1. เป็นผู้ฝึกสอน และผู้จัดการทีมของทีมกีฬาฟุตบอลที่จะเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์”
2. สามารถรับฟัง สื่อสาร และให้การสัมภาษณ์ได้
3. ยินยอม และสมัครใจให้ความร่วมมือในการวิจัยมิได้บังคับ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) และใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

1. เครื่องมือการวิจัยเชิงปริมาณ เป็นแบบสอบถาม (questionnaires) ที่ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพภายในทีม ประสบการณ์การแข่งขันกีฬา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามแบบ (check list) ว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด และปัญหาการเตรียมทีมเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale)

เกณฑ์การแปลผลของแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ปัญหาการเตรียมทีม มีลักษณะของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) มีมาตรวัด 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับปัญหามากที่สุด	ได้ 5 คะแนน
ระดับปัญหามาก	ได้ 4 คะแนน

ระดับปัญหาปานกลาง	ได้ 3 คะแนน
ไม่เคยปฏิบัติบ้าง	ได้ 2 คะแนน
ไม่เคยปฏิบัติบ้างที่สุด	ได้ 1 คะแนน

การแปลความหมายของคะแนน แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ตามแนวทางของ บุญชม ศรีสะอาด (2535) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายถึง ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลอยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายถึง ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลอยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายถึง ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายถึง ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลอยู่ในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายถึง ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่น ๆ ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (open ended)

2. เครื่องมือการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) ซึ่งมีโครงสร้างคำถามลักษณะปลายเปิด (open-ended questions) เป็นเครื่องมือเก็บข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยทำการสัมภาษณ์กับผู้ควบคุมทีมกีฬาฟุตบอล จำนวน 12 คน ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ใช้เวลาในการสัมภาษณ์ 15-30 นาที และมีข้อความจำนวน 5 ประเด็น ดังนี้

- ประเด็นที่ 1 การวางแผนโปรแกรมการฝึกซ้อม
 - ประเด็นที่ 2 การเตรียมความพร้อมของนักกีฬาในด้านร่างกาย
 - ประเด็นที่ 3 การเตรียมพร้อมด้านสถานที่ อุปกรณ์
 - ประเด็นที่ 4 สวัสดิการ
 - ประเด็นที่ 5 การดูแลนักกีฬา
- เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้การวิจัย
1. เครื่องบันทึกเสียง
 2. กล้องดิจิทัลในการบันทึกภาพการทำกิจกรรม

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างขึ้น เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับศึกษาแนวทางการเตรียมทีมฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 สร้างแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณที่มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด (close-ended questions) ซึ่งผู้ศึกษาวิจัยจะทำการแจกแบบสอบถามแก่กลุ่มนักกีฬาฟุตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์”

1.3 นำแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจทาน และแก้ไขให้ตรงตามวัตถุประสงค์

1.4 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (content validity) ความถูกต้องเหมาะสม ความครอบคลุม และให้คำแนะนำสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามนั้น กับประเด็นหลักของเนื้อหา โดยกำหนดคะแนนไว้ ดังนี้

+1 เมื่อเห็นว่าตรงกับขอบข่ายเนื้อหาตามที่ระบุไว้

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าตรงกับขอบข่ายเนื้อหาตามที่ระบุไว้

-1 เมื่อแน่ใจว่าไม่ตรงกับขอบข่ายเนื้อหาตามที่ระบุไว้

1.5 นำผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ มาหาค่าดัชนีความเห็นสอดคล้อง (index of item-objective congruence) โดยใช้สูตร IOC (บุญชม ศรีสะอาด. 2545) ถ้าดัชนีความสอดคล้อง IOC ที่คำนวณได้มากกว่า 0.5 แสดงว่าข้อคำถามนั้นมีความตรงในสิ่งที่ต้องการวัด แต่ถ้าค่าของ IOC ต่ำกว่า 0.5 ให้ปรับปรุงข้อคำถามใหม่ ซึ่งการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา พบว่า ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของเครื่องมือทั้งฉบับ มีค่า IOC เท่ากับ 0.72 จึงสามารถนำไปใช้สร้างแบบสอบถามได้

1.6 ทำการปรับปรุงเครื่องมือตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.7 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติครบถ้วน และมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของเครื่องมือ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) ของ Cronbach (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540) เพื่อทดลองหาความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามโดยได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.93

1.8 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขและตรวจสอบอีกครั้งแล้ว จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (semi-structured interview) ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการเตรียมทีมฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 47 มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

- 2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสัมภาษณ์
- 2.2 กำหนดขอบข่ายของข้อมูลที่ต้องการให้ครอบคลุมกรอบการศึกษาค้นคว้า
- 2.3 นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างเสร็จแล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความถูกต้องและให้คำแนะนำเพื่อแก้ไขปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
- 2.4 นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อพิจารณาประเด็นที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย รวมถึงความถูกต้องเหมาะสม และปรับปรุงแก้ไขทางด้านภาษาตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
- 2.5 นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปเก็บข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) และใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ดังนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้
 - 1.1 ขอนหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยและขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยจากมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ ถึง สำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดลำพูน เพื่อขอความร่วมมือในการวิจัย
 - 1.2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บแบบสอบถาม และตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืน
 - 1.3 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป
2. การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้
 - 2.1 ขอนหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยและขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยจากมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ ถึง สำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดลำพูน เพื่อขอความร่วมมือในการวิจัย
 - 2.2 ผู้วิจัยส่งแบบสัมภาษณ์ให้กับผู้ควบคุมทีม 12 คน ที่เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ล่วงหน้า 3 วัน ก่อนวันที่นัดสัมภาษณ์ด้วยตนเอง

2.3 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (semi-structured interview) ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยทำการสัมภาษณ์เป็นเวลา 15-30 นาที ต่อ 1 คน ด้วยตัวเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) และใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) โดยมีวิธีการวิเคราะห์ในการวิจัย ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งดำเนินการตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1.1 เพื่อศึกษาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์”

1.1.1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ที่เป็นข้อมูลจำแนกประเภท ได้แก่ สถานภาพภายในทีม และประสบการณ์การแข่งขันกีฬา โดยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

1.1.2 วิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการเตรียมทีมโดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

1.2 เพื่อเปรียบเทียบสภาพปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์”

1.2.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของสภาพปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน โดยการทดสอบค่าที (t-test)

1.2.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของสภาพปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระจากกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way analysis of variance: anova) ในกรณีที่ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (scheffe)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งผู้วิจัยมีลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล จำแนกและจัดระบบข้อมูล เป็นการนำข้อมูลที่ได้มาจำแนกและจัดหมวดหมู่ออกให้เป็นระบบ และนำมาเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างของแต่ละบุคคล และจัดลำดับความสำคัญ และคุณลักษณะของข้อมูล

2.2 นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จัดลำดับความสำคัญแล้ว นำมาเปรียบเทียบกับข้อมูล หรือเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่จะทราบถึงลักษณะที่คล้ายคลึงและความแตกต่างของข้อมูลที่ได้มา

2.3 นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และจากการศึกษาต่าง ๆ มาทำการวิเคราะห์ร่วมกันอย่างเป็นระบบ และนำไปสู่การเชื่อมโยงข้อมูลเพื่อแสดงความสำคัญของข้อมูลให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อความสะดวกในการวิเคราะห์และเขียนรายงานข้อมูลเชิงพรรณนา และมีการอ้างอิงโดยตรงเกี่ยวกับที่มาของข้อมูล รวมถึงข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้าหรือข้อมูลทางเอกสาร ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการตอบประเด็นสัมภาษณ์และข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ ถูกนำมาวิเคราะห์และประมวลผลด้วยการเชื่อมโยงทั้งเชิงเหตุและผล และวิเคราะห์ผลออกมาในลักษณะของการพรรณนา

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาแนวทางการเตรียมทีมฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ซึ่งผลการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนด สัญลักษณ์และอักษรย่อต่าง ๆ เพื่อได้เข้าใจในความหมายที่ตรงกัน ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
p-value	แทน	ความน่าจะเป็นในการทดสอบสมมติฐาน
t	แทน	ค่าสถิติทดสอบ t-test
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
SS	แทน	ผลรวมกำลังสองของค่าเบี่ยงเบน (sum of squares)
df	แทน	ระดับของการเป็นอิสระ (degree of freedom)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของค่าเบี่ยงเบนกำลังสอง (mean squares)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาการกระจายของค่าเอฟ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นตาราง โดยดำเนินการตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังต่อไปนี้

- ศึกษาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์”
 - ข้อมูลส่วนบุคคล
 - ผลของระดับความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์”
- เปรียบเทียบสภาพปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์”
- แนวทางในการเตรียมทีมโดยการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ

ข้อมูลส่วนบุคคล

ตาราง 4.1 ข้อมูลส่วนบุคคล

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. สถานภาพภายในทีม		
ผู้ควบคุมทีม	36	17.00
นักกีฬา	176	83.00
รวม	212	100.00
2. ประสบการณ์ที่เคยเข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ		
1 ครั้ง	58	27.36
2 ครั้ง	21	9.91
3 ครั้ง	39	18.40
4 ครั้ง	13	6.13
5 ครั้ง	21	9.91
มากกว่า 5 ครั้ง	60	28.30
รวม	212	100.00

จากตาราง 4.1 พบว่า ข้อมูลส่วนบุคคล ได้จำแนกเป็นรายชื่อ ดังนี้
 สถานภาพภายในทีม พบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถาม เป็นนักกีฬา จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 83.00 และผู้ควบคุมทีม จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00
 ประสบการณ์ที่เคยเข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ พบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถาม มีประสบการณ์ ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ มากกว่า 5 ครั้ง จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 28.30 รองลงมา คือ มีประสบการณ์ 1 ครั้ง จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 27.36 มีประสบการณ์ 3 ครั้ง จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 18.40 มีประสบการณ์ 2 ครั้ง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 9.91 มีประสบการณ์ 5 ครั้ง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 9.91 และมีประสบการณ์ 4 ครั้ง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.13 ตามลำดับ

ระดับความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขัน
กีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์”

ตาราง 4.2 แสดงจำนวน และร้อยละของสภาพการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขัน
กีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านการบริหารจัดการ

รายการ	สภาพการเตรียมทีม			
	เหมาะสม		ไม่เหมาะสม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. มีการเตรียมการ และวางแผนการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขัน	200	94.30	12	5.70
2. การจัดระบบกิจกรรมกีฬาและกิจกรรมทางกายของนักกีฬา	188	86.68	24	11.32
3. มีกระบวนการคัดเลือกหาบุคลากรเข้ามาทำหน้าที่ในการแข่งขัน ได้แก่ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน นักกีฬา	185	87.26	27	12.74
4. มีสถานที่และเครื่องมือวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อม	186	87.74	26	12.26
5. มีการนำนักจิตวิทยาการกีฬามาช่วยในการฝึกซ้อมและแข่งขัน	191	90.09	21	9.91
6. มีการวางแผนและมีเป้าหมายในการจัดการทีมกีฬาฟุตบอล อย่างชัดเจน	194	91.51	18	8.49
รวม	191	89.60	21	10.07

จากตาราง 4.2 พบว่า สภาพการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านการบริหารจัดการ โดยรวมมีสภาพอยู่ในระดับเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 89.60 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 10.07 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สภาพการเตรียมทีมที่มีความเหมาะสมมากคือ มีการเตรียมการ และวางแผนการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขัน คิดเป็นร้อยละ 94.30 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 5.70 รองลงมาคือ มีการวางแผน และมีเป้าหมายในการจัดการทีมกีฬา ฟุตบอลอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 91.51 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 8.49 และมีการนำนักจิตวิทยาการกีฬามาช่วยในการฝึกซ้อมและแข่งขัน คิดเป็นร้อยละ 90.09 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 9.91 ตามลำดับ

ตาราง 4.3 แสดงจำนวน และร้อยละของสภาพการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขัน
กีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านงบประมาณและสวัสดิการ

รายการ	สภาพการเตรียมทีม			
	เหมาะสม		ไม่เหมาะสม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การจัดหางบประมาณภายนอกมาสนับสนุน ทีมฟุตบอล	189	89.15	23	10.85
2. การจัดเบี้ยเลี้ยงการฝึกซ้อมและแข่งขันให้กับ นักกีฬาฟุตบอล	186	87.74	26	12.26
3. ความสะดวกในการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงและเงิน สวัสดิการ	188	88.68	24	11.32
4. การตรงเวลาของค่าเบี้ยเลี้ยงที่ได้รับ	185	87.26	27	12.74
5. ความเพียงพอของเบี้ยเลี้ยงระหว่างการเก็บตัว ของนักกีฬา	170	80.19	42	19.81
รวม	184	86.60	28	13.40

จากตาราง 4.3 พบว่า สภาพการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ
รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านงบประมาณและสวัสดิการ โดยรวมมีสภาพอยู่ใน
ระดับเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 86.60 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 13.40 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ
พบว่า สภาพการเตรียมทีมที่มีความเหมาะสมมาก คือ การจัดหางบประมาณภายนอกมาสนับสนุน
ทีมฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 89.15 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 10.85 รองลงมาคือ ความสะดวก
ในการเบิกจ่าย เบี้ยเลี้ยง และเงินสวัสดิการ คิดเป็นร้อยละ 88.68 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 11.32
และการจัดเบี้ยเลี้ยงการฝึกซ้อมและแข่งขันให้กับนักกีฬาฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 87.74 ไม่เหมาะสม
คิดเป็นร้อยละ 12.26 ตามลำดับ

ตาราง 4.4 แสดงจำนวน และร้อยละของสภาพการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านสถานที่ อุปกรณ์ ในการฝึกซ้อม

รายการ	สภาพการเตรียมทีม			
	เหมาะสม		ไม่เหมาะสม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. สนามฟุตบอลมีเพียงพอ	193	91.00	19	9.00
2. สภาพสนามฝึกซ้อมมีมาตรฐาน	192	90.57	20	9.43
3. การจัดอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมมีจำนวนเพียงพอ	188	88.68	24	11.32
4. การจัดอุปกรณ์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย	181	85.38	31	14.62
5. อุปกรณ์ในการฝึกซ้อมฟุตบอลมีมาตรฐาน	184	86.79	28	13.21
ตามระเบียบในการแข่งขัน				
6. การจัดส่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ฝึกซ้อมฟุตบอล	191	90.09	21	9.91
รวม	188	88.75	24	11.25

จากตาราง 4.4 พบว่า สภาพการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านสถานที่ อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม โดยรวมมีสภาพอยู่ในระดับเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 88.75 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 11.25 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สภาพการเตรียมทีมที่มีความเหมาะสมมากคือ สนามฟุตบอลมีเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 91.00 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 9.00 รองลงมาคือ สภาพสนามฝึกซ้อมมีมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 90.57 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 9.43 และการจัดส่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ฝึกซ้อมฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 90.09 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 9.91 ตามลำดับ

ตาราง 4.5 แสดงจำนวน และร้อยละของสภาพการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขัน
กีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านการฝึกซ้อม

รายการ	สภาพการเตรียมทีม			
	เหมาะสม		ไม่เหมาะสม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. มีการเก็บตัวและฝึกซ้อมอย่างพร้อมเพรียง	191	90.09	21	9.91
2. มีการวางแผนและมีโปรแกรมการฝึกซ้อม อย่างเป็นระบบ	189	89.15	23	10.85
3. การเก็บตัวฝึกซ้อมฟุตบอลระยะเวลาที่เหมาะสม	192	90.57	20	9.43
4. มีการจัดประลองทีมก่อนการแข่งขัน	195	92.00	17	8.00
5. การเสริมสร้างและทดสอบสมรรถภาพทางกาย ของนักกีฬาฟุตบอลมีความสม่ำเสมอ	194	91.00	18	9.00
6. การฝึกซ้อมและการเตรียมทีมนั้นมีการนำเอา จิตวิทยาการกีฬามาใช้อย่างเหมาะสม	195	92.00	17	8.00
7. มีการผ่อนคลายความตึงเครียดด้านร่างกาย และจิตใจด้วยการจัดกิจกรรมนันทนาการ	198	93.40	14	6.60
รวม	194	91.32	18	8.68

จากตาราง 4.5 พบว่า สภาพการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ
รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านการฝึกซ้อม โดยรวมมีสภาพอยู่ในระดับเหมาะสม
คิดเป็น ร้อยละ 91.32 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 8.68 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สภาพการ
เตรียมทีมที่มีความเหมาะสม คือ มีการผ่อนคลายความตึงเครียดด้านร่างกายและจิตใจด้วยการ
จัดกิจกรรมนันทนาการ คิดเป็นร้อยละ 93.40 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 6.60 รองลงมา คือ
มีการจัดประลองทีมก่อนการแข่งขัน การฝึกซ้อมและการเตรียมทีมนั้นมีการนำเอาจิตวิทยาการกีฬา
มาใช้อย่างเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 92.00 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 8.00 และการเสริมสร้าง
และทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักกีฬาฟุตบอลมีความสม่ำเสมอ คิดเป็นร้อยละ 91.00
ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 9.00 ตามลำดับ

ตาราง 4.6 แสดงจำนวน และร้อยละของสภาพการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขัน
กีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านผู้ฝึกสอน

รายการ	สภาพการเตรียมทีม			
	เหมาะสม		ไม่เหมาะสม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ผู้ฝึกสอนฟุตบอลมีความรู้ความสามารถ	197	92.92	15	7.08
2. ผู้ฝึกสอนฟุตบอลมีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	197	92.92	15	7.08
3. ผู้ฝึกสอนฟุตบอลช่วยแก้ไข้ปัญหาของทีมฟุตบอล	191	90.09	21	9.91
4. ผู้ฝึกสอนฟุตบอลมีวิธีการและมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ	193	91.00	19	9.00
5. ผู้ฝึกสอนฟุตบอลมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีเป็นกันเองกับนักกีฬา	186	87.74	26	12.26
6. ผู้ฝึกสอนมีการวางแผนการฝึกซ้อม	192	90.57	18	8.49
7. ผู้ฝึกสอนมีวิธีการและมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ	194	91.51	20	9.43
รวม	193	90.96	19	9.04

จากตาราง 4.6 พบว่า สภาพการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านผู้ฝึกสอน โดยรวมมีสภาพอยู่ในระดับเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 90.96 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 9.04 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สภาพการเตรียมทีมที่มีความเหมาะสมมากคือ ผู้ฝึกสอนฟุตบอลมีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ผู้ฝึกสอนฟุตบอลมีความรู้ความสามารถ คิดเป็นร้อยละ 92.92 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 7.08 รองลงมา คือ ผู้ฝึกสอนมีวิธีการและมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ คิดเป็นร้อยละ 91.51 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 9.43 และผู้ฝึกสอนฟุตบอลมีวิธีการและมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ คิดเป็นร้อยละ 91.00 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 9.00 ตามลำดับ

ตาราง 4.7 แสดงจำนวน และร้อยละของสภาพการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านนักกีฬา

รายการ	สภาพการเตรียมทีม			
	เหมาะสม		ไม่เหมาะสม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ทักษะพื้นฐานการเล่นฟุตบอล	193	91.04	19	8.96
2. สมรรถภาพทางกายของนักกีฬา	192	90.57	20	9.43
3. ระเบียบวินัยในการฝึกซ้อมฟุตบอล	187	88.21	25	11.79
4. สภาพครอบครัวของนักกีฬาให้การสนับสนุน	190	89.62	22	10.38
5. ระยะทางหรือระยะเวลาการเดินทางมาฝึกซ้อม	195	91.98	17	8.02
6. ความมุ่งมั่นในการฝึกซ้อมฟุตบอล	192	90.57	20	9.43
7. ความสามัคคีในทีมของนักกีฬาฟุตบอล	196	92.45	16	7.55
รวม	192	90.63	20	9.37

จากตาราง 4.7 พบว่า สภาพการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านนักกีฬา โดยรวมมีสภาพอยู่ในระดับเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 90.63 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 9.37 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สภาพการเตรียมทีมที่มีความเหมาะสมมาก คือ ความสามัคคีในทีมของนักกีฬาฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 92.45 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 7.55 รองลงมาคือ ระยะทางหรือระยะเวลาการเดินทางมาฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 91.98 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 8.02 และทักษะพื้นฐานการเล่นฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 91.04 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 8.96 ตามลำดับ

ตาราง 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ภาพรวมของสภาพปัญหาการเตรียมทีม

รายการ	ปัญหา		ระดับความคิดเห็น
	\bar{X}	SD	
1. ด้านการบริหารจัดการ	2.71	0.85	ปานกลาง
2. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ	2.95	0.83	ปานกลาง
3. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม	2.79	0.81	ปานกลาง
4. ด้านการฝึกซ้อม	2.97	0.72	ปานกลาง
5. ด้านผู้ฝึกสอน	2.68	0.90	ปานกลาง
6. ด้านนักกีฬา	2.71	0.91	ปานกลาง
ภาพรวม	2.79	0.71	ปานกลาง

จากตาราง 4.8 พบว่า ความคิดเห็นต่อปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” มีปัญหาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.79$, $SD=0.71$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุดคือ ด้านการฝึกซ้อม ($\bar{X}=2.97$, $SD=0.72$) รองลงมา คือ ด้านงบประมาณและสวัสดิการ ($\bar{X}=2.95$, $SD=0.83$) สำหรับข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ ด้านผู้ฝึกสอน ($\bar{X}=2.68$, $SD=0.90$)

ตาราง 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านการบริหารจัดการ

รายการ	ปัญหา		ระดับความคิดเห็น
	\bar{X}	SD	
1. มีการเตรียมการ และวางแผนการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขัน	2.64	1.03	ปานกลาง
2. การจัดระบบกิจกรรมกีฬาและกิจกรรมทางกายของนักกีฬา	2.81	0.98	ปานกลาง
3. มีกระบวนการคัดเลือกหาบุคลากรเข้ามาทำหน้าที่ในการแข่งขัน ได้แก่ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน นักกีฬา	2.62	1.05	ปานกลาง
4. มีสถานที่และเครื่องมือวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อม	2.76	1.04	ปานกลาง
5. มีการนำนักจิตวิทยาการกีฬามาช่วยในการฝึกซ้อมและแข่งขัน	2.68	0.99	ปานกลาง
6. มีการวางแผนและมีเป้าหมายในการจัดการทีมกีฬาฟุตบอล อย่างชัดเจน	2.71	1.06	ปานกลาง
ภาพรวม	2.71	0.85	ปานกลาง

จากตาราง 4.9 พบว่า ความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านการบริหารจัดการ มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.71$, $SD=0.85$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ การจัดระบบกิจกรรมกีฬาและกิจกรรมทางกายของนักกีฬา ($\bar{X}=2.81$, $SD=0.98$) รองลงมา คือ มีสถานที่และเครื่องมือวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อม ($\bar{X}=2.76$, $SD=1.04$) และมีกระบวนการคัดเลือกหาบุคลากร เข้ามาทำหน้าที่ในการแข่งขัน ได้แก่ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน นักกีฬา ($\bar{X}=2.62$, $SD=1.05$) ตามลำดับ

ตาราง 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านงบประมาณและสวัสดิการ

รายการ	ปัญหา		ระดับความคิดเห็น
	\bar{X}	SD	
1. การจัดหางบประมาณภายนอกมาสนับสนุนทีมฟุตบอล	2.90	1.07	ปานกลาง
2. การจัดเบี้ยเลี้ยงการฝึกซ้อมและแข่งขันให้กับนักกีฬาฟุตบอล	2.92	1.14	ปานกลาง
3. ความสะดวกในการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงและเงินสวัสดิการ	2.87	1.11	ปานกลาง
4. การตรงเวลาของค่าเบี้ยเลี้ยงที่ได้รับ	2.84	1.09	ปานกลาง
5. ความเพียงพอของเบี้ยเลี้ยงระหว่างการเก็บตัวของนักกีฬา	3.20	1.17	ปานกลาง
ภาพรวม	2.95	0.83	ปานกลาง

จากตาราง 4.10 พบว่า ความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านงบประมาณและสวัสดิการมีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.95$, $SD=0.83$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ ความเพียงพอของเบี้ยเลี้ยงระหว่างการเก็บตัวของนักกีฬา ($\bar{X}=3.20$, $SD=1.17$) รองลงมา คือ การจัดเบี้ยเลี้ยงการฝึกซ้อมและแข่งขันให้กับนักกีฬาฟุตบอล ($\bar{X}=2.92$, $SD=1.14$) และการตรงเวลาของค่าเบี้ยเลี้ยงที่ได้รับ ($\bar{X}=2.84$, $SD=1.09$) ตามลำดับ

ตาราง 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านสถานที่ อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม

รายการ	ปัญหา		ระดับความคิดเห็น
	\bar{X}	SD	
1. สนามฟุตบอลมีเพียงพอ	2.69	0.95	ปานกลาง
2. สภาพสนามฝึกซ้อมมีมาตรฐาน	2.83	1.11	ปานกลาง
3. การจัดอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมมีจำนวนเพียงพอ	2.84	0.91	ปานกลาง
4. การจัดอุปกรณ์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย	2.94	1.00	ปานกลาง
5. อุปกรณ์ในการฝึกซ้อมฟุตบอลมีมาตรฐานตามระเบียบในการแข่งขัน	2.67	0.96	ปานกลาง
6. การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ฝึกซ้อมฟุตบอล	2.75	1.03	ปานกลาง
ภาพรวม	2.79	0.81	ปานกลาง

จากตาราง 4.11 พบว่า ความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านสถานที่ อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.79$, $SD=0.81$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ การจัดอุปกรณ์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ($\bar{X}=2.94$, $SD=1.00$) รองลงมา คือ การจัดอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมมีจำนวนเพียงพอ ($\bar{X}=2.84$, $SD=0.91$) และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมฟุตบอลมีมาตรฐานตามระเบียบในการแข่งขัน ($\bar{X}=2.67$, $SD=0.96$) ตามลำดับ

ตาราง 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านการฝึกซ้อม

รายการ	ปัญหา		ระดับความคิดเห็น
	\bar{X}	SD	
1. มีการเก็บตัวและฝึกซ้อมอย่างพร้อมเพรียง	3.56	1.40	มาก
2. มีการวางแผนและมีโปรแกรมการฝึกซ้อม อย่างเป็นระบบ	3.23	1.36	ปานกลาง
3. การเก็บตัวฝึกซ้อมฟุตบอลระยะเวลาที่เหมาะสม	2.40	1.33	น้อย
4. มีการจัดประลองทีมก่อนการแข่งขัน	3.13	1.22	ปานกลาง
5. การเสริมสร้างและทดสอบสมรรถภาพทางกาย ของนักกีฬาฟุตบอลมีความสม่ำเสมอ	2.75	0.97	ปานกลาง
6. การฝึกซ้อมและการเตรียมทีมนั้นมีการนำเอาจิตวิทยา การกีฬามาใช้ที่เหมาะสม	2.80	1.09	ปานกลาง
7. มีการผ่อนคลายความตึงเครียดด้านร่างกายและจิตใจ ด้วยการจัดกิจกรรมนันทนาการ	2.95	1.06	ปานกลาง
ภาพรวม	2.97	0.72	ปานกลาง

จากตาราง 4.12 พบว่า ความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านการฝึกซ้อม มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.97$, $SD=0.72$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ มีการเก็บตัวและฝึกซ้อมอย่างพร้อมเพรียง ($\bar{X}=3.56$, $SD=1.40$) รองลงมา คือ มีการวางแผนและมีโปรแกรมการฝึกซ้อมอย่างเป็นระบบ ($\bar{X}=3.23$, $SD=1.36$) และการเก็บตัวฝึกซ้อมฟุตบอลระยะเวลาที่เหมาะสม ($\bar{X}=2.40$, $SD=1.33$) ตามลำดับ

ตาราง 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านผู้ฝึกสอน

รายการ	ปัญหา		ระดับความคิดเห็น
	\bar{X}	SD	
1. ผู้ฝึกสอนฟุตบอลมีความรู้ความสามารถ	2.65	0.97	ปานกลาง
2. ผู้ฝึกสอนฟุตบอลมีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	2.63	1.05	ปานกลาง
3. ผู้ฝึกสอนฟุตบอลช่วยแก้ไขปัญหาของทีมฟุตบอล	2.75	1.05	ปานกลาง
4. ผู้ฝึกสอนฟุตบอลมีวิธีการและมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.67	1.04	ปานกลาง
5. ผู้ฝึกสอนฟุตบอลมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีเป็นกันเองกับนักกีฬา	2.76	1.04	ปานกลาง
6. ผู้ฝึกสอนมีการวางแผนการฝึกซ้อม	2.58	1.03	ปานกลาง
7. ผู้ฝึกสอนมีวิธีการและมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.74	1.05	ปานกลาง
ภาพรวม	2.68	0.90	ปานกลาง

จากตาราง 4.13 พบว่า ความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านผู้ฝึกสอน มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.68$, $SD=0.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ ผู้ฝึกสอนฟุตบอลมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีเป็นกันเองกับนักกีฬา ($\bar{X}=2.76$, $SD=1.04$) รองลงมา คือ ผู้ฝึกสอน ฟุตบอลช่วยแก้ไขปัญหาของทีมฟุตบอล ($\bar{X}=2.75$, $SD=1.05$) และผู้ฝึกสอน มีการวางแผนการฝึกซ้อม ($\bar{X}=2.58$, $SD=1.03$) ตามลำดับ

ตาราง 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านนักกีฬา

รายการ	ปัญหา		ระดับความคิดเห็น
	\bar{X}	SD	
1. ทักษะพื้นฐานการเล่นฟุตบอล	2.67	1.04	ปานกลาง
2. สมรรถภาพทางกายของนักกีฬา	2.65	1.03	ปานกลาง
3. ระเบียบวินัยในการฝึกซ้อมฟุตบอล	2.69	1.04	ปานกลาง
4. สภาพครอบครัวของนักกีฬาให้การสนับสนุน	2.75	1.07	ปานกลาง
5. ระยะทางหรือระยะเวลาการเดินทางมาฝึกซ้อม	2.65	1.12	ปานกลาง
6. ความมุ่งมั่นในการฝึกซ้อมฟุตบอล	2.81	1.10	ปานกลาง
7. ความสามัคคีในทีมของนักกีฬาฟุตบอล	2.72	1.06	ปานกลาง
ภาพรวม	2.71	0.91	ปานกลาง

จากตาราง 4.14 พบว่า ความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านนักกีฬา มีปัญหา โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.71$, $SD=0.91$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ ความมุ่งมั่นในการฝึกซ้อมฟุตบอล ($\bar{X}=2.81$, $SD=1.10$) รองลงมา คือ สภาพครอบครัวของนักกีฬาให้การสนับสนุน ($\bar{X}=2.75$, $SD=1.07$) และสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา ($\bar{X}=2.65$, $SD=1.03$) ตามลำดับ

การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์”

ตาราง 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบปัญหาการเตรียมทีม กีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” จำแนกตามสถานภาพ

รายการ	สถานภาพ	\bar{X}	SD	t	p
ด้านการบริหารจัดการ	ผู้ควบคุมทีม	2.67	0.71	-0.34	.77
	นักกีฬา	2.71	0.88		
ด้านงบประมาณและสวัสดิการ	ผู้ควบคุมทีม	3.03	0.69	0.65	.52
	นักกีฬา	2.93	0.86		
ด้านสถานที่ อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม	ผู้ควบคุมทีม	2.50	0.51	2.27*	.02
	นักกีฬา	2.29	0.74		
ด้านการฝึกซ้อม	ผู้ควบคุมทีม	2.68	0.58	-2.74*	.01
	นักกีฬา	3.03	0.73		
ด้านผู้ฝึกสอน	ผู้ควบคุมทีม	2.72	0.71	0.35	.77
	นักกีฬา	2.67	0.93		
ด้านนักกีฬา	ผู้ควบคุมทีม	2.79	0.71	0.77	.44
	นักกีฬา	2.69	0.94		
ภาพรวม	ผู้ควบคุมทีม	2.72	0.53	0.01	.99
	นักกีฬา	2.72	0.78		

* $p < .05$

จากตาราง 4.15 แสดงให้เห็นว่า สภาพปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ภาพรวม ผู้ควบคุมทีม มีคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการเตรียมทีม เท่ากับ 2.72 ($\bar{X}=0.53$) และนักกีฬามีคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการเตรียมทีม เท่ากับ 2.72 ($\bar{X}=0.78$) เมื่อทำการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ควบคุมทีมและนักกีฬา

ต่อสภาพปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านการฝึกซ้อมและด้านสถานที่ อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการบริหารจัดการ ด้านงบประมาณและสวัสดิการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ด้านผู้ฝึกสอน ด้านนักกีฬา และภาพรวมไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.16 แสดงการเปรียบเทียบความแปรปรวนเป็นรายคู่ทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามประสบการณ์

รายการ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ด้านการบริหารจัดการ	Between groups	2.08	5.00	0.42	0.57	.73
	Within groups	151.47	206.00	0.74		
	Total	153.55	211.00			
ด้านงบประมาณและสวัสดิการ	Between groups	4.19	5.00	0.84	1.21	.30
	Within groups	142.61	206.00	0.69		
	Total	146.81	211.00			
ด้านสถานที่อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม	Between groups	.91	5.00	0.18	0.28	.93
	Within groups	136.12	206.00	0.66		
	Total	137.03	211.00			
ด้านการฝึกซ้อม	Between groups	1.69	5.00	0.34	0.65	.66
	Within groups	107.49	206.00	0.52		
	Total	109.18	211.00			
ด้านผู้ฝึกสอน	Between groups	2.93	5.00	0.59	0.72	.61
	Within groups	167.74	206.00	0.81		
	Total	170.68	211.00			
ด้านนักกีฬา	Between groups	4.04	5.00	0.81	0.98	.43
	Within groups	169.15	206.00	0.82		
	Total	173.19	211.00			
ภาพรวม	Between groups	1.80	5.00	0.36	0.71	.62
	Within groups	104.83	206.00	0.51		
	Total	106.63	211.00			

p<.05

จากตาราง 4.16 พบว่า นักกีฬาที่มีประสบการณ์เคยเข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติที่ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติรอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

แนวทางในการเตรียมทีมโดยการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ

การศึกษาแนวทางการเตรียมทีมฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกศึกษาส่วนที่มีความเกี่ยวข้องกับการเตรียมทีมฟุตบอล โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) และเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth Interview) โดยมีรายละเอียดแยกเป็นประเด็นดังต่อไปนี้

1. การวางแผนโปรแกรมการฝึกซ้อม
 - 1.1 วางแผนการฝึกซ้อมจากการวิเคราะห์ผลการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในรายการที่ผ่านมา
 - 1.2 มีการเตรียมการฝึกอย่างมีเป้าหมาย มีวัตถุประสงค์ของการฝึกซ้อม รวมถึงสถานที่สำหรับการฝึก จำนวนและระดับความสามารถของผู้เข้ารับการฝึก
 - 1.3 มีการประชุมวางแผนการเตรียมทีมการฝึกซ้อมอย่างมีแบบแผน รูปแบบและวิธีการฝึก รวมไปถึงอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยผ่านช่องทางออนไลน์
 - 1.4 วางแผนการฝึกซ้อมโดยแต่ละทีมต้องออกแบบโปรแกรมการฝึกซ้อมใหม่ โดยให้นักกีฬาของแต่ละคนปฏิบัติตามอยู่ที่บ้าน
 - 1.5 มีการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการฝึกซ้อมและแข่งขันให้นักกีฬา เพื่อเป็นการเสริมสร้างให้นักกีฬามีสภาพจิตใจที่เข้มแข็งพร้อมเข้ารับการฝึกซ้อมและการแข่งขันที่กำลังจะมาถึง
 - 1.6 มีการเปลี่ยนแปลงการฝึกซ้อม เป็นการฝึกซ้อมแบบออนไลน์ เนื่องจากสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19 (covid-19)
 - 1.7 มีการเรียกมาฝึกซ้อมแต่ละครั้งจะเรียกมาเป็นกลุ่มๆ แบ่งเวลาการเข้ามาซ้อม และช่วงเวลาการฝึกซ้อมก็จะต้องปรับตามแต่ละกลุ่ม
2. การเตรียมความพร้อมของนักกีฬาในด้านร่างกาย
 - 2.1 เตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ เช่น ในด้านของร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม ทั้งก่อนการฝึกซ้อมหรือในขณะการฝึกซ้อมและการแข่งขัน
 - 2.2 ผู้ฝึกสอนทำการควบคุมดูแลการฝึกซ้อมของนักกีฬาอย่างใกล้ชิด ให้แรงจูงใจให้นักกีฬาภายในทีมมี ความรัก สามัคคีกันทั้งทางตรง และตรวจสอบทางออนไลน์
 - 2.3 มีการประเมินผลการฝึกซ้อม รวมทั้งจัดทำแฟ้มข้อมูลการฝึกซ้อม เพื่อสังเกตพัฒนาการและความก้าวหน้าของนักกีฬา โดยให้นักกีฬาจัดทำคลิปการฝึกซ้อมส่งมาทางไลน์
 - 2.4 มีการควบคุมดูแลการฝึกซ้อมโดยให้นักกีฬابันทึกวิดีโอการฝึกซ้อม ส่งให้กับผู้ฝึกสอนกีฬา
 - 2.5 มีการส่งโปรแกรมตารางทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา เพื่อให้นักกีฬาแต่ละคนมีการทดสอบร่างกายเป็นระยะ
 - 2.6 การวางแผนการฝึกซ้อมมีการออกแบบการฝึกซ้อมโดยโปรแกรมการฝึกซ้อม

ที่บ้านส่วนใหญ่ แล้วจะเน้นในเรื่องการเสริมความแข็งแรง และความยืดหยุ่นของกล้ามเนื้อโดยเฉพาะกล้ามเนื้อส่วนขา

2.7 โปรแกรมที่ได้วางแผนให้ จะเป็นการฝึก Speed & Agility Drills ที่เน้นให้ทุกคนรักษาความเร็วและความคล่องตัวในระยะเวลาที่ไม่นาน แต่เน้นประสิทธิภาพ และอีกหนึ่งโปรแกรมคือ “Bodyweight”

3. การเตรียมพร้อมด้านสถานที่ อุปกรณ์

3.1 มีการประสานงานขอใช้สนามกีฬาฟุตบอลที่ใกล้บ้านของนักกีฬาเพื่อให้นักกีฬามาทำการฝึกซ้อมเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ตามตำแหน่งในทีมของตนเอง

3.2 มีการประสานงานขอรับการสนับสนุนอุปกรณ์การฝึกซ้อมจากสมาคมกีฬาจังหวัดการกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดนั้น ๆ เพื่อให้ นักกีฬาฝึกที่บ้าน

3.3 นักกีฬาที่มีใจรักในกีฬาฟุตบอลมีการจัดหาอุปกรณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง เช่น รองเท้า สนับหน้าแข้ง เป็นต้น

3.4 มีการนัดหมายรวมกลุ่มย่อย เพื่อทำการฝึกซ้อมตามโปรแกรม โดยมีมาตรการในการคัดกรองก่อนการเข้าร่วมการฝึกซ้อม และนักกีฬาจะได้รับฟุตบอลไว้ซ้อมเป็นของตัวเอง

4. สวัสดิการ

4.1 ควรมีการสนับสนุนงบประมาณที่เพียงพอจากสมาคมกีฬาจังหวัด การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดนั้น ๆ

4.2 มีการหาผู้สนับสนุนทีมกีฬาฟุตบอลที่จะเข้าร่วมการแข่งขัน

4.3 ในบางครั้งนักกีฬาก็จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายของตัวเอง แต่ก็ไม่เพียงพอสำหรับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน

4.4 จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (covid-19) หากจะต้องเลื่อนการแข่งขันออกไปอีก ก็จะต้องมีการเตรียมงบประมาณเพิ่มเติม เพื่อรองรับการเลื่อนการแข่งขันออกไป เพราะต้องมีค่าบำรุงรักษาสนามแข่งขัน และภาระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ

5. การดูแลนักกีฬา

5.1 ผู้บริหารและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรมีการบำรุงขวัญและกำลังใจให้กับนักกีฬา

5.2 มีการจัดการดูแลนักกีฬาในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน เช่น เรื่องอาหารของนักกีฬาที่อยู่ในระหว่างการฝึกซ้อมและตลอดจนการแข่งขันกีฬา

5.3 การดูแลนักกีฬาในเรื่องของความปลอดภัยในการฝึกซ้อมกีฬาในแต่ละวัน รวมถึงขณะที่เกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (covid-19) ได้มีแนวทางในการดูแลนักกีฬาโดยผู้ควบคุมทีมได้มีการออกแบบการฝึกซ้อม โดยโปรแกรมการฝึกซ้อมที่บ้าน เพื่อเว้นระยะห่างทางสังคม หรือ Social distancing

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาแนวทางการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รวมทั้งศึกษาแนวทางการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 47 ภาค 5 “ลำพูนเกมส์” กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักกีฬาฟุตบอลชาย จำนวน 162 คน โดยเปิดตารางเครซี่และมอแกน และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยวิธีการจับสลาก ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลได้จำนวน 176 คน และ ผู้ควบคุมทีม จำนวน 32 คน เครื่องมือในการเก็บข้อมูลใช้แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอล การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา นำเสนอข้อมูลเป็นการบรรยายเชิงพรรณนา ส่วนการวิจัยเชิงปริมาณทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ทดสอบค่าที (t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way analysis of variance: anova) ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษา สภาพปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” การวิเคราะห์ข้อมูลสรุปดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เป็นนักกีฬา จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 83.00 และผู้ควบคุมทีม จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 โดยนักกีฬาฟุตบอลชาย มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ 1 ครั้ง จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 37.26 รองลงมา คือ อื่น ๆ จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 34.90 มีประสบการณ์ 2 ครั้ง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 10.38 มีประสบการณ์ 3 ครั้ง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 7.55 มีประสบการณ์ 4 ครั้ง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.13 และมีประสบการณ์ 5 ครั้ง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.77 ตามลำดับ

สภาพการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ภาพรวมด้านการบริหารจัดการ มีระดับความคิดเห็นต่อสภาพการเตรียมทีมอยู่ในระดับเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 89.60 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 10.07 ด้านงบประมาณ และสวัสดิการ อยู่ในระดับเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 86.60 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 13.40 ด้านสถานที่ อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม อยู่ในระดับเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 88.75

ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 11.25 ด้านการฝึกซ้อม อยู่ในระดับเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 91.32

ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 8.68 ด้านผู้ฝึกสอน อยู่ในระดับเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 90.96

ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 9.04 ด้านนักกีฬา อยู่ในระดับเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 90.63

ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 9.37

สภาพปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ภาพรวม มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.79$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการบริหารจัดการ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.71$) ด้านงบประมาณ และสวัสดิการ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.95$) ด้านสถานที่ อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.79$) ด้านการฝึกซ้อม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.97$) ด้านผู้ฝึกสอน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.68$) ด้านนักกีฬา อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.71$)

ผลการเปรียบเทียบสภาพปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” พบว่า สถานภาพที่ต่างกัน มีสภาพปัญหา การเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ไม่แตกต่างกัน ทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และจากการเปรียบเทียบนักกีฬาที่มีประสบการณ์ เคย เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติที่ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลจากการสัมภาษณ์ ผู้ควบคุมทีม จำนวน 12 คน มีรายละเอียดของผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

ด้านการวางแผนโปรแกรมการฝึกซ้อม

ผู้ให้ข้อมูลหลักมีความเห็นว่า ก่อนการฝึกซ้อมนักกีฬานั้น ผู้ฝึกสอนจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลหรือผลการแข่งขันของนักกีฬาว่า ยังขาดในด้านใดบ้างจากนั้นจึงหาวิธีการเพิ่มพัฒนาศักยภาพให้กับนักกีฬา เช่น ศึกษาจากคลิปวิดีโอของการฝึกซ้อมกีฬา ที่สามารถเข้ากับทักษะการฝึกซ้อมในชนิดกีฬาของเรา พร้อมกับบันทึกรายละเอียดการฝึกซ้อม เริ่มจากง่ายไปหายาก และทำความเข้าใจในการที่จะวางแผนโปรแกรม การฝึกซ้อมออกมาในแต่ละวันหรือสัปดาห์ ขณะที่เกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (covid-19) ผู้ให้ข้อมูลได้นำเสนอแนวทางในการวางแผนการฝึกซ้อม โดยแต่ละทีมต่างต้องออกแบบโปรแกรมการฝึกซ้อมใหม่ โดยให้นักกีฬาของแต่ละทีมปฏิบัติตามอยู่ที่บ้าน เพิ่มเติมคือ วินัยส่วนตัวที่ทุกคนต้องมีย่างเคร่งครัด จริงจัง เพราะด้วยสภาพแวดล้อมที่แต่ละคนจะต้องทำการฝึกซ้อมตามลำพัง วินัย ทัศนคติ และสภาพจิตใจจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด

ต่อการฝึกซ้อมที่บ้าน รวมถึงมีการประชุมหารือกันผ่านช่องทางออนไลน์ เพื่อดูแลสภาพร่างกายให้อยู่ในสภาพที่พร้อม นอกเหนือจากการฝึกซ้อมแบบออนไลน์แล้วยังมี การเรียกมาฝึกซ้อม แต่จะเรียกมาเป็นกลุ่ม ๆ แบ่งเวลาการเข้ามาซ้อม สมมุติว่าการรักษาระยะห่างแต่ละคน และคำสั่งของโค้ช ในการฝึกซ้อมจริงที่สนามจะสามารถทำได้ครั้งละ 7-8 คน เวลาการฝึกซ้อมก็ต้องปรับตามแต่ละกลุ่ม เพื่อให้หนักตะได้ชั้กับฟุตบอลรวมไปถึงได้อะไรใหม่ ๆ เพิ่มเติม

ด้านการเตรียมความพร้อมของนักกีฬาในด้านร่างกาย

ผู้ให้ข้อมูลหลักมีความเห็นว่าการจัดเตรียมความพร้อมของนักกีฬาก่อนการฝึกซ้อม ซึ่งนักกีฬาจะต้องมีความพร้อมในด้านต่าง ๆ เช่น ในด้านของร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม ทั้งก่อนการฝึกซ้อมหรือในขณะการฝึกซ้อมและการแข่งขัน โดยมีการควบคุมดูแลการฝึกซ้อม จากผู้ฝึกสอน คอยควบคุมดูแลการฝึกซ้อมของนักกีฬาอย่างใกล้ชิด ให้แรงจูงใจให้นักกีฬาภายในทีม มีความรักสามัคคีกัน มีความเอาใจใส่และขยันหมั่นเพียรในการฝึกประการสำคัญคือ จะต้องมีการ ประเมินผลการฝึกซ้อมว่า นักกีฬามีการพัฒนาและก้าวหน้าขึ้นมาน้อยเพียงใด ควรมีการจัดเก็บแฟ้ม ข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬา โดยแบบฟอร์มบันทึกรายละเอียดต่าง ๆ ที่จะเป็นประโยชน์ ต่อนักกีฬาและทีมของตน เช่น ประวัตินักกีฬา บันทึกสุขภาพของนักกีฬาแบบทดสอบสมรรถภาพ ทางกายแบบทดสอบทักษะต่าง ๆ และตารางการฝึกซ้อม เป็นต้น ขณะที่เกิดสถานการณ์การ แพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ผู้ให้ข้อมูลได้นำเสนอแนวทาง ในการวางแผนการฝึกซ้อมมีการออกแบบการฝึกซ้อมโดยโปรแกรมการฝึกซ้อมที่บ้าน ส่วนใหญ่แล้ว จะเน้นในเรื่องการเสริมความแข็งแรง และความยืดหยุ่นของกล้ามเนื้อ โดยเฉพาะกล้ามเนื้อส่วนขา หรือเน้นช่วงล่าง เพื่อเป็นการคงสภาพของกล้ามเนื้อให้พร้อมมากที่สุด ก่อนที่จะกลับมาฝึกซ้อม ร่วมกันที่สนาม โดยใช้พื้นที่ต่อการฝึกไม่มาก เนื่องด้วยข้อจำกัดของสถานที่ และความสะดวก ซึ่งบางคน ต้องฝึกในห้อง หรือคอนโด ส่วนอุปกรณ์ที่ใช้ส่วนใหญ่จะมีแค่แผ่นโฟม หรือแผ่นยางปูพื้น เท่านั้น หรือหากใครที่มีอุปกรณ์เวทเทรนนิ่ง กรวยเล็ก ๆ หรือ Speed ladder ซึ่งโดยส่วนใหญ่ จะเป็นโปรแกรมที่ทางทีมได้วางแผนให้จะเป็นการฝึก Speed & Agility drills ที่เน้นให้ทุกคน รักษาความเร็ว และความคล่องตัวในระยะเวลาที่ไม่นาน แต่เน้นประสิทธิภาพ และอีกหนึ่งโปรแกรม คือ Bodyweight หรือการออกกำลังกายโดยไม่ใช้อุปกรณ์ใด ๆ และหากมีการฝึกซ้อมที่สนามซ้อม ก็จะมีการปฏิบัติอย่างเคร่งครัด เพื่อป้องกันโรค โดยมีการเว้นระยะห่างในการฝึกซ้อม รวมถึงแบ่งกลุ่ม เข้าร่วมการฝึกซ้อม และการวัดอุณหภูมิก่อนเข้าในบริเวณสนาม การใช้หน้ากากอนามัย การใช้เจล ล้างมือแอลกอฮอล์ ตามบริเวณเขตสนามอีกด้วย

ด้านการเตรียมพร้อมด้านสถานที่ อุปกรณ์

การเตรียมความพร้อมทางด้านสถานที่และอุปกรณ์นั้น ผู้ให้ข้อมูลหลักได้ให้ความคิดเห็นว่าการเตรียมความพร้อมทางด้านสถานที่และอุปกรณ์นั้น แต่ละจังหวัดจะมีการจัดทำสนามฝึกซ้อมไว้สำหรับนักกีฬาเพื่อใช้ในการฝึก เช่น สนามของ กกท. แห่งประเทศไทย สนามของหน่วยงานของภาครัฐ สนามของเทศบาล สนามของโรงเรียนต่าง ๆ บางจังหวัดก็มีสนามที่ได้มาตรฐาน ในเรื่องของวัสดุอุปกรณ์ได้รับการสนับสนุนจากสมาคมกีฬาจังหวัด จาก กกท. แห่งประเทศไทย และจังหวัด โดยบางจังหวัดจะดำเนินการขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก และด้วยใจรักที่จะส่งเสริมเข้าร่วมการแข่งขัน จึงมีการจัดหาอุปกรณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง รวมถึงหากมีการฝึกซ้อมที่สนามซ้อมในช่วงสถานการณ์โควิดนั้น ทางทีมมีมาตรการในการคัดกรองก่อนการเข้าร่วมการฝึกซ้อมของนักกีฬาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยทางทีมมีมาตรการป้องกันอย่างเคร่งครัด โดยให้มีจุดคัดกรองการแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (covid-19) การสวมหน้ากากอนามัยหรือหน้ากากผ้า การเว้นระยะห่างทางสังคม การใช้เจลล้างมือแอลกอฮอล์ ตามบริเวณเขตสนามให้มีการจำกัดจำนวนคนที่เข้ามาร่วมฝึกซ้อม เช่น นักกีฬาจะได้รับฟุตบอลไว้ซ้อมเป็นของตัวเอง โดยหมุนเวียนกันมาที่สนามซ้อมโดยแยกเป็นกลุ่มการซ้อม และทำการซ้อมเป็นการส่วนตัวทั้งการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ และการวิ่งพร้อมลูกฟุตบอล

ด้านสวัสดิการ

ผู้ให้ข้อมูลหลักมีความเห็นว่า เบี้ยเลี้ยงหรือค่าสวัสดิการ ซึ่งมีการเบิกเบี่ยเลี้ยงการฝึกซ้อมและการแข่งขันจากทาง กกท. แห่งประเทศไทยจังหวัด เป็นผู้จัดงบประมาณให้ แต่ก็ไม่เพียงพอสำหรับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน บางครั้งนักกีฬาก็จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายของตัวเองเพราะเนื่องจากนักกีฬาส่วนใหญ่ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ บางคนก็ทำงานประจำอยู่แล้วแต่ด้วยใจรักในการแข่งขันกีฬาฟุตบอล จึงมาเล่นให้กับจังหวัดของตัวเอง ขณะที่เกิดในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (covid-19) ผู้ให้ข้อมูลได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นปัญหาที่มีการถกเถียงกันเป็นอย่างมาก เนื่องจากการแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (covid-19) ทำให้การจัดการแข่งขันกีฬารายการต่าง ๆ ต้องหยุดชะงักไป ทำให้ต้องมีการปรับมาตรการต่าง ๆ ในการจัดการแข่งขันกีฬา ประกอบกับการกีฬาแห่งประเทศไทยจึงยังไม่ได้เสนอมาตรการเพิ่มเติมในการปลดล็อคมาตรการการจัดการแข่งขันกีฬา หากจะต้องเลื่อนการแข่งขันออกไปอีก ก็จะต้องมีการเตรียมงบประมาณเพิ่มเติม เพื่อรองรับการเลื่อนการแข่งขันออกไป เพราะต้องมีค่าบำรุงรักษาสนามแข่งขัน และภาระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ รวมถึงค่าเบี่ยเลี้ยงเก็บตัวนักกีฬาที่ต้องฝึกซ้อมต่อเนื่องไปจนกว่าจะแข่งขันได้ ซึ่งนักกีฬาบางคนก็ได้มีการหารายได้เพิ่มเติมด้วย

การขายของผ่านทางช่องทางออนไลน์ หลากหลายชนิดทั้ง อาหาร ผลไม้ เพื่อเป็นการหารายได้พิเศษ ภายหลังจากที่ต้องเลื่อนการแข่งขันออกไป

ด้านการดูแลนักกีฬา

ผู้ให้ข้อมูลหลักมีความเห็นว่า การดูแลนักกีฬานั้น ทางผู้ฝึกสอนจะมีการจัดการดูแลนักกีฬา ในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน เช่น เรื่องอาหารของนักกีฬาที่อยู่ในระหว่างการฝึกซ้อม และตลอดจน การแข่งขันกีฬา ซึ่งจะเน้นให้นักกีฬารับประทานอาหารให้ครบ 5 หมู่ และหมั่นออกกำลังกาย เป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ รวมถึงการดูแลนักกีฬาในเรื่องของความปลอดภัยในการฝึกซ้อมกีฬา ในแต่ละวัน ขณะที่เกิดในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา-2019 (covid-19) ผู้ให้ข้อมูลได้นำเสนอแนวทางในการดูแลนักกีฬาโดย ผู้ควบคุมทีมได้มีการออกแบบการฝึกซ้อม โดยโปรแกรมการฝึกซ้อมที่บ้าน และมีการฝึกซ้อมที่ลูกออกแบมาให้เหมาะสมกับสถานการณ์การ แพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (covid-19) ที่ต้องรักษาระยะห่างระหว่างกัน และผู้ให้ข้อมูลได้ให้ข้อมูลอีกว่า ถึงแม้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (covid-19) จะหายไป แต่การเว้นระยะห่างทางสังคม หรือ Social distancing จะมีบทบาทกับชีวิต มากขึ้นกับการใช้ชีวิตประจำวัน เพราะทุกคนมาตื่นตัวด้านสุขภาพและระมัดระวังกับการใกล้ชิด คนแปลกหน้า รวมถึงมีการจัดการดูแลนักกีฬาในสังกัดของตนให้มีการเข้มงวดมากขึ้น ซึ่งสิ่งที่ขาดไม่ได้ ในการดำรงชีวิตวิถีใหม่ (new normal) คือ การดูแลสุขภาพของตนเอง ที่จะต้องมี ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง แนวทางการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และอภิปรายผลได้ดังนี้

สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” โดยรวมมีสภาพที่เหมาะสม และปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่า ในการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อทำการเข้าร่วมแข่งขันในแต่ละครั้งนั้น จะมีผู้ปฏิบัติงานในแต่ละฝ่ายปฏิบัติหน้าที่ในการดำเนินการ และวางแผนเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน ตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ให้ประสบผลสำเร็จ และยังมีกระบวนการในการเตรียมทีมเพื่อไม่ให้เกิดปัญหา ในการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชยันต์ โภคผล (2547) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหา การเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกษัตริย์ราชินี “กษัตริย์ราชินี” ครั้งที่ 22 พบว่า ตามความคิดเห็นของ ผู้ให้ข้อมูลหลักต่อสภาพและปัญหาการเตรียม ทีมฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันด้านเป้าหมาย ด้านการบริหารและจัดดำเนินการฝึกซ้อม

ด้านผู้ฝึกสอน และด้านนักกีฬา โดยรวมแล้วส่วนใหญ่มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับการศึกษาของ พีริซม์ สมุทราโชติช่วง (2551) ได้ทำการศึกษา สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ในสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐและเอกชน จำนวน 100 คน ที่ส่งทีมบอลเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ผลการศึกษาพบว่า จากภาพรวม ด้านผู้ฝึกสอน มีปัญหาการเตรียมทีมอยู่ในระดับปานกลาง ดังที่ มงคล แผงสาเคน (2531) ได้กล่าวถึง การเตรียมทีมว่า เพื่อให้มีความพร้อมก่อนถึงช่วงฤดูกาลแข่งขัน ผู้ที่มีความรับผิดชอบในการเตรียมทีมต้องรับภาระเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งในบางครั้งจะต้องอุทิศเวลา ความคิดสร้างสรรค์ กำลังใจ กำลังใจ หรือแม้กระทั่งกำลังทรัพย์ เพื่อให้ทุกสิ่งทุกอย่างประสบความสำเร็จ และในบางช่วงเวลาอาจจะต้องพบกับปัญหาและอุปสรรคในการเตรียมทีมกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้ที่เกี่ยวข้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากที่ต้องนำประสบการณ์ ความสามารถ ความอดทน และความมานะพยายามมาใช้ในการเตรียมทีม หากผู้ฝึกสอน และผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้ดำเนินการตามแผนและผ่านช่วงนี้ไปได้ จะเป็นแรงเสริมทางหนึ่งที่จะก่อให้เกิดพลังที่จะก้าวไปสู่ความสำเร็จและนำทีมกีฬาของตนเข้าสู่การแข่งขัน แต่ในทางตรงกันข้าม หากพบเจออุปสรรคและปัญหาในช่วงของการเตรียมทีม และไม่สามารถจัดการกับปัญหาดังกล่าวได้ อาจเป็นไปได้ว่า ความสำเร็จของทีมจะเป็นไปได้ น้อยมาก เมื่อมีการเปรียบเทียบกับคู่แข่งอื่น ๆ ที่มีการเตรียมความพร้อมของทีมในทุก ๆ ด้านมากกว่า นอกจากนี้ นักกีฬาที่ต้องการประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาต้องใช้ความสามารถที่หลากหลาย หากแต่ไม่ใช่ความสามารถทางร่างกายเพียงอย่างเดียว นักกีฬาจะต้องมีความพร้อมทั้งองค์ประกอบทางกาย องค์ประกอบทางจิตใจ และองค์ประกอบทางสิ่งแวดล้อม (สืบสาย บุญวิโรบุตร. 2541) ดังที่ กุลปรียา แก้วศรีหาวงศ์ (2552) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในการเข้าร่วมการแข่งขันวอลเลย์บอล รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี กีฬานักเรียนนักศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ ปี 2550 ผลการศึกษาพบว่า ด้านการดำเนินการ ควรติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งจัดประชุมเพื่อกำหนดนโยบายอย่างมีขั้นตอนและเป็นระบบ และในด้านสวัสดิการ มีการบำรุงขวัญกำลังใจแก่บุคลากร และผู้เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานอย่างทั่วถึงอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรม ด้านงบประมาณ มีการจัดสรรงบประมาณเพิ่มในการดำเนินการจัดการแข่งขันตามความเป็นจริง ให้เพียงพอและเหมาะสม และวางแผนงบประมาณล่วงหน้า ด้านสถานที่และอุปกรณ์ จัดสรรงบประมาณ ในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการแข่งขันให้เพียงพอ มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน ซ่อมแซมอุปกรณ์กีฬาให้อยู่ในสภาพที่ดี และพร้อมใช้งานอยู่เสมอ และปรับปรุงแก้ไขสนามแข่งขันให้มีสภาพที่ดีขึ้น ดานบุคลากร จัดฝึกอบรมสัมมนาทางด้านกีฬาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ คัดเลือกบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านกีฬาอย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพ และเพิ่มอัตราค่าตอบแทนให้เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ โดยสรุปแนวทางในการแก้ไขปัญหาคัดเลือกการบริหารจัดการทั้ง 4 ด้าน สามารถที่จะเป็นแนวทางในการบริหารจัดการการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬา

ในประเภทต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ดี

ด้านการบริหารจัดการ

สภาพปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านการบริหารจัดการ โดยรวมมีสภาพที่เหมาะสม และปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าภายในทีมมีระบบการบริหารจัดการที่ดี มีการวางแผนงาน และการประสานงานที่ดี รวมถึงมีบุคลากรเข้ามาทำหน้าที่ในการแข่งขันได้อย่างเหมาะสมกับทีม ซึ่งสอดคล้องกับ De Bosscher; et al. (2006) ในการพัฒนานักกีฬาเป็นเลิศมีการคัดเลือกคันทันนักกีฬา และผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถสูง และดำเนินการพัฒนาศักยภาพโดยการสนับสนุนสวัสดิการ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการสร้างและพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ อาจกล่าวได้ว่า การบริหารจัดการเป็นหลักการที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นกระบวนการในการทำงานอย่างเป็นขั้นตอน และสามารถส่งผลให้การดำเนินงานนั้นสามารถบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์; และ คนอื่น ๆ. 2545) ดังที่ อภิวัฒน์ ปานทอง; และ คนอื่น ๆ (2560) กล่าวว่า การพัฒนานักกีฬาในระดับโลกต้องใช้ระยะเวลา ไม่น้อยกว่า 10 ปี แนวทางในการพัฒนานักกีฬาในระดับโลก คือการวางรากฐานและการวางแผนพัฒนานักกีฬาระยะยาว โดยมีแนวทางในการวางแผน ยุทธศาสตร์การพัฒนาคอร์กกีฬาต่าง ๆ การศึกษา การวิจัย การฝึกซ้อม และการแข่งขันที่เหมาะสม นำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดี นอกจากนี้ยังจะต้องมีการใช้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์การกีฬากีฬา การเจริญเติบโต พัฒนาการด้านต่าง ๆ วุฒิภาวะร่างกาย และจิตใจ อารมณ์ จนนำไปสู่การวางแผน การฝึกซ้อมให้เหมาะสมกับวัย และยังสอดคล้องกับ ปรภฏ ศศิประภา (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ยุทธศาสตร์การนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อการพัฒนาทีมกีฬาทีมชาติ จากการศึกษาพบว่า ยุทธศาสตร์การนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อการพัฒนาทีมกีฬาทีมชาติ คือ ยุทธศาสตร์ระดับดาวพัฒนาศักยภาพนักกีฬาทีมชาติ “6 S: Stars strategies” ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดตั้งสถาบัน วิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อการพัฒนาทีมกีฬาแห่งชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การแสวงหานักกีฬาทีมชาติไทย ด้วยหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างระบบการคัดเลือกนักกีฬาทีมชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมและทดสอบนักกีฬาทีมชาติอย่างมีมาตรฐาน ยุทธศาสตร์ที่ 5 การสนับสนุนนักกีฬาทีมชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 6 การสร้างความสำเร็จให้นักกีฬาทีมชาติ

ด้านงบประมาณและสวัสดิการ

สภาพปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านงบประมาณและสวัสดิการ โดยรวมมีสภาพที่เหมาะสม และปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่า งบประมาณและสวัสดิการเป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ หากขาดงบประมาณและสวัสดิการก็จะทำให้การดำเนินงานสำเร็จได้ยาก อีกทั้งยังเป็นปัจจัยหลักในการส่งเสริม และพัฒนานักกีฬา จึงควรมีการจัดสรรงบประมาณอย่างเป็นระบบ

และมีความเหมาะสม เพื่อเป็นการสนับสนุนการบริหารงาน และการเตรียมทีมกีฬาให้เป็นอย่างดีต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการให้การสนับสนุนนักกีฬา และการให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักกีฬาในการฝึกซ้อมและเตรียมตัวเพื่อการแข่งขัน สอดคล้องกับการศึกษาของ กมล ตันกิมหงษ์ (2549) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาการเตรียมทีมเซปักตะกร้อเพื่อแข่งขัน กีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 22 ผลการศึกษาพบปัญหา 6 ด้าน คือ ชูตฝึกซ้อม ไม่เพียงพอ เบียดเบียนออกช้ำ สนามฝึกซ้อมไม่เหมาะสม ที่พักนักกีฬาไม่เหมาะสม ขาดยานพาหนะ และแพทย์ประจำทีมไม่เพียงพอ และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ เพชรรัตน์ ยัณรังสี (2547) ในการศึกษาปัญหาการเตรียมทีมกีฬายกน้ำหนัก ในการแข่งขันกีฬายกน้ำหนักเยาวชน ซึ่งชนะเลิศแห่งประเทศไทยประจำปี 2546 พบว่า ด้านงบประมาณนักกีฬาผู้ฝึกสอน และผู้จัดการทีมยกน้ำหนักส่วนใหญ่ มีความเห็นว่า การดำเนินงานมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คือ งบประมาณที่ต้องจัดสรรในการการจัดซื้ออุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ความยืดหยุ่นในการเบิกจ่ายงบประมาณที่ต้องใช้ในการคัดเลือกนักกีฬา ด้านการฝึกซ้อม และด้านการแข่งขัน และด้านสวัสดิการที่ต้องจัดให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน ซึ่งผู้จัดการทีมยกน้ำหนักส่วนใหญ่ มีความเห็นว่า การดำเนินงานมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คือ นักกีฬาได้รับชุดกีฬาที่เพื่อใช้ในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน นักกีฬาได้รับความช่วยเหลือที่ได้รับบาดเจ็บจากการฝึกซ้อม เบียดเบียนในการฝึกซ้อมและแข่งขัน การจัดสอนเสริมด้านการศึกษาให้กับนักกีฬา และการติดตามดูแลรักษาพยาบาล การให้รางวัลแก่นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ช่วยผู้ฝึกสอนที่สร้างชื่อเสียงให้กับชมรมหน่วยงาน หรือจังหวัด การอำนวยความสะดวกยานพาหนะในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน และตารางการฝึกซ้อมเป็นอุปสรรคต่อการเรียน และสอดคล้องกับการศึกษาของ อัส แสนภักดี (2558) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง รูปแบบของปัจจัยด้านการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของกีฬาเพื่อความ เป็นเลิศในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า การที่สถาบันอุดมศึกษาของรัฐประสบผลสำเร็จ จะมีปัจจัยสนับสนุนไปด้วย การมีงบประมาณสนับสนุนชมรมกีฬา มีการสนับสนุนช่วยเหลือ การเรียนให้กับนักกีฬา มีสนามและอุปกรณ์กีฬาให้เพียงพอ อีกทั้งมีปัจจัยสนับสนุน ประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมายในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พีรัชฌ์ สมุทรโชติช่วง (2551) ที่ได้ทำการศึกษา สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬากอล์ฟ ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า มีปัญหาด้านงบประมาณ ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับ ชัยชนะ เหมหอมเงิน (2553) ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเพื่อ เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ต้องใช้กลวิธีที่หลากหลาย และต้องได้รับความร่วมมืออย่างจริงจัง จากทุก ๆ ฝ่าย โดยเฉพาะผู้บริหารจากสถานศึกษานั้น ๆ การที่จะปล่อยให้ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬาพัฒนาฝึกฝนนักกีฬาไปตามสภาพที่ขาดแคลน ย่อมบั่นทอนกำลังใจ และประสิทธิภาพของนักกีฬาจะยิ่งด้อยลง ดังนั้น หลักสำคัญในการเตรียมทีมต้องมีความพร้อมในทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ได้นักกีฬาที่มีความสามารถสูงที่สุดเข้ามาเป็นนักกีฬา

ของสถาบันด้วยความเต็มใจ จากนั้นต้องอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ เพื่อให้การฝึกซ้อมมีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งจะส่งผลดีต่อการแข่งขันต่อไป

ด้านสถานที่อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม

สภาพปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านสถานที่อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม โดยรวมมีสภาพที่เหมาะสม และปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ดังที่ ผู้ให้ข้อมูลหลักได้มีความคิดเห็นต่อด้านสถานที่อุปกรณ์ในการฝึกซ้อมนั้น ควรจัดหาอุปกรณ์ฝึกซ้อมที่มีมาตรฐานเทียบเท่ากับอุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันจริง เพื่อสร้างความคุ้นเคย มีปริมาณที่เพียงพอต่อจำนวนของนักกีฬา และควรมีเจ้าหน้าที่ดูแลตรวจสอบความสมบูรณ์ในการเก็บบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพพร้อมที่จะนำมาใช้ในการฝึกซ้อม ส่วนอุปกรณ์กีฬาประเภทสิ้นเปลือง ควรมีการจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อให้เพียงพอต่อความจำเป็นในการฝึกซ้อมจากระดับปัญหาที่ค้นพบนั้น อาจกล่าวได้ว่า สถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ถ้าหากไม่ได้มาตรฐานและไม่เพียงพอต่อการฝึกซ้อมของนักกีฬานั้น จะทำให้การฝึกซ้อมในแต่ละวันน้อยลง ซึ่งในการฝึกซ้อมจะประกอบด้วยอุปกรณ์หลายประเภท ทั้งอุปกรณ์ในการฝึกทักษะกีฬา เสริมสร้างสมรรถภาพทางกายในด้านต่าง ๆ หรืออุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม เช่น เสื่อไฟส่องสว่างเพื่อฝึกซ้อมในเวลากลางคืน ดังนั้น หากต้องการให้นักกีฬาได้รับการฝึกซ้อมกีฬาฟุตบอลได้อย่างเต็มที่ จึงควรมีการอำนวยความสะดวกในเรื่องของสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ เอกชัย นุชลำยอง (2546) ที่ทำการศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาพบว่า ด้านสถานที่อุปกรณ์ในการฝึกซ้อมตามความคิดเห็นของนักกีฬาในข้อที่มีปัญหามาก ได้แก่ อุปกรณ์ในการฝึกซ้อมไม่เพียงพอ และไม่สะดวกในการใช้สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม และยังสอดคล้องกับ การเตรียมทีมรักบี้ฟุตบอลตามผลการศึกษาของ ศิริวุฒิ ทิพย์ไกรศรี (2546) พบว่า ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬามีความเห็นว่ามีสภาพและปัญหาด้านอุปกรณ์และสถานที่อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน

ด้านการฝึกซ้อม

สภาพปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านการฝึกซ้อม โดยรวมมีสภาพที่เหมาะสม และปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่า การฝึกซ้อมเป็นการพัฒนาความสามารถของนักกีฬา ด้วยการฝึกซ้อมรูปแบบต่าง ๆ เพื่อเตรียมตัวเข้าร่วมการแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศ ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายด้านมาบูรณาการ จึงจะ ทำให้เกิดการพัฒนากการฝึกซ้อมเพียงอย่างเดียว เทคนิค ทักษะ การเล่นเป็นระบบทีมหรือฝึกซ้อมเฉพาะบุคคลคงไม่เพียงพอต่อการกระตุ้นให้นักกีฬามีความสามารถสูงขึ้น การประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา ทำให้ผู้เกี่ยวข้องเล็งเห็นความสำคัญ และนำมาใช้พัฒนานักกีฬามากขึ้น โดยอาศัยองค์ประกอบหลายด้าน มาช่วยพัฒนาด้วยกระบวนการหรือวิธีการต่าง ๆ (ถาวร กุมพาศรี. 2560)

การฝึกซ้อม (training) คือ การเข้าร่วมโปรแกรมการออกกำลังกาย หรือกิจกรรมทางการกีฬาที่มีการปฏิบัติอยู่เป็นประจำ รวมถึงได้มีการดำเนินการ และปฏิบัติกรอย่างเป็นระบบ (systematic process) โดยมีวัตถุประสงค์ในการฝึกซ้อม เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้แก่ นักกีฬาในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม ทั้งในขณะฝึกซ้อมและการแข่งขัน รวมทั้งปรับปรุงแก้ไขทักษะและระดับความสามารถของนักกีฬาให้สูงขึ้น และพัฒนาสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา รวมทั้งความสามารถของนักกีฬา (performance) ในการเสริมสร้างจุดแข็ง แก้ไขจุดอ่อนให้แก่ นักกีฬาให้มีความก้าวหน้า และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการฝึกซ้อมจะอยู่ภายใต้รูปแบบ ที่ออกแบบมาเป็นอย่างดี และคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการฝึกซ้อม เช่น ความหนักเบา รูปแบบ วิธีการ และกิจกรรมการฝึกซ้อมที่ได้กำหนดไว้เป็นโปรแกรมการฝึกซ้อมในแต่ละช่วงเวลา (periodization) อย่างถูกต้องเหมาะสมและต่อเนื่องสม่ำเสมอทั้งระยะสั้นและระยะยาว (เจริญ กระบวนรัตน์. 2557) การฝึกซ้อมกีฬาเป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยหลักการ องค์ความรู้ซึ่งเป็นสาระสำคัญที่ใช้เป็นแนวทางการวางแผน และกำหนดโปรแกรมการฝึกซ้อมทั้งในด้านปริมาณ (volume) ความหนักเบา (intensity) ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกซ้อม (time/duration) เวลาพัก (rest/recovery) ขั้นตอน การจัดลำดับรูปแบบกิจกรรม วิธีการฝึกซ้อมในแต่ละช่วงเวลา (phase) เพื่อพัฒนาทักษะ สมรรถภาพ และความสามารถในการเคลื่อนไหวได้อย่างต่อเนื่องเป็นระบบ และถูกต้องเหมาะสมกับนักกีฬาแต่ละบุคคล (NASPE. 2011)

ด้านผู้ฝึกสอน

สภาพปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านผู้ฝึกสอน โดยรวมมีสภาพที่เหมาะสม และปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ผู้ฝึกสอนฟุตบอลมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีเป็นกันเองกับนักกีฬา ผู้ฝึกสอน ฟุตบอลช่วยแก้ไขปัญหาของทีมฟุตบอล และผู้ฝึกสอนมีการวางแผนการฝึกซ้อม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ขวัญยืน รวมสุขการ (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาการเตรียมทีมกีฬามวยไทยสมัครเล่นเพื่อคัดเลือกตัวแทนภาคเหนือตอนบน ครั้งที่ 28 ณ จังหวัดแพร่ ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาในการเตรียมทีมกีฬามวยไทยสมัครเล่น มีปัญหาอยู่ในระดับมาก 3 ด้าน คือ ด้านผู้ฝึกสอน ด้านการเก็บตัวฝึกซ้อม ด้านงบประมาณและสวัสดิการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ฝึกสอนมีอิทธิพลกับนักกีฬามากที่สุด อีกทั้งมีความเกี่ยวข้องกับนักกีฬาทั้งในเรื่องการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ซึ่งการพัฒนา นักกีฬาสู่ความเป็นเลิศทางการกีฬานั้น ผู้ฝึกสอนต้อง มีความเชี่ยวชาญ ความรู้ และประสบการณ์สำหรับการพัฒนาทักษะ ความสามารถ และตอบสนองต่อ ความต้องการของนักกีฬา และส่งเสริมแรงบันดาลใจให้นักกีฬาเกิดความเชื่อมั่นในความสามารถ ทั้งใน การฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬา เพื่อบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ (Jowett. 2005; Jowett; & Poczwardowski. 2007) และจากการศึกษาของ Baker; Cote; & Hawes (2000) เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการสอน

ของผู้ฝึกสอนกับความวิตกกังวลในนักกีฬา ผลการศึกษา พบว่า พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับความวิตกกังวลของนักกีฬา และแสดงให้เห็นว่า ในช่วงการแข่งขันกีฬานั้น ผู้ฝึกสอนมีส่วนสำคัญในการช่วยลดความวิตกกังวลให้กับนักกีฬาได้ แสดงให้เห็นว่า รูปแบบหรือพฤติกรรมการสอนของผู้ฝึกสอนกีฬามีผลต่อสภาพจิตใจในเรื่องของความวิตกกังวล และความเชื่อมั่นในตนเองของนักกีฬา

ด้านนักกีฬา

สภาพปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ด้านนักกีฬา โดยรวมมีสภาพที่เหมาะสม และปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลหลักต่างให้ความเห็นว่า ความมุ่งมั่นในการฝึกซ้อมฟุตบอล เป็นปัญหาในการเตรียมทีม การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวของนักกีฬา และสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา ตามลำดับ ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่า สิ่งที่จะทำให้ให้นักกีฬาเกิดการพัฒนาเพื่อให้เกิดความเป็นเลิศนั้น คือ การทำให้นักกีฬามีความมุ่งมั่นทุ่มเทให้กับการฝึกซ้อมและแข่งขัน โดยไม่ย่อท้อ เพราะความมุ่งมั่นทุ่มเทในการฝึกซ้อมและแข่งขันจะนำไปสู่การเรียนรู้และพัฒนาทั้งร่างกาย ทักษะการเล่นและจิตใจ จะเห็นได้ว่า การที่นักกีฬาประสบความสำเร็จในเป้าหมายที่นักกีฬาได้ตั้งไว้นั้น ผู้ฝึกสอนมีส่วนสำคัญที่ช่วยให้นักกีฬาไปสู่จุดหมายได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ วรานนทร์ วิลาชาญ (2550) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเตรียมทีมนักกีฬามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 พบว่า ระดับปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬา ด้านบุคลากร และการคัดเลือกตัวนักกีฬา และด้านสวัสดิการ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก และระดับปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาด้านสถานที่และอุปกรณ์ ด้านนักกีฬา และด้านการฝึกซ้อม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ Pensaard; & Roberts (2002) ที่ได้ทำการสัมภาษณ์นักกีฬา พบว่า พฤติกรรมการสอนของผู้ฝึกสอนส่งผลให้นักกีฬามีการรับรู้ และเกิดการยอมรับ และทำให้ประสบผลสำเร็จ และนักกีฬาให้ความสำคัญกับผู้ฝึกสอน เพราะผู้ฝึกสอนเป็นผู้ให้คำแนะนำแนวทาง เป็นทั้งผู้สร้างนักกีฬา รวมทั้งให้การสนับสนุน เอาใจใส่และอยู่เคียงข้างให้กำลังใจนักกีฬา ทั้งในขณะการฝึกซ้อมและแข่งขัน เนื่องด้วยนักกีฬาเกิดการรับรู้ และการยอมรับในตัวผู้ฝึกสอน จึงเป็นผลให้มีสัมพันธภาพของผู้ฝึกสอนกับนักกีฬาเป็นอย่างดี และเป็นหัวใจหลักระหว่างบุคคลที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ (Jowett; & Cockerill. 2002)

การเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์”

สถานภาพที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับการศึกษาของ สมพงค แก้วเวหา (2553) ที่ได้ศึกษา สภาพและปัญหา

การเตรียมทีมกีฬา เซปักตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ผลการศึกษาพบว่า สถานภาพที่ต่างกัน มีปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะองค์ประกอบ และปัจจัยในการเตรียมทีม เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันของแต่ละทีมใกล้เคียงกัน ซึ่งการจัดเตรียมทีมฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันนั้น มีโครงสร้างในการจัดการคล้ายคลึงกัน ทั้งในวิสัยทัศน์ของแต่ละทีม โดยหน่วยงานที่ทำการรับผิดชอบ กีฬาฟุตบอลของจังหวัด ได้แก่ สมาคมกีฬาจังหวัด และชมรมกีฬาฟุตบอล ก็ต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของการกีฬาแห่งประเทศไทย จึงมีโครงสร้างและการปฏิบัติงานเหมือนกันทุกจังหวัด

นักกีฬาที่มีประสบการณ์เคยเข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติที่ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ศุภรัตน์ พุทธิสิมมา (2553) ที่ได้ศึกษา สภาพการเตรียมทีมนักกีฬามหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครบุรี ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่าการเปรียบเทียบสภาพการเตรียมทีมนักกีฬามหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครบุรี ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 พบว่า เพศ ชนิดกีฬา ประสบการณ์ และระยะเวลาการทำหน้าที่ที่ต่างกัน มีผลต่อสภาพการเตรียมทีมกีฬาไม่แตกต่างกัน ดังการศึกษาของ สุพจน์ งดงาม (2558) ที่ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการทีมฟุตบอลลีกภูมิภาคทีวีชั้น 2 เขตกรุงเทพฯ และภาคกลาง พบว่า คุณลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ประสบการณ์เกี่ยวกับฟุตบอล รายได้จากการทำงานในทีมฟุตบอลต่อเดือนที่ต่างกันไม่มีผลต่อการจัดการทีมฟุตบอลลีก ซึ่งผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ กิตติพงษ์ เอื้อพิพัฒนากุล; และ จุฬา ดิงศภักดิ์ (2555) พบว่า การศึกษาการดำเนินการจัดการแข่งขันฟุตบอล สปอนเซอร์ไทยพรีเมียร์ลีก 2010 ทรัพยากรในการจัดการ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านการเงิน และงบประมาณ ด้านสถานที่วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการประชาสัมพันธ์ สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ ประภาศิต พิมพวงค์ (2555) พบว่า ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากภาครัฐ ปัจจัยด้านชื่อเสียงของทีมฟุตบอล ปัจจัยด้าน องค์การหลักที่เกี่ยวข้องกับฟุตบอลอาชีพ และปัจจัยด้านความนิยมของประชาชน มีอิทธิพลต่อ การบริหารจัดการทีมฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาแนวทางการเตรียมทีมฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อยืนยันศึกษาข้อมูลตามสภาพปัญหาการเตรียมทีม โดยผลการวิจัยมีประเด็นที่นำมาอภิปรายผลดังนี้

การวางแผนโปรแกรมการฝึกซ้อม

ผู้ให้ข้อมูลหลักได้ให้ความเห็นว่า ก่อนการฝึกซ้อมนักกีฬานั้น ผู้ฝึกสอนกีฬาจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลหรือผลการแข่งขันของนักกีฬาว่า ยังขาดในด้านใดบ้างจากนั้นจึงจะหาวิธีการ

เพิ่มพัฒนาศกยภาพให้กับนักกีฬา เช่น ศึกษาจากคลิปวิดีโอของการฝึกซ้อมกีฬา ที่สามารถเข้ากับทักษะการฝึกซ้อมในชนิดกีฬาของเรา พร้อมกับบันทึกรายละเอียดการฝึกซ้อม เริ่มจากง่ายไปหายาก และทำความเข้าใจในการที่จะวางแผนโปรแกรมการฝึกซ้อมออกมา ในแต่ละวัน หรือสัปดาห์ และในขณะที่เกิดในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (covid-19) ผู้ให้ข้อมูลได้นำเสนอแนวทางในการวางแผนการฝึกซ้อมโดยแต่ละทีมต่างต้องออกแบบโปรแกรมการฝึกซ้อมใหม่ โดยให้นักกีฬาของแต่ละทีมปฏิบัติตามอยู่ที่บ้าน เพิ่มเติมคือวินัยส่วนตัวที่ทุกคนต้องมีอย่างเคร่งครัด จริงจัง เพราะด้วยสภาพแวดล้อมที่แต่ละคนจะต้องทำการฝึกซ้อมตามลำพัง วินัย ทัศนคติ และสภาพจิตใจจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดต่อการฝึกซ้อมที่บ้าน รวมถึงมีการประชุมหารือกันผ่านช่องทางออนไลน์เพื่อดูแลสภาพร่างกายให้อยู่ในสภาพที่พร้อม นอกเหนือ จากการฝึกซ้อมแบบออนไลน์ แล้วยังมีการเรียกมาฝึกซ้อมแต่ละทีมมาเป็นกลุ่มๆ แบ่งเวลาการเข้ามาซ้อม โดยรักษาระยะห่างกันตามคำสั่งของโค้ช ในการฝึกซ้อมจริงที่สนามจะสามารถทำได้ครั้งละ 7-8 คน การฝึกซ้อมก็ต้องปรับตามแต่ละกรุป เพื่อให้ทันกับเตะได้ขยับกับฟุตบอล รวมไปถึงได้อะไรใหม่ ๆ เพิ่มเติม และจากข้อมูลที่ได้มาเกิดข้อค้นพบว่า การวางแผนการฝึกซ้อมนั้น ได้มีจัดทำโปรแกรมการฝึกซ้อมที่เหมาะสมกับความสามารถของนักกีฬานั้นอย่างเหมาะสม และมีการปลูกฝังและเสริมสร้างความรัก ความชอบในกีฬา มีตารางการฝึกซ้อมอย่างเข้มงวด มีการเพิ่มความมีระเบียบวินัยในตนเอง สร้างนิสัยในชีวิตประจำวันที่ดี เคารพกฎระเบียบของกิจวัตรประจำวัน ในการฝึกซ้อมต้องสามัคคี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ดังที่ สุพจน์ ปรานี (2549) กล่าวว่า ในการพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศสำหรับการแข่งขันกีฬาแต่ละประเภท ไม่มีสิ่งใดสำคัญเท่ากับการมุ่งฝึกเฉพาะด้านหรือเฉพาะประเภท เพื่อพัฒนาทักษะความสามารถเฉพาะด้านที่สำคัญและจำเป็นในแต่ละประเภทกีฬาให้มีประสิทธิภาพสูงสุด การฝึกซ้อมเฉพาะเจาะจงในทักษะแต่ละประเภทกีฬาเป็นสิ่งจำเป็นที่สำคัญ ซึ่งจะมีผลช่วยให้การประสานงานของระบบประสาท กล้ามเนื้อ อันเป็นระบบกลไกสำคัญในการเคลื่อนไหว ให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความก้าวหน้า หรือพัฒนาการที่เกิดขึ้นในแต่ละด้านของการฝึกซ้อมอันเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสามารถ หรือความสำเร็จในการฝึกซ้อมอีกด้วย ทั้งยังสอดคล้องกับ เกริทธิ์ รียาพันธ์ (2555) การเตรียมทีมก่อนการแข่งขันการฝึกซ้อม จัดว่ามีความสำคัญมาก ผู้ฝึกสอนต้องมีความสามารถในการจัดรูปแบบการฝึกซ้อมที่มีประสิทธิภาพ มีความหลากหลายไม่น่าเบื่อ เพื่อจูงใจให้ผู้เล่นอยากฝึกซ้อม และเมื่อวันแข่งขันจริง ผู้เล่นทุกคนจะมีความพร้อมมากที่สุด เพราะมีการแข่งขันแบบต่อเนื่อง จึงมีความจำเป็นที่ผู้ฝึกสอนต้องจัดรูปแบบการฝึกซ้อมที่ดี ซึ่งการเตรียมทีมเข้าร่วมการแข่งขันจำเป็นต้องมีการวางแผนระยะสั้น ระยะยาว ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้นักกีฬา ประสบผลสำเร็จ ประกอบด้วย บุคลากร การจัดการโปรแกรม การฝึกซ้อม และสถานที่วัสดุอุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวก การฝึกฝน หรือเตรียมนักกีฬาเพื่อทำการแข่งขันจำเป็นต้องมีการจัดการ และการวางแผนการฝึก ตลอดจนการเตรียม การด้านต่าง ๆ (เทพประสิทธิ์ กุลธวัชชัย. 2538)

การเตรียมความพร้อมของนักกีฬา

ผู้ให้ข้อมูลหลักมีความเห็นว่าการจัดเตรียมความพร้อมของนักกีฬาก่อนการฝึกซ้อม ซึ่งนักกีฬาจะต้องมีความพร้อมในด้านต่าง ๆ เช่น ในด้านของร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม ทั้งก่อนการฝึกซ้อมหรือในขณะการฝึกซ้อมและการแข่งขัน และในขณะที่เกิดในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (covid-19) ผู้ให้ข้อมูลได้นำเสนอแนวทางในการวางแผนการฝึกซ้อม มีการออกแบบการฝึกซ้อมโดยโปรแกรมการฝึกซ้อมที่บ้านส่วนใหญ่แล้วจะเน้นในเรื่องการเสริมความแข็งแรง และความยืดหยุ่นของกล้ามเนื้อ โดยเฉพาะกล้ามเนื้อส่วนขาหรือช่วงล่าง เพื่อเป็นการคงสภาพของกล้ามเนื้อให้พร้อมมากที่สุดก่อนที่จะกลับมาฝึกซ้อมร่วมกันที่สนาม โดยใช้พื้นที่ต่อการฝึกไม่มาก เนื่องจากข้อจำกัดของสถานที่ และความสะอาดซึ่งบางคนต้องฝึกในห้อง หรือคอนโด ส่วนอุปกรณ์ที่ใช้ส่วนใหญ่จะมีแค่แผ่นโฟม หรือแผ่นยาง ปูพื้นที่นั้น หรือหากใครที่มีอุปกรณ์เวทเทรนนิ่ง กรวยเล็ก ๆ หรือบันไดฝึกความคล่องตัว (speed ladder) ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะเป็นโปรแกรมที่ทางทีมได้จะวางแผนให้เป็นการฝึกความเร็วและความคล่องตัวที่เน้นให้ทุกคนรักษาความเร็ว และความคล่องตัวในระยะเวลาที่ไม่นาน แต่เน้นประสิทธิภาพ และอีกหนึ่งโปรแกรมคือ การออกกำลังกายโดยไม่ใช้อุปกรณ์ใด ๆ และหากมีการฝึกซ้อมที่สนามซ้อม ก็จะมีการปฏิบัติอย่างเคร่งครัด เพื่อป้องกันโรค โดยมีการเว้นระยะห่างในการฝึกซ้อม รวมถึงแบ่งกลุ่มเข้าร่วมการฝึกซ้อม และการวัดอุณหภูมิก่อนเข้าในบริเวณสนาม การใช้หน้ากากอนามัย การใช้เจลแอลกอฮอล์ล้างมือ ตามบริเวณเขตสนามอีกด้วย ทั้งนี้จึงเกิดข้อค้นพบว่า การฝึกด้านความแข็งแรงด้านร่างกายควรที่จะเริ่ม 2 เดือนก่อนการแข่งขัน การฝึกฝนนี้ต้องกระทำด้วยความสมัครใจแต่ควรให้ทำตามตารางปฏิบัติที่กำหนดไว้ให้ โดยที่โปรแกรมการฝึกประกอบด้วย การวิ่ง การเล่นเวท และการฝึกกำลัง (power-training) ซึ่งหมายถึง (1) การวอร์ม ประกอบด้วย การกระโดด การตัดตัว การเตะ การบริหารแขน (2) การยืดตัว โดยโปรแกรมการฝึกนี้ควรจะต้องค่อยๆเพิ่มขึ้นจนกระทั่งสัปดาห์สุดท้ายของการแข่งขัน ในสัปดาห์สุดท้ายเป็นการฝึกการยืดตัวอย่างเบาๆ การฝึกนี้จะต้องฝึกทุกวันต่อเนื่องไปถึงสัปดาห์สุดท้าย ซึ่งสอดคล้องกับ ธวัช วีระศิริวัฒน์ (2538) กล่าวถึง การเตรียมความพร้อมของนักกีฬา และการคัดเลือกตัวนักกีฬาเพื่อหานักกีฬาที่ดีที่สุดมาร่วมในทีมกีฬา เพราะนักกีฬาเป็นองค์ประกอบ สำคัญในการสร้างทีมนักกีฬา ถ้าได้นักกีฬาที่ดีที่สุดมาร่วมทีม โอกาสที่จะทำให้ทีมประสบความสำเร็จก็จะมีมาก สิ่งสำคัญของการแข่งขันที่เป็นทรัพยากร คือ นักกีฬา วัน เวลา สถานที่ของการคัดเลือกสำคัญ นักกีฬาได้มีการเตรียมตัว และมีการเตรียมความพร้อมกันอย่างดี และจะเห็นความสามารถที่แสดงออกมาของนักกีฬาอย่างเต็มที่ และเต็มความสามารถ ดังที่สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (2561) ได้กล่าวว่า นักกีฬาควรเตรียมร่างกายให้พร้อม และควรตรวจร่างกายนักกีฬาก่อนทำการแข่งขันเพื่อห่างไกลจากการบาดเจ็บและเสียชีวิต โดยที่การฝึกจะต้องเสริมสร้างร่างกายนักกีฬา ให้มีสมรรถภาพทางกายที่เหมาะสมกับชนิดกีฬานั้น ๆ

รวมถึงให้มีความพร้อมทางด้านจิตใจ มีระเบียบวินัย ขยันและเอาใจใส่ในการฝึกซ้อม รู้จักดูแลรักษา สุขภาพ รู้จักเลือกกระปรุทานอาหารที่มีคุณประโยชน์และเพียงพอกับความต้องการของร่างกาย และมีการพักผ่อนอย่างเพียงพออีกด้วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงในการพัฒนา นักกีฬา และทีมกีฬาให้มีขีดความสามารถสูงสุด

การเตรียมพร้อมด้านสถานที่ อุปกรณ์

จากการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมทางด้านสถานที่และอุปกรณ์นั้น ผู้ให้ข้อมูลหลักได้ให้ความคิดเห็นว่า การเตรียมความพร้อมทางด้านสถานที่และอุปกรณ์นั้น แต่ละจังหวัด จะมีการจัดทำสนามฝึกซ้อมไว้ให้สำหรับนักกีฬาเพื่อใช้ในการฝึก เช่น สนามของการกีฬาแห่งประเทศไทย สนามของหน่วยงานของภาครัฐ สนามของเทศบาล สนามของโรงเรียนต่าง ๆ บางจังหวัดก็มีสนามที่ได้มาตรฐาน ในเรื่องของวัสดุอุปกรณ์ได้รับการสนับสนุนจากสมาคมกีฬาจังหวัด จากการศึกษา แห่งประเทศไทย และจังหวัด โดยบางจังหวัดจะดำเนินการขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก และด้วยใจรักที่จะส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขัน จึงมีการจัดหาอุปกรณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง ซึ่งข้อดังกล่าว นับเป็นปัญหาสำคัญต่อการฝึกซ้อมนักกีฬาค่อนข้างมาก ซึ่งความพร้อมของอุปกรณ์ และสนามจะเป็น ปัจจัยสำคัญในการพัฒนานักกีฬา ถ้าสามารถลดปัญหาด้านนี้ได้ อาจจะส่งผลกระทบต่อระดับคุณภาพ และประสิทธิภาพของนักกีฬาให้สูงขึ้น ซึ่งที่ผ่านมาการเตรียมทีมของนักกีฬา ส่วนใหญ่จะมีปัญหา ด้านสถานที่ และอุปกรณ์ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ การเตรียม ทีมรักบี้ฟุตบอลตามผลการศึกษาของ ศิริวุฒิ ทิพยไกรสร (2546) พบว่า ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬามีความเห็นว่ามีสภาพและปัญหาด้านอุปกรณ์และสถานที่อยู่ในระดับ ปานกลางถึงมากเช่นกัน สอดคล้องกับ ชัยชนะ เหมหอมเงิน (2553) พบว่า ด้านสถานที่อุปกรณ์ ในการฝึกซ้อม ในการเตรียมทีมตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬา พบว่า โดยรวมส่วนใหญ่จะไม่มีสภาพที่ดี ความเหมาะสมมากที่สุด โดยเฉพาะผู้จัดการทีม จะแสดงความคิดเห็นว่า ไม่มีสภาพที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ถึงร้อยละ 73.75 รองลงมาได้แก่ ผู้ฝึกสอน ที่แสดงความคิดเห็นว่าไม่มีจริง คิดเป็นร้อยละ 60.00 ซึ่งอยู่ในระดับสูง แสดงว่าอุปกรณ์ การฝึกซ้อมก็เป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญมาก ดังที่ ประฤดา สุริยันต์; และคนอื่น ๆ (2547) ได้กล่าวว่า การออกกำลังกายเป็นความต้องการในชีวิตประจำวันอย่างหนึ่งของบุคลากร และนักศึกษา ดังนั้น จึงควรจัดการบริการด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกให้เพียงพอต่อ ความต้องการ อันจะเป็นการส่งเสริมให้บุคลากร และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยมีสุขภาพที่แข็งแรง ทั้งร่างกายและจิตใจ นอกจากนี้ ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก ถือเป็น หัวใจสำคัญในการพัฒนานักกีฬา และจากการได้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้ให้ข้อมูลหลัก

เกี่ยวกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (covid-19) พบว่า หากมีการฝึกซ้อมที่สนามซ้อมในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (covid-19) นั้น ทางทีมมีมาตรการป้องกันอย่างเคร่งครัด โดยให้มีจุดคัดกรองการแพร่ระบาดของโรค การสวมหน้ากากอนามัยหรือหน้ากากผ้า การเว้นระยะห่างทางสังคม การใช้เจลล้างมือแอลกอฮอล์ และการยอมรับระบบติดตามตัวผ่านแอปพลิเคชันทางโทรศัพท์มือถือ ก่อนเข้าร่วมการฝึกซ้อมของนักกีฬา และนักกีฬาทุกคนจะได้รับลูกฟุตบอลไว้ฝึกซ้อมเป็นของตนเองหมุนเวียนกันมาที่สนามซ้อม โดยแยกเป็นกลุ่มการซ้อม และทำการซ้อมเป็นการส่วนตัวทั้งการวิ่งพร้อมลูกฟุตบอล และการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ

สวัสดิการ

ผู้ให้ข้อมูลหลักมีความเห็นว่า เบี้ยเลี้ยง หรือค่าสวัสดิการ ซึ่งมีการเบิกเบี่ยเลี้ยงการฝึกซ้อม และการแข่งขันจากทางการกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัด เป็นผู้จัดงบประมาณให้ แต่ก็ไม่เพียงพอสำหรับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน บางครั้งนักกีฬาก็จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายของตัวเองเพราะเนื่องจากนักกีฬาส่วนใหญ่ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ บางคนก็ทำงานประจำอยู่แล้วแต่ด้วยใจรักในการแข่งขันกีฬาฟุตบอลจึงมาเล่นให้กับจังหวัดของตนเอง ดังที่ อาพัทธ์ เตยวตระกูล (2548) ได้กล่าวว่า งบประมาณเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะทำให้องค์กรกีฬาสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ถ้าได้รับงบประมาณไม่เพียงพอ อาจทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้ หรืออาจจะทำให้งานไม่มีประสิทธิภาพ ตามที่ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2555) ได้ระบุไว้ว่า การพัฒนาการกีฬาของชาติจะประสบความสำเร็จได้โดยจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบทั้ง 3 ประการ คือ 1. ด้านบุคลากรกีฬา 2. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน 3. ด้านงบประมาณ เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นที่จะทำให้กิจกรรมด้านการกีฬาและออกกำลังกายที่ดำเนินการนั้นประสบความสำเร็จ ดังนั้น การพิจารณาจัดสรรงบประมาณจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนหรือองค์กรต่าง ๆ จึงต้องพิจารณาให้มีความเหมาะสม และในส่วนของ การให้สวัสดิการ หรือการให้การสนับสนุนนักกีฬาจากการสร้างชื่อเสียงให้กับหน่วยงานหรือองค์กร ไม่ว่าจะ เป็นสวัสดิการด้านทุนการศึกษา สวัสดิการหอพักสำหรับนักกีฬา และจัดสวัสดิการด้านต่าง ๆ ให้นักกีฬาอย่างพอเพียง และเมื่อได้ข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลักเกี่ยวกับประเด็นสวัสดิการ เนื่องด้วยเป็นงบประมาณ ที่ได้มาจากทางการกีฬาแห่งประเทศไทย ทางผู้ควบคุมทีมจึงต้องมีการเตรียมความพร้อมและ รอการสั่งการจากจังหวัด เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (covid-19) ทำให้การจัดการแข่งขันกีฬารายการต่าง ๆ ต้องหยุดชะงักไป ทำให้ต้องมีการปรับมาตรการต่าง ๆ ในการจัดการแข่งขันกีฬา ประกอบกับการกีฬาแห่งประเทศไทย จึงยังไม่ได้เสนอมติมาตรการเพิ่มเติม

ในการปลดล็อคมาตรการการจัดการแข่งขันกีฬา แล้วหากจะต้องเลื่อนการแข่งขันออกไปอีก ก็จะต้องมีการเตรียมงบประมาณเพิ่มเติม เพื่อรองรับการเลื่อนการแข่งขันออกไป เพราะต้องมีค่าบำรุงรักษาสนามแข่งขัน และภาระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ รวมถึงค่าเบี้ยเลี้ยงเก็บตัวนักกีฬา ที่ต้องฝึกซ้อมต่อเนื่องไปจนกว่าจะแข่งขันได้ ซึ่งนักกีฬาบางคนก็ได้มีการการออกมาสร้างรายได้เพิ่มด้วยการขายของผ่านทางช่องทางออนไลน์หลากหลายชนิดทั้ง อาหาร ผลไม้ฯ เพื่อเป็นการหารายได้พิเศษภายหลังที่ต้องเลื่อนการแข่งขันออกไป สอดคล้องกับคำกล่าวของ นพพงษ์ บุญจิตราดุล (2529) ที่ว่า งบประมาณนั้นเป็นพื้นฐานที่สำคัญ และมีประโยชน์ต่อการดำเนินงานขององค์กรหรือหน่วยงาน และ วรรณพร ทองตะโก (2551) ที่กล่าวว่า ในการดำเนินการด้านกิจกรรมกีฬาให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้นนั้น ปัจจัยด้านงบประมาณมีความจำเป็นต่อองค์กรเป็นอย่างมาก หากได้รับงบประมาณจากทางสถาบันอุดมศึกษาแล้วจึงควรจัดหางบประมาณจากภาคเอกชนหรือทางอื่น ๆ ร่วมด้วย

การดูแลนักกีฬา

ผู้ให้ข้อมูลหลักมีความเห็นว่า การดูแลนักกีฬานั้น ทางผู้ฝึกสอนจะมีการจัดการดูแลนักกีฬาในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน เช่น เรื่องอาหารของนักกีฬานักกีฬาที่อยู่ในระหว่างการฝึกซ้อมและตลอดจนการแข่งขันกีฬา ซึ่งจะเน้นให้นักกีฬารับประทานอาหารให้ครบ 5 หมู่ และหมั่นออกกำลังกายเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ รวมถึงการดูแลนักกีฬานักกีฬาในเรื่องของความปลอดภัยในการฝึกซ้อมกีฬา ในแต่ละวัน และในขณะที่เกิดในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ผู้ให้ข้อมูลได้นำเสนอแนวทางในการดูแลนักกีฬา โดยผู้ควบคุมทีม ได้มีการออกแบบการฝึกซ้อมโดยโปรแกรมการฝึกซ้อมที่บ้าน และมีการฝึกซ้อมที่ถูกออกแบบให้เหมาะสมกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ที่ต้องรักษาระยะห่างระหว่างกัน และผู้ให้ข้อมูลได้ให้ข้อมูลอีกว่า ถึงแม้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) จะหายไป แต่การเว้นระยะห่างทางสังคม หรือ Social distancing จะมีบทบาทกับชีวิตมากขึ้นกับการใช้ชีวิตประจำวัน เพราะทุกคนมาตื่นตัวด้านสุขภาพและระมัดระวังกับการใกล้ชิดคนแปลกหน้า รวมถึงมีการจัดการดูแลนักกีฬาในสังกัดของตนให้มีการเข้มงวดมากขึ้น ซึ่งสิ่งที่ขาดไม่ได้ในการดำรงชีวิตวิถีใหม่ (new normal) คือการดูแลสุขภาพของตนเอง ที่จะต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ดังที่ Bridges; & Rocquemore (2001) กล่าวว่า การดำเนินงานด้านการบริหารงานกีฬา จะทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดได้จะต้องมาจากความร่วมมือของบุคคลส่วนต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอก นอกจากนี้การบริหารองค์กรกีฬาที่จะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ผู้บริหารจะต้องนำรูปแบบของหน้าที่ทางการบริหารจัดการ คือ การวางแผน การจัดองค์กร การปฏิบัติการ และการควบคุมมาปฏิบัติ ซึ่งในการเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อเขาแข่งขัน

นั้นมิใช่เป็นสิ่งที่ง่าย หากทำเพื่อให้พ้น ๆ หน้าที่ไป มักเกิดผลเสียตามมา แต่การเตรียมทีมนักกีฬา ที่ให้ทีมประสบความสำเร็จในการแข่งขันจะต้องอาศัยทุก ๆ คนภายในทีมช่วยกัน การที่นักกีฬาจะมีความพร้อมในทุก ๆ ด้าน เพื่อเขาแข่งขันนั้นมีไม่เรื่องง่ายเลย ซึ่งจะต้องมีองค์ประกอบหรือปัจจัย ที่จะจูงใจให้เกิดความทุ่มเท ตั้งใจเอาจริงเอาจังกับการฝึกซ้อม ซึ่งผู้ที่มีความเกี่ยวข้องในการเตรียมทีมจะต้องเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ อันเป็นสิ่งจำเป็นในการฝึกซ้อม และจะต้องสนองต่อความต้องการของนักกีฬาได้อย่างครบถ้วน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยในครั้งนี้

1. ผู้บริหารและผู้ที่มีความเกี่ยวข้องในการบริหารจัดการเตรียมทีม ควรให้ความสนใจอย่างจริงจังต่อการเตรียมทีมนักกีฬาอย่างจริงจัง เพื่อช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ รวมทั้งยังเป็นการพัฒนาการแข่งขันให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. ควรนำผลการวิจัยปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลไปปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนานักกีฬาในการฝึกซ้อมและการแข่งขันให้ดียิ่งขึ้น
3. การเลือกศึกษาเฉพาะผู้ควบคุมทีม และนักกีฬาของแต่ละทีม เป็นการศึกษาเฉพาะในระดับ ผู้ปฏิบัติ ดังนั้นข้อมูลที่ได้รับจึงไม่ครอบคลุมถึงระดับผู้บริหารที่มีอำนาจในการอนุมัติงบประมาณและสวัสดิการต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาค้นคว้าสภาพการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในรายการแข่งขันอื่น ๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาด้านกีฬาและพัฒนาทีมกีฬาฟุตบอลให้ประสบความสำเร็จต่อไป
2. ควรมีการศึกษาโดยจำแนกปัจจัยอื่น ๆ ที่ต้องศึกษากับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น ผู้ชมกีฬา ผู้ตัดสิน ฝ่ายจัดการแข่งขันให้ครอบคลุม

บรรณานุกรม

- กชพรรณ มณีวงษ์. (2562). สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลของจังหวัดสุพรรณบุรี. *E-Journal of Media Innovation and Creative Education*. 2(2): 24-40.
- กมล ตันกิมหงษ์. (2549). ปัญหาการเตรียมทีมเซปักตะกร้อเพื่อแข่งกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 22. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กรมพลศึกษา. (2527). *จิตวิทยาการกีฬาเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: ธนประดิษฐ์การพิมพ์.
- _____. (2552). *หลักสูตรอบรมผู้ฝึกสอน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2559). *คู่มือฝึกอบรมผู้ฝึกสอน กีฬายิมนาสติก*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อและสิ่งพิมพ์แก้วเจ้าจอมมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2555). *แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2555-2559)*. สืบค้นเมื่อ 23 สิงหาคม 2563. จาก http://www.mots.go.th/ewt_dl_link.php?nid=4405.
- _____. (2560). *แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2560-2564)*. สืบค้นเมื่อ 23 สิงหาคม 2563. https://www.mots.go.th/ewt_dl_link.php?nid=8408.
- กฤษชนกร ศิริโยม. (2558). *โรงเรียนสอนฟุตบอลที่ไม่มุ่งให้เด็กเก่ง แต่อยากให้มีความสุข*. สืบค้นเมื่อ 23 สิงหาคม 2563. จาก <https://readthecloud.co/podcast/the-cloud-podcast-heartmade-business-s1e1>.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2563). *สถิติบัตร์กีฬาฟุตบอล การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 ลำพูนเกมส์*. ลำพูน.
- กิตติพงษ์ เอื้อพิพัฒนากุล; และ จุฑา ติงศภักดิ์. (2555). การดำเนินการจัดการแข่งขันฟุตบอล สปอนเซอร์ ไทยพีบีเอสลีก 2010. *วารสารวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ*. 13(1): 63-76.
- กีฬาแห่งชาติ. (2559). *ประวัติและความเป็นมากีฬาแห่งชาติ*. สืบค้นเมื่อ 23 สิงหาคม 2563. จาก <http://sportstravezaaal.blogspot.com>.
- กุลปรียา แก้วศรีหาวงศ์. (2552). *ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในการเข้าร่วมการแข่งขัน วอลเลย์บอลรุ่นไม่เกิน 18 ปีกีฬานักเรียนนักศึกษา จังหวัดศรีสะเกษปี 2550*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการกีฬาและสุขภาพ). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- ขวัญชนก ใจเสงี่ยม. (2558). การบริหารงานของสถานีโทรทัศน์ดิจิทัลช่องวอยซ์ทีวี. การค้นคว้าอิสระวารสารศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารสื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ขวัญยืน รวมสุขการ. (2550). ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นเพื่อคัดเลือกตัวแทนภาคเหนือตอนบน ครั้งที่ 28 พ.ศ.2549 ณ จังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (พลศึกษา). ราชบุรี: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- จันทร์ประภา สิงห์ณีย์. (2556). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอเมืองอุดรธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานีเขต 1. สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- เจริญ กระบวนรัตน์. (2557). การประยุกต์หลักการพื้นฐานในการฝึกซ้อม (FITT). วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ. 40(2): 5-13.
- ชยันต์ โภคผล. (2547). สภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานภูพานราชันเวสต์ “ภูพานคัพ” ครั้งที่ 22. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชัยชนะ เหมหอมเงิน. (2553). สภาพและปัญหาการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลระดับอุดมศึกษา ประจำปี 2553. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดอกจันทร์ คำมีรัตน์; บุญทัน ดอกไธสง; และ อิมรอน มะลูลีม. (2552). กลยุทธ์ในการบริหารของบริษัท เอ็นอีซีโคทอินอิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด. สืบค้นเมื่อ 12 กุมภาพันธ์ 2564. จาก <http://www.grad.vru.ac.th/download4/141.pdf>.
- ถกลศักดิ์ หังสาจร. (2554). สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร์; และ กุลธิดา เชิงฉลาด. (2544). ปทานุกรมศัพท์ : กีฬา พลศึกษา และวิทยาศาสตร์การกีฬา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ถาวร กุมทศรี. (2560). การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness Conditioning). กรุงเทพฯ: มีเดีย เพรส.
- เทพประสิทธิ์ กุลธวัชชัย. (2538). การศึกษาตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาของไทยการพัฒนาเพื่อความ เป็นเลิศ. ม.ป.ท.
- ธวัช วีระศิริวัฒน์. (2538). หลักและการฝึกกีฬา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

- นนชัย ศานติบุตร. (2550). **การนำเสนอรูปแบบการพัฒนาฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย.**
วิทยานิพนธ์ดุขฎฐิบัณฑิต (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพพงษ์ บุญจิตราดลย์. (2529). **หลักการบริหารการศึกษา.** กรุงเทพฯ: ศูนย์การพิมพ์กรุงเทพฯ
- นพพร ตรีพิชจักร. (2553). **การนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารของการบริหารส่วน
ตำบลในเขตอำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา.** วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร
มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- นิรันทร กำจัดภัย; และ ชาญชัย ชันติศิริ. (2558). ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาฟุตบอล ลีภูมิภาค
ดิวิชั่น 2 โซนกรุงเทพและภาคกลาง. **วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์.** 30(2): 152-161.
- บวรนท สุวรรณพันธ์; และ ดิฐชัย จันทร์คณา. (2562). ความคาดหวังของนักกีฬาที่มีต่อการพัฒนา
ทีมฟุตบอลลีก ดิวิชั่น 1 ในประเทศไทย. **วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
จันทรเกษม.** 14(1): 79-88.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น.** พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.
- _____. (2535). **หลักการวิจัยเบื้องต้น.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.
- ปรภฏ ศศิประภา. (2554). ยุทธศาสตร์การนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนานักกีฬาทีมชาติ.
วารสารคณะพลศึกษา. 14(2): 91-99.
- ประกาศิต พิมพ์วงศ์. (2555). **แนวทางการบริหารจัดการทีมฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย.**
สารนิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการ) นนทบุรี: มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- ประฤดา สุริยันต์; และคนอื่น ๆ. (2547). ความต้องการรับบริการด้านการออกกกำลังกายเพื่อส่งเสริม
สุขภาพของ บุคลากรและนักศึกษาในมหาวิทยาลัยวิทยาเขตศาลายา. **วิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยีกีฬา.** 4(1-2): 93-106.
- ประเสริฐ เรื่องตระกูล. (2543). **สภาพปัญหาการฝึกซ้อมนักกีฬาเพื่อเขาแข่งขันกีฬานักเรียน
ประณศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร.** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พลสัน นกน่วม. (2562). **5 เคล็ดลับความสำเร็จของคนรุ่นใหม่ ที่ใช้บทเรียนจากกีฬาเป็นส่วน
ช่วยให้ถึงเป้าหมาย.** สืบค้นเมื่อ 23 สิงหาคม 2562. จาก <https://www.mangozero.com/>.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.** กรุงเทพฯ:
สำนักทดสอบทางการศึกษาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- พีรฉม สมุทรโชติช่วง. (2551). **สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬากอล์ฟ เพื่อเข้าร่วมแข่งขัน
กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35.** ปริญญาบัตรศึกษามหาบัณฑิต
(พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- เพชรรัตน์ ยัณรังสี. (2547). **ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาแก่นักในการแข่งขันกีฬาน้ำหนัก**
เยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2546. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
(พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภูพิงค์ สุวรรณ; และ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย. (2558). การศึกษาการเตรียมทีมกีฬาจักรยาน
ของสมาคมจักรยานแห่งประเทศไทยในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 27. **วารสาร**
วิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ. 16(2): 49-62.
- เกริทธิ์ รียาพันธ์. (2555). **คุณลักษณะของโค้ชฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพของไทยพรีเมียร์ลีก.**
ปริญญาานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาศาสตร์การกีฬา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- มงคล แฝงสาเคน. (2531). **ยุทธศาสตร์สำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา.** มหาสารคาม: ภาควิชาพลศึกษา
และสันทนาการ. มหาสารคาม: คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูมหาสารคาม.
- มนัส สุวรรณ. (2544). **ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.** กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์
- วรรณพร ทองตะโก. (2551). การศึกษาการบริหารกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ.
วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. (วิทยาศาสตร์การกีฬา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรานนท์ วิชาชาญ. (2550). **ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเตรียมทีมนักกีฬาของมหาวิทยาลัย**
เชียงใหม่ ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34.
วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาศาสตร์การกีฬา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วัฒน์พงษ์ คงสืบเสาะ. (2551). **การดำเนินการเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา**
มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
(การจัดการกีฬาและสุขภาพ). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2555). **การบริหารจัดการและการบริหารยุทธศาสตร์ของหน่วยงานของรัฐ.**
กรุงเทพฯ: โฟร์เพช.
- วิลาวรรณ รพีพิศาล. (2550). **หลักการจัดการ.** (พิมพ์ครั้งที่3). กรุงเทพฯ: วิจิตรหัตถกร.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์; และคนอื่น ๆ. (2545). **องค์กรและการจัดการ.** กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- ศิริวุฒิ ทิพย์ไกรสร. (2546). **สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วม**
การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30. ปริญญาานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ศุदारัตน์ พุทธสิมมา. (2553). **สภาพการเตรียมนักกีฬามหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.** วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการกีฬา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- สมคิด บางโม. (2558). **องค์การและการจัดการ.** พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒนา.
- สมพงศ์ แก้วเวหา. (2553). **สภาพและปัญหาการเตรียมนักกีฬาเซปักตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24.** วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช. 29(1): 17-26.
- สันติ บุญภิรมย์. (2552). **การบริหารงานวิชาการ.** กรุงเทพฯ: บั๊ค พอยท์.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2561). **แนะนำนักกีฬาควรเตรียมร่างกายให้พร้อม.** สืบค้นเมื่อ 12 กุมภาพันธ์ 2564. จาก <https://www.thaihealth.or.th/Content/45245>.
- สืบสาย บุญวีรบุตร. (2541). **จิตวิทยาการกีฬา.** ชลบุรี: ชลบุรีการพิมพ์.
- สุพจน์ งดงาม. (2558). **ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการทีมฟุตบอลลีกระดับดิวิชั่น 2 เขตกรุงเทพมหานครและภาคกลาง.** วารสารวิชาการบริหารธุรกิจ. 4(1): 22-29.
- สุพจน์ เจริญขำ. (2554). **การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลปางมะค่า อำเภอลำปางบุรี จังหวัดกำแพงเพชร.** วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร์มหาบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สุพจน์ ปราณี. (2549). **ตำราการฝึกทักษะเซปักตะกร้อ.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- สุวิมล ตั้งสัจพจน์. (2529). **การเป็นผู้ฝึกในกีฬาประเภททีม.** วารสารสุขศึกษาและสันทนาการ. 12(3): 24-30.
- องอาจ ก่อสินคำ. (2556). **ตัวแบบยุทธศาสตร์การพัฒนาสโมสรฟุตบอลอาชีพในไทยพรีเมียร์ลีกสู่การแข่งขันฟุตบอลอาชีพระดับนานาชาติ.** วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. 10(1): 131-147.
- อนันต์ อ่าเกตุสกุล. (2557). **หนทางสู่นักกีฬาที่ดี.** สืบค้นเมื่อ 23 สิงหาคม 2562 จาก <http://thaiyouthfootball.blogspot.com/>.
- อภิวัฒน์ ปานทอง; และคนอื่น ๆ. (2560). **การวางแผนระยะยาวสำหรับพัฒนานักกีฬา.** วารสารบัณฑิตศึกษา. 14(64).

- อัย แสนภักดี. (2558). **รูปแบบของปัจจัยด้านการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ**. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและกีฬา). ชลบุรี: คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อาพัทธ์ เตียวตระกูล. (2548). **การวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. (วิทยาศาสตร์การกีฬา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุดม พิมพา. (2535). **คุณลักษณะของผู้ฝึกสอนที่ดี**. *วารสารพลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการ*. 18(3): 79.
- เอกชัย นุชถ้อยอง. (2546). **สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาคนพิการเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเฟลปิกเกมส์ ครั้งที่ 8**. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Baker J.; Cote J.; & Hawes R. (2000). The relationship between coaching behaviours and sport anxiety in athletes. *Journal of Science and Medicine in Sport*. 3(2): 110-9.
- Bridges, J., & Roquemore, L. (2001). **Management for athletic/ sport administration**. (3rd ed.). Georgia: ESM Books.
- Cho, K. M. (1990). Attitudes of Korean national athlete and coached Taiwan athletic participation. *Dissertation Abstracts International*. 52(5): 1679.
- Dalff, R. (2006). **The New Era of Management: International Edition**. Ohio: Thompson Corporation.
- De Bosscher, V.; et al. (2006). A conceptual framework for analyzing sports policy factors leading to international sporting success. *European Sport Management Quarterly*. 6(2): 185-215.
- Drake chamber. (1998). **Olympic solidarity**. International Olympic Committee: IOC.
- Dris, Mi. (2018). **How To Prepare For a Sports Competition**. Retrieve November, 15, 2019. From <https://www.thebodyandmindcoach.com>.
- Druck. (2006). **Management: Tasks, Responsibilities, Practices**. Harper Collins, New York.
- Gulick Luther; & Lindon Urwick. (1937). **Paper on the Science of Administration**. Clifton: Augustus M. Kelley.

- Henri Fayol. (1949). **General and Industrial Management**. London: Sir Issac Pitman & Sons. Ltd.
- Jowett, S. (2005). The coach-athlete partnership. *Psychol.* 18 (7), 412–415.
- Jowett, S.; & Cockerill, I. (2002). Incompatibility in the coach–athlete relationship. In I.M. Cockerill (Ed.). **Solutions in sport psychology**. London: Thomson Learning.
- Jowett, S.; & Poczwardowski, A. (2007). **Understanding the coach-athlete relationship**. in *Social Psychology in Sport*, eds S. Jowett, and D. Lavallee (Champaign, IL: Human Kinetics). 3–14.
- Jukić, Igor. (2015). **Top sports achievements**. In: **Sports Today** (In: Sport Today). Duško Bjelica (Editor). University of Montenegro, Podgorica, Montenegro.
- Jukić, Igor; et al. (2018). **Sport preparation system in team sports: synergy of evidence, practical experiences and artistic expression**. 16th International Conference Physical Conditioning of Athletes 2018.
- Kozub, Stephen Alexander. (1994). Exploring the Relationship among Coaching Behavior, Team Cohesion, and Player Leadership. **Dissertation Abstracts**. 54(11): 4029.
- Krejcie, R. V.; & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. **Educational and Psychological Measurement**. 30(3): 607-610.
- Louis Allan. (1973). **Successful Sport Management**. United Sates: Michie.
- Luther Gulick; & Lyndall Urwic. (1937). **Paper on the Science of Administration**. Clifton: Augustus M. Kelley.
- National Association for Sport and Physical Education (NASPE). (2011). **Physical Education for Lifelong Fitness: The Physical Best Guide**. 3rd ed. Champaign, IL: Human Kinetics.
- Paul Gamble. (2009). Approaching Physical Preparation for Youth Team-Sports Players. **Strength and Conditioning Journal**. 30(1): 29-42.
- Pensgaard, A. M.; Roberts, Glyn C. (2002). Elite athletes' experiences of the motivational climate: The coach matters. **Scandinavian Journal of Medicine & Science in Sports**. 12(1): 54-59.
- Robbins, Stephen P.; & Decenzo, David A. (2004). **Human Resource Management**. 6th ed. New York: John Wiley & Sons, Inc.

Taegyu Kim; & Young Hoon Kim. (2017). Korean national athletes' knowledge, practices, and attitudes of doping: A cross-sectional study. **Substance Abuse Treatment Prevention and Policy**. 12(1): 1-8.

Wilson; et al. (2017). Skill not athleticism predicts individual variation in match performance of soccer players. **Proceedings of the Royal Society B**. 284.

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย
- หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย

1. ดร. จารุวัฒน์ สัตยานุรักษ์	- รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
ประจำวิทยาเขตเชียงใหม่ - ประสบการณ์ด้านผู้ควบคุมทีมกีฬาฟุตซอล
2. นายสงค์ศักดิ์ คำดีรุ่งริรัตน์	- ผู้อำนวยการสำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย
จังหวัดเชียงใหม่ - ประสบการณ์ด้านผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล
สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชูปถัมภ์
3. นายมนตรี หาญใจ	- นายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่ - ประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการ
ทีมกีฬาฟุตซอล

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ งานบันทึกศึกษา IP-Phone ๑๗๑๑๑.....

ที่ กก ๐๕๑๐.๐๔/๐๔๔

วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิทยานิพนธ์

เรียน รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประจำวิทยาเขตเชียงใหม่

ด้วยนายวิษระ บุญมาก นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง แนวทางการเตรียมทีมกีฬา ฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค ๕ ครั้งที่ ๔๗ “ลำพูนเกมส์” โดยมีรองศาสตราจารย์ สุดยอด ชมสะห้าย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ เห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ ความสามารถด้านการบริหารจัดการเป็นอย่างดี จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือวิทยานิพนธ์ ดังกล่าว ตามรายละเอียดเอกสารดัดแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญชัย เลิศพิริยะชัยกุล)

รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ที่ กก ๐๕๑๐/๐๒๕

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่
๖๘/๑ ตำบลศรีภูมิ อำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๒๐๐

๒๗ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิทยานิพนธ์

เรียน คุณสงค์ศักย์ คำดีรุ่งริรัตน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำโครงวิทยานิพนธ์และเครื่องมือวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนายวิษระ บุญมาก นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง แนวทางการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค ๕ ครั้งที่ ๔๗ "ลำพูนเกมส์" โดยมีรองศาสตราจารย์สุดยอด ชมสะห้าย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ เห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ ความสามารถด้านการจัดการแข่งขันเป็นอย่างดี จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิทยานิพนธ์ ดังกล่าว ตามรายละเอียดเอกสารดังแนบ

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.จาร์วัฒน์ สัตยานุรักษ์)

รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ประจำวิทยาเขตเชียงใหม่

งานบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์/โทรสาร ๐ ๕๓๒๑ ๔๖๙๓

ที่ กก ๐๕๑๐/ ๐๖๗

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่
๖๘/๑ ตำบลศรีภูมิ อำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๒๐๐

๒๗ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิทยานิพนธ์

เรียน คุณมนตรี หาญใจ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เค้าโครงวิทยานิพนธ์และเครื่องมือวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนายวัชระ บุญมาก นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง แนวทางการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค ๕ ครั้งที่ ๔๗ “ลำพูนเกมส์” โดยมีรองศาสตราจารย์ สุธยออด ชมสะห้าย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ เห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ ความสามารถด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาเป็นอย่างดี จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิทยานิพนธ์ ดังกล่าว ตามรายละเอียดเอกสารดังแนบ

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.จาร์วัฒน์ สัตยานุรักษ์)

รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ประจำวิทยาเขตเชียงใหม่

งานบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์/โทรสาร ๐ ๕๓๒๑ ๔๖๙๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก ข

- แบบสอบถาม
- แบบสัมภาษณ์

แบบสอบถาม

- เรื่อง** แนวทางการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์”
- คำชี้แจง** แบบสอบถามนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อรวบรวมข้อมูลเรื่อง แนวทางการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 47 เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอล ซึ่งจะไม่ส่งผลเสียต่อผู้ตอบแบบทดสอบและแบบสอบถามแต่อย่างใด ขอความกรุณาให้ท่านตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ และตอบตามความเป็นจริงของท่านเพื่อประโยชน์ทางวิชาการ
- แบบสอบถามเรื่อง แนวทางการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ทั้งหมดมี 3 ตอน คือ
- ตอนที่ 1** แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป
- ตอนที่ 2** แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้
1. ด้านการบริหารจัดการ
 2. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ
 3. ด้านสถานที่อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม
 4. ด้านการฝึกซ้อม
 5. ด้านผู้ฝึกสอน
 6. ด้านนักกีฬา
- ตอนที่ 3** แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ขอขอบคุณท่านที่ได้ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามนี้

วัชระ บุญมาก

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง 1. โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความ หรือเติมข้อความในช่องว่าง
ตามความเป็นจริงของท่าน

2. โปรดเติมข้อความลงในช่องว่าง.....ให้ตรงกับความเป็นจริงที่เกี่ยวข้องกับตัวท่าน

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

- 1. ผู้จัดการทีม
- 2. ผู้ฝึกสอน
- 3. ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน
- 4. นักกีฬา

2. ประสบการณ์ที่ท่านเคยเข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ

☐ 1. 1 ครั้ง	☐ 4. 4 ครั้ง
☐ 2. 2 ครั้ง	☐ 5. 5 ครั้ง
☐ 3. 3 ครั้ง	☐ 6. มากกว่า 5 ครั้ง โปรดระบุ.....

มหาวิทยาลัยการจัดการกีฬาแห่งชาติ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการแนวทางการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขัน
กีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” รวม 6 ด้าน ดังนี้

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่านเพียงข้อเดียว โดยแบ่งระดับ
ปัญหาในการเตรียมทีมออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

สภาพการเตรียมทีม

เหมาะสม หมายถึง มีสภาพการเตรียมทีมที่เหมาะสม

ไม่เหมาะสม หมายถึง มีสภาพการเตรียมทีมที่ไม่เหมาะสม

ปัญหาการเตรียมทีม

5 หมายถึง ระดับที่มีปัญหาในการเตรียมทีมมากที่สุด

4 หมายถึง ระดับที่มีปัญหาในการเตรียมทีมมาก

3 หมายถึง ระดับที่มีปัญหาในการเตรียมทีมปานกลาง

2 หมายถึง ระดับที่มีปัญหาในการเตรียมทีมน้อย

1 หมายถึง ระดับที่มีปัญหาในการเตรียมทีมน้อยที่สุด

สภาพการเตรียมทีม		ข้อความ	ระดับความคิดเห็น ปัญหาในการเตรียมทีม				
เหมาะสม	ไม่เหมาะสม		5	4	3	2	1
ด้านการบริหารจัดการ							
		1. มีการเตรียมการ และวางแผนการ เตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขัน					
		2. การจัดระบบกิจกรรมกีฬาและ กิจกรรมทางกายของนักกีฬา					
		3. มีกระบวนการคัดเลือกหาบุคลากร เข้ามาทำหน้าที่ในการแข่งขัน ได้แก่ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน นักกีฬา					
		4. มีสถานที่และเครื่องมือวัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้ในการฝึกซ้อม					
		5. มีการนำนักจิตวิทยาการกีฬามาช่วย ในการฝึกซ้อมและแข่งขัน					

สภาพการเตรียมทีม		ข้อความ	ระดับความคิดเห็น ปัญหาในการเตรียมทีม				
			5	4	3	2	1
เหมาะสม	ไม่เหมาะสม						
		6. มีการวางแผนและมีเป้าหมายในการจัดการทีมกีฬาฟุตบอล อย่างชัดเจน					
ด้านงบประมาณและสวัสดิการ							
		1. การจัดหางบประมาณภายนอกมาสนับสนุนทีมฟุตบอล					
		2. การจัดเบี้ยเลี้ยงการฝึกซ้อมและแข่งขันให้กับนักกีฬาฟุตบอล					
		3. ความสะดวกในการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงและเงินสวัสดิการ					
		4. การตรงเวลาของค่าเบี้ยเลี้ยงที่ได้รับ					
		5. ความเพียงพอของเบี้ยเลี้ยงระหว่างการเก็บตัวของนักกีฬา					
ด้านสถานที่ อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม							
		1. สนามฟุตบอลมีเพียงพอ					
		2. สภาพสนามฝึกซ้อมมีมาตรฐาน					
		3. การจัดอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมมีจำนวนเพียงพอ					
		4. การจัดอุปกรณ์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย					
		5. อุปกรณ์ในการฝึกซ้อมฟุตบอลมีมาตรฐานตามระเบียบในการแข่งขัน					
		6. การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ฝึกซ้อมฟุตบอล					
ด้านการฝึกซ้อม							
		1. มีการเก็บตัวและฝึกซ้อมอย่างพร้อมเพรียง					

สภาพการเตรียมทีม		ข้อความ	ระดับความคิดเห็น ปัญหาในการเตรียมทีม				
เหมาะสม	ไม่เหมาะสม		5	4	3	2	1
		2. มีการวางแผนและมีโปรแกรมการฝึกซ้อมอย่างเป็นระบบ					
		3. การเก็บตัวฝึกซ้อมฟุตบอลระยะเวลาที่เหมาะสม					
		4. มีการจัดประลองทีมก่อนการแข่งขัน					
		5. การเสริมสร้างและทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักกีฬาฟุตบอลมีความสม่ำเสมอ					
		6. การฝึกซ้อมและการเตรียมทีมนั้นมีการนำเอาจิตวิทยาการกีฬามาใช้อย่างเหมาะสม					
		7. มีการผ่อนคลายความตึงเครียดด้านร่างกายและจิตใจด้วยการจัดกิจกรรมนันทนาการ					
ด้านผู้ฝึกสอน							
		1. ผู้ฝึกสอนฟุตบอลมีความรู้ความสามารถ					
		2. ผู้ฝึกสอนฟุตบอลมีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย					
		3. ผู้ฝึกสอนฟุตบอลช่วยแก้ไขปัญหาของทีมฟุตบอล					
		4. ผู้ฝึกสอนฟุตบอลมีวิธีการและมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ					
		5. ผู้ฝึกสอนฟุตบอลมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีเป็นกันเองกับนักกีฬา					
		6. ผู้ฝึกสอนมีการวางแผนการฝึกซ้อม					

สภาพการเตรียมทีม		ข้อความ	ระดับความคิดเห็น ปัญหาในการเตรียมทีม				
เหมาะสม	ไม่เหมาะสม		5	4	3	2	1
		7. ผู้ฝึกสอนมีวิธีการและมี ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ					
ด้านนักกีฬา							
		1. ทักษะพื้นฐานการเล่นฟุตบอล					
		2. สมรรถภาพทางกายของนักกีฬา					
		3. ระเบียบวินัยในการฝึกซ้อมฟุตบอล					
		4. สภาพครอบครัวของนักกีฬาให้การ สนับสนุน					
		5. ระยะทางหรือระยะเวลาการเดินทาง มาฝึกซ้อม					
		6. ความมุ่งมั่นในการฝึกซ้อมฟุตบอล					
		7. ความสามัคคีในทีมของนักกีฬาฟุ ตบอล					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

1. ด้านการบริหารจัดการ

.....

.....

.....

2. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ

.....

.....

.....

.....

3. ด้านสถานที่อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม

.....

.....

.....

4. ด้านการฝึกซ้อม

.....

.....

.....

5. ด้านผู้ฝึกสอน

.....

.....

.....

6. ด้านนักกีฬา

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัยแบบกึ่งโครงสร้าง

เรื่อง แนวทางเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5

ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์”

★★

ชื่อผู้วิจัย

อาจารย์ที่ปรึกษา

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....

ทีมจังหวัด.....

วันเดือนปี ที่สัมภาษณ์.....

เริ่มการสัมภาษณ์ เวลา.....น. จบการสัมภาษณ์ เวลา.....น.

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้สัมภาษณ์

กรุณาเล่าประวัติโดยย่อเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวในด้านต่อไปนี้

ประวัติการศึกษา.....

ประสบการณ์ทางการเป็นผู้ฝึกสอน.....

ประสบการณ์ในการได้รับการอบรมเกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอน.....

ระยะเวลาในการเป็นผู้ฝึกสอน.....

ตอนที่ 2 แนวทางเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์”

ประเด็นในการสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย เรื่อง แนวทางการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ รอบคัดเลือก ภาค 5 ครั้งที่ 47 “ลำพูนเกมส์” ประกอบด้วย

1. มีการเตรียมความพร้อมในการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันหรือไม่อย่างไร

1.1 มีการวางแผนโปรแกรมการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันของนักกีฬา หรือไม่อย่างไร

.....

.....

.....

.....

1.2 มีการเตรียมความพร้อมด้านร่างกายให้กับนักกีฬาหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

1.3 มีการเตรียมพร้อมด้านสถานที่ อุปกรณ์ในการฝึกซ้อมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

1.4 มีการจัดสวัสดิการให้นักกีฬาภายในทีม ก่อนการแข่งขัน ระหว่างการแข่งขัน และหลังการแข่งขัน อย่างไร

.....

.....

.....

1.5 มีการดูแลนักกีฬาหลังการแข่งขันอย่างไร

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้เก็บรวบรวมข้อมูล

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒราชบุรี

ภาคผนวก ค

- ผลสรุปการสัมภาษณ์ผู้ควบคุมทีม

ผลสรุปการสัมภาษณ์

1. มีการวางแผนโปรแกรมการฝึกซ้อมก่อนการเข้าร่วมการแข่งขันของนักกีฬา หรือไม่อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ 1/2564

ตอบ ผมมีทีมงานผู้ช่วยผู้ฝึกสอนที่มีประสบการณ์ในวงการกีฬาฟุตบอล ทั้งเคยเป็นนักกีฬามาก่อน ทั้งนี้ ในการฝึกซ้อมผมก็จะระดมความคิดเพื่อหาเทคนิคต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาเกมการแข่งขันในรายการต่างเพื่อมาวิเคราะห์แล้วสร้างโปรแกรมการฝึกซ้อมให้กับนักกีฬาทีมของจังหวัดตัวเอง

ผู้ให้สัมภาษณ์ 2/2564

ตอบ มีการเตรียมความพร้อมในหลาย ๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นการสรรหาผู้ฝึกสอนที่มีประสบการณ์ การคัดตัวนักกีฬาที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมการแข่งขัน รวมทั้งวางแผนการเตรียมทีมให้พร้อมก่อนการแข่งขัน

ผู้ให้สัมภาษณ์ 3/2564

ตอบ ทางทีมผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน มักช่วยกันทำการศึกษาข้อมูลผลการแข่งขันของทีมแต่ละจังหวัดที่ได้รับรางวัลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติที่ผ่านมา เพื่อนำข้อมูลมาปรับวางแผนโปรแกรมการแข่งขัน

ผู้ให้สัมภาษณ์ 4/2564

ตอบ มีการคัดเลือกตัวนักกีฬาที่จะมาเป็นตัวแทนทีมของจังหวัดเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ และมีการลงทีมเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่าง ๆ เพื่อให้ให้นักกีฬามีความพร้อมที่จะเข้าร่วมการแข่งขัน

ผู้ให้สัมภาษณ์ 5/2564

ตอบ มีการเตรียมความพร้อมในด้านการเตรียมทีม โดยทีมผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอนจะคอยสร้างสภาพจิตใจให้นักกีฬาในช่วงขณะที่เกิดในสถานการณ์โควิด วางแผนการเตรียมทีมให้พร้อมก่อนการแข่งขันมีการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อมที่เหมาะสมให้กับนักกีฬาทำการฝึกซ้อมที่บ้าน

ผู้ให้สัมภาษณ์ 6/2564

ตอบ ทางทีมจังหวัดของผม มักจะศึกษาสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน แล้ววางแผนการฝึกซ้อมให้นักกีฬา โดยมีตารางการฝึกซ้อมอย่างเข้มงวด โดยส่งโปรแกรมการฝึกซ้อมผ่านระบบออนไลน์ เนื่องจากสถานการณ์ covid และมีทีมผู้ช่วยผู้ฝึกสอนคอยช่วยเหลือในการสอดส่องนักกีฬาในการฝึกซ้อมผ่านระบบออนไลน์เป็นประจำ

ผู้ให้สัมภาษณ์ 7/2564

ตอบ มีการวางแผนกำหนดตัวผู้ฝึกสอน นักกีฬาที่มีความสามารถในการเข้าร่วมการแข่งขัน และหากกลยุทธ์ต่างมาจัดทำโปรแกรมในการฝึกซ้อมให้เข้ากับสภาพนักกีฬาของจังหวัดเรา โดยมาการฝึกซ้อมให้เป็นระบบ โดยให้นักกีฬาปฏิบัติการฝึกซ้อมอยู่ที่บ้าน

ผู้ให้สัมภาษณ์ 8/2564

ตอบ การวางแผนออกแบบโปรแกรมการฝึกซ้อมให้กับนักกีฬา มีการวิเคราะห์การแข่งขัน รายการที่ผ่านมาเพื่อมาปรับให้เข้ากับทีมของตัวเอง

ผู้ให้สัมภาษณ์ 9/2564

ตอบ จากที่เคยเป็นนักกีฬาฟุตบอลมาก่อนแล้ว ตอนนี้ได้ผันตัวมาเป็นโค้ช คิดว่าในการฝึกซ้อมของนักกีฬา จำเป็นต้องมีการวางแผนการฝึกซ้อมเพื่อให้นักกีฬาได้เกิดการพัฒนาตัวเอง ผมก็ใช้เทคนิคและประสบการณ์ส่วนตัวของผมด้วย ในการคิดค้นแผนการฝึกเพื่อให้เหมาะสมกับนักกีฬาไปด้วย

ผู้ให้สัมภาษณ์ 10/2564

ตอบ ก่อนการแข่งขัน จะมีการเตรียมความพร้อมโดยการฝึกซ้อมตามเวลาที่ลงแข่งจริง ๆ เพื่อให้ให้นักกีฬาหรือผู้เล่นทุกคนมีความพร้อมมากที่สุด

ผู้ให้สัมภาษณ์ 11/2564

ตอบ ทางทีมจังหวัดที่ผมควบคุมอยู่นั้น จะมีการวางแผนทั้งระยะสั้น และระยะยาวเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับนักกีฬา แต่ในทางความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในตอนนี้ มันเป็นสถานการณ์ที่ทางทีมไม่สามารถควบคุมได้ ทำให้ต้องมีการปรับตัวกันทั้งทีม ไม่ว่าจะเป็นการฝึกซ้อม การพูดคุยกันภายในทีม ทางทีมของเราต้องพึ่งเทคโนโลยีเข้ามาใช้

ผู้ให้สัมภาษณ์ 12/2564

ตอบ เนื่องจากทางทีมที่ผมดูแลอยู่นั้น นักกีฬาส่วนใหญ่บ้างมีงานประจำทำอยู่แล้ว ประกอบกับนักกีฬางานบางคนบ้านไกลด้วย อีกทั้งยังมาพบเจอปัญหาโควิด ทำให้ต้องมีการซ้อมแบบกลุ่มย่อย รวมถึงประชุมทีมทางออนไลน์พร้อมกัน เพื่อพูดคุยกันภายในทีม และทางทีมก็มี การออกแบบโปรแกรมการฝึกซ้อมให้กับนักกีฬาเพื่อทำการออกกำลังกายด้วยตนเองที่บ้าน

2. มีการเตรียมความพร้อมด้านร่างกายให้กับนักกีฬาหรือไม่ อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ 1/2564

ตอบ มีการออกแบบฝึกสมรรถภาพทางกายให้นักกีฬาทุกคนฝึกทดสอบที่บ้านของนักกีฬา ในด้านของร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม

ผู้ให้สัมภาษณ์ 2/2564

ตอบ ทางทีมจังหวัดของผม มีทีมผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอนออกแบบการฝึกซ้อมให้กับนักกีฬาโดยโปรแกรมการฝึกซ้อมที่บ้านส่วนใหญ่แล้วจะเน้นในเรื่องการเสริมความแข็งแรง และความยืดหยุ่นของกล้ามเนื้อ โดยจะส่งรูปแบบการฝึกซ้อมให้กับนักกีฬาผ่านช่องทางออนไลน์

ผู้ให้สัมภาษณ์ 3/2564

ตอบ มีโดยโปรแกรมที่ทางทีมได้จะวางแผนการฝึกซ้อมให้จะเป็นการฝึก Speed & Agility drills ที่เน้นให้ทุกคนรักษาสปีด และความคล่องตัวในระยะเวลาที่ไม่นาน

ผู้ให้สัมภาษณ์ 4/2564

ตอบ มีการนัดหมายให้นักกีฬาออกมาฝึกซ้อมที่สนามซ้อมก็จะมีปฏิบัติอย่างเคร่งครัด เพื่อป้องกันโรค โดยมีการเว้นระยะห่างในการฝึกซ้อม รวมถึงแบ่งกลุ่มเข้าร่วมการฝึกซ้อม และการวัดอุณหภูมิก่อนเข้าในบริเวณสนาม การใช้หน้ากากอนามัย การใช้เจล ล้างมือแอลกอฮอล์

ผู้ให้สัมภาษณ์ 5/2564

ตอบ มีการออกโปรแกรมการฝึกซ้อมให้นักกีฬาโดยการเน้นให้นักกีฬาแต่ละตำแหน่ง ทำการฝึกซ้อมตามโปรแกรมที่ผู้ฝึกสอนได้ออกให้ ที่บ้านแล้งบันทึกวีดีโอส่งมาให้ผู้ฝึกสอนดูเพื่อยืนยันว่ามีการฝึกซ้อมจริง

ผู้ให้สัมภาษณ์ 6/2564

ตอบ มีการสร้างโปรแกรมฝึกสมรรถภาพทางกายให้นักกีฬาแต่ละคนได้ทำการฝึกซ้อมตามโปรแกรมและมีการประชุมเพื่อติดตามการฝึกซ้อมอยู่ทุก ๆ อาทิตย์

ผู้ให้สัมภาษณ์ 7/2564

ตอบ การเตรียมความพร้อมให้กับนักกีฬาเพื่อลงแข่งขันเป็นสิ่งจำเป็นมากสำหรับทีมกีฬาฟุตบอลและมันคือสิ่งที่นักกีฬาควรทำอย่างน้อย 1 สัปดาห์ก่อนการลงแข่งขัน ซึ่งการเตรียมตัวในที่นี้ไม่ใช่เพียงการฝึกซ้อมเหมือนการวอร์มร่างกายก่อนลงแข่งขันนะครับ แต่ควรจะเป็นการจำลองเหมือนการลงแข่งขันจริงจะดีที่สุด

ผู้ให้สัมภาษณ์ 8/2564

ตอบ ภายหลังจากการฝึกซ้อมอย่างหนัก ทางทีมผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จะให้นักกีฬาหยุดพักจากการฝึกซ้อมอย่างหนัก 1-2 วัน และจะมีการเปลี่ยนโปรแกรมการฝึกเพื่อให้เกิดความหลากหลาย เช่น การเดิน การปั่นจักรยาน หรือว่ายน้ำ เป็นต้น

ผู้ให้สัมภาษณ์ 9/2564

ตอบ ทางทีมจังหวัดของผม มีคำสั่งให้นักกีฬางดทำการฝึกซ้อมร่วมกัน เนื่องจากสถานการณ์โควิด ทางทีมของผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอนจึงต้องมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของการฝึกซ้อม เพื่อให้นักกีฬายังคงสภาพของร่างกายไว้ โดยทางทีมผู้ฝึกสอนได้มีการออกแบบโปรแกรมการฝึกซ้อม ให้กับนักกีฬาเพื่อทำการออกกำลังกายอยู่ที่บ้าน โดยใช้อุปกรณ์ที่มีอยู่แล้ว

ผู้ให้สัมภาษณ์ 10/2564

ตอบ ภายหลังจากมีสถานการณ์โควิด-19 (covid-19) ทำให้ต้องมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการฝึก เพื่อให้นักกีฬามีความพร้อมอยู่เสมอ หากสถานการณ์โควิด-19 (covid-19) คลี่คลายลง จะได้นักกีฬาร่วมกันฝึกซ้อมแบบฟูลทีม เพื่อให้พร้อมต่อการแข่งขัน

ผู้ให้สัมภาษณ์ 11/2564

ตอบ ในการเตรียมความพร้อมของทีมจังหวัดที่ผมได้ดูแล ผมก็มีกระบวนการในการคัดเลือกนักกีฬาเข้ามา และมีการวางโปรแกรมอย่างมีแบบแผน มีการพูดคุยปลุกใจ เพื่อให้นักกีฬารู้สึกฮึกเหิม โดยจะมีผู้ช่วยโค้ช เข้ามาช่วยเหลือในการดูแลนักกีฬา ทางทีมอาจจะไม่มีนักจิตวิทยา มาช่วยดูแลในเรื่องของสภาพจิตใจ แต่ทางทีมของเราก็จะช่วยเหลือกันเพื่อพาทีมไปให้ได้รับชัยชนะมา

ผู้ให้สัมภาษณ์ 12/2564

ตอบ ก่อนการแข่งขันทางทีมที่ผมดูแลนั้น มักจะมีการฝึกซ้อมกันเป็นประจำ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมทางร่างกายให้กับนักกีฬา รวมทั้งสร้างความคุ้นเคย รวมถึงทำให้นักกีฬามีสภาพร่างกาย และจิตใจพร้อมที่จะทำการแข่งขัน ในฐานะที่เป็นโค้ชดูแลทีมก็ได้มีการวางแผนร่วมกับทีมผู้บริหารภายในสมาคมกีฬาจังหวัด และผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นผู้จัดการทีม และผู้ช่วยโค้ชอีกด้วย

3. มีการเตรียมพร้อมด้านสถานที่ อุปกรณ์ในการฝึกซ้อมหรือไม่ อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ 1/2564

ตอบ จังหวัดจะมีการจัดทำสนามซ้อมไว้ให้ทั้งในสนามของการกีฬาแห่งประเทศไทย และสนามกีฬาใกล้ ๆ บ้าน ที่นักกีฬาอาศัยอยู่

ผู้ให้สัมภาษณ์ 2/2564

ตอบ วัสดุอุปกรณ์ได้รับการสนับสนุนจากสมาคมกีฬาจังหวัดบ้าง จากการศึกษาแห่งประเทศไทย และจังหวัดบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์ 3/2564

ตอบ ทางทีมของผม ก็ได้ทำเรื่องขอรับการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ เช่น สนับสนุนน้ำแข็ง ลูกฟุตบอล จากหน่วยงานภายนอก และผู้ใหญ่ใจดี ทำให้นักกีฬาได้รับอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม อย่างเพียงพอ

ผู้ให้สัมภาษณ์ 4/2564

ตอบ ทีมจังหวัดของเรา มีการนัดหมายให้นักกีฬาร่วมกันออกกำลังกายเป็นกลุ่มเล็ก ในบริเวณสนามกีฬาใกล้บ้าน เพื่อเป็นการเสริมสร้างความคุ้นเคยเกี่ยวกับสนามการแข่งขันที่นักกีฬา จะได้ทำการแข่งขันต่อไป

ผู้ให้สัมภาษณ์ 5/2564

ตอบ ทางจังหวัดที่ผมได้ดูแลนั้น ทางจังหวัดมีสนามซ้อมที่เป็นมาตรฐานเดียวกับสนาม แข่งขันไว้ให้นักกีฬาได้ทำการฝึกซ้อม สร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีภายในทีม

ผู้ให้สัมภาษณ์ 6/2564

ตอบ ทางทีมของเราได้ทำเรื่องขอใช้สนามแข่งขันจริงในการฝึกซ้อม เพื่อให้นักกีฬา เกิดความคุ้นเคยกับสนามแข่งขัน และในส่วนของอุปกรณ์ที่นักกีฬาต้องใช้ ทางสมาคมกีฬาจังหวัด ก็ได้ให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี

ผู้ให้สัมภาษณ์ 7/2564

ตอบ ผมคิดว่า ยังขาดแคลนในเรื่องของอุปกรณ์ในการออกกำลังกาย ที่จะเสริมสร้าง สมรรถภาพทางกายให้กับนักกีฬา เพราะกีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่ต้องใช้พลังกำลัง ความคล่องแคล่ว ว่องไวในการเคลื่อนที่เพื่อที่จะทำประตู หากทางจังหวัดได้มีการสนับสนุนในเรื่องอุปกรณ์ ในการเสริมสร้างสมรรถภาพของนักกีฬา ก็จะทำให้นักกีฬามีสมรรถภาพทางกายที่สมบูรณ์และพร้อม ที่จะทำการแข่งขันต่อไป

ผู้ให้สัมภาษณ์ 8/2564

ตอบ ในช่วงที่หลาย ๆ ทีม พบเจอเหตุการณ์โควิดแบบนี้ ผมเชื่อว่า หลายๆ ทีมก็อาจจะต้องพักการฝึกซ้อม และทางสมาคมกีฬาจังหวัดก็ต้องมีคำสั่งให้หยุดพักฝึกซ้อมเช่นกัน แต่ทางทีมของผมก็รอคำสั่งให้กลับมาฝึกซ้อม และหากถามถึงอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมก็ได้รับการสนับสนุนจากจังหวัดอย่างดี ทางทีมของผมก็ได้มีการประชุมออนไลน์เพื่อให้นักกีฬาได้เกิดการตื่นตัวในการเตรียมพร้อมที่จะกลับมาฝึกซ้อม

ผู้ให้สัมภาษณ์ 9/2564

ตอบ จังหวัดผม ได้ขออนุญาตให้นักกีฬามาฝึกซ้อมที่สนามของกรมการกีฬาแห่งประเทศไทยของจังหวัด โดยได้ขออนุญาตไปยังคณะกรรมการควบคุมโรคของจังหวัด และทำการแบ่งจำนวนนักกีฬาที่เข้ามาฝึกซ้อมเป็นกลุ่มเล็ก ๆ

ผู้ให้สัมภาษณ์ 10/2564

ตอบ ในบางครั้งทางทีมได้มีการประสานงานกับทีมกีฬาฟุตบอลของทางมหาวิทยาลัยในจังหวัด เพื่อที่จะนำนักกีฬาเข้าร่วมประลองกับทีมอื่น เพื่อเป็นการเปรียบเทียบข้อแตกต่าง และสิ่งที่ทีมของเราจะต้องพัฒนานักกีฬาต่อไป

ผู้ให้สัมภาษณ์ 11/2564

ตอบ จังหวัดของเรา นักกีฬาส่วนใหญ่อยู่ในวัยเรียน ระดับมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอนจึงได้มอบหมายให้นักกีฬาทำการฝึกซ้อมที่มหาวิทยาลัยของตนเองกับเพื่อน ๆ ที่อยู่ในทีมเดียวกัน เพราะช่วงนี้นักกีฬาไม่สามารถมาทำการฝึกซ้อมกับทีมของจังหวัดตนเองได้ เพราะเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด ถ้าหลังจากสถานการณ์ดีขึ้นแล้ว จังหวัดจะได้ทำการขอตัวนักกีฬาเพื่อมาเก็บตัวในการฝึกซ้อมต่อไป

ผู้ให้สัมภาษณ์ 12/2564

ตอบ ในบางครั้งทางทีมก็ต้องทำการขอสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม จากหน่วยงานภายนอกด้วย เพื่อให้ได้อุปกรณ์หรือสิ่งสนับสนุนต่าง ๆ มาให้นักกีฬาภายในทีม

4. มีการจัดสวัสดิการให้นักกีฬาภายในทีม ก่อนการแข่งขัน ระหว่างการแข่งขันและหลังการแข่งขัน อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ 1/2564

ตอบ โดยส่วนใหญ่ไม่ค่อยเพียงพอหรอก เพราะอะไรคุณก็รู้ ๆ กันอยู่นะ แต่ผมก็จะจัดสรรให้กับนักกีฬาทุกคนอย่างเป็นธรรม

ผู้ให้สัมภาษณ์ 2/2564

ตอบ ก่อนการแข่งขัน ทางผู้จัดการทีมได้เป็นสปอนเซอร์สนับสนุนนักกีฬาในการฝึกซ้อม และทางทีมก็ได้มีการประชุมร่วมกัน เกี่ยวกับสวัสดิการที่จะได้รับ เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจให้กับนักกีฬาต่อไป

ผู้ให้สัมภาษณ์ 3/2564

ตอบ ในช่วงนี้ ที่เจอสถานการณ์โควิด ทำให้การแข่งขันต้องเลื่อนออกไป มีผลกระทบต่อบประมาณในการเตรียมทีมที่ตั้งไว้ เพราะทางสมาคมกีฬาจังหวัดได้ตั้งงบประมาณของปีที่แล้วกลับไป แล้วให้เราตั้งงบประมาณในการเตรียมทีมใหม่

ผู้ให้สัมภาษณ์ 4/2564

ตอบ ทางจังหวัดเรายังไม่มีความชัดเจนในเรื่องของสวัสดิการให้กับนักกีฬา และงบประมาณในการเตรียมทีมก็ยังต้องรอการอนุมัติจากสมาคมกีฬาจังหวัด เพราะการแข่งขันได้มีการเลื่อนมาแล้ว 1 ครั้ง แต่ในตอนนี้ทางจังหวัดลำพูนได้ประกาศกำหนดวันแข่งขันครั้งที่ 2 แล้วทางผมและทีมงานก็จะต้องไปหารือกับสมาคมกีฬาจังหวัดอีกครั้ง

ผู้ให้สัมภาษณ์ 5/2564

ตอบ นักกีฬาของเราส่วนใหญ่ เป็นนักกีฬาเยาวชนแห่งชาติมาก่อน และในตอนนี้บางคนก็มีงานประจำอยู่แล้ว แต่เนื่องจากมีความรักในการเล่นกีฬาจึงกลับมาเล่นกีฬาฟุตบอลให้กับทีมของจังหวัด เพราะฉะนั้นในเรื่องของค่าใช้จ่ายส่วนตัว ไม่ว่าจะเป็นอุปกรณ์ที่ใช้ ค่าเดินทาง ค่าที่พัก พวกเขาก็จะช่วยเหลือตนเอง ทำให้จังหวัดของเราไม่ค่อยมีปัญหาในเรื่องของค่าใช้จ่ายส่วนตัวมากนัก

ผู้ให้สัมภาษณ์ 6/2564

ตอบ ผมคิดว่า งบประมาณเป็นสิ่งจำเป็นมากในการเตรียมทีมกีฬาที่จะเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับชาติ เพราะว่าต้องใช้เวลาในการฝึกซ้อม และแต่ละครั้งที่เรามีการฝึกซ้อมก็จะเกิดค่าใช้จ่ายในระหว่างการฝึกซ้อม ไม่ว่าจะเป็นค่าน้ำ ค่าเวชภัณฑ์ ค่าทำความสะอาด เป็นต้น ทำให้ทางจังหวัดหรือผู้ใหญ่ที่ดูแลเรื่องงบประมาณควรจะจัดสรรงบประมาณมาให้ทีมกีฬาให้มาก

ผู้ให้สัมภาษณ์ 7/2564

ตอบ ทางสมาคมกีฬาของจังหวัดเราได้มีการจัดงบประมาณส่วนหนึ่งในการทำทีมกีฬาฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติในครั้งนี้ โดยมีการเปิดเผยจำนวนเงินที่จะมาเตรียมทีมให้กับนักกีฬาทุกคนได้รู้ และได้มีการตกลงกันว่า ถ้าหากได้เป็นตัวแทนของภาคเหนือไปทำการแข่งขันในรอบประเทศต่อไปจะมีการอัดฉีดเงินให้กับนักกีฬามากกว่านี้

ผู้ให้สัมภาษณ์ 8/2564

ตอบ ก่อนเกิดสถานการณ์โควิดที่ผ่านมา ทีมเรามีการฝึกซ้อมอยู่เป็นประจำและมีการแจกเบี้ยเลี้ยงในการฝึกซ้อมให้กับนักกีฬาไปบางส่วนแล้ว เมื่อเกิดเหตุการณ์โควิดขึ้น ทำให้การฝึกซ้อมต้องหยุดลง และทางทีมก็ต้องรอประกาศเพื่อปลดล็อคให้มีการแข่งขันได้ ทำให้นักกีฬาหลายคนต้องหารายได้เสริมในช่วงที่เกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด

ผู้ให้สัมภาษณ์ 9/2564

ตอบ ในช่วงสถานการณ์โควิดที่ผ่านมา ทำให้การเตรียมทีมเกิดความไม่แน่นอน และนักกีฬาหลายคนกลัวติดโรคโควิด จึงไม่ได้มีการตั้งงบประมาณในการฝึกซ้อมไว้ให้นักกีฬา

ผู้ให้สัมภาษณ์ 10/2564

ตอบ ผมคิดว่า สวัสดิการเป็นสิ่งสำคัญและมีความจำเป็นต่อนักกีฬา อาจไม่ใช่แค่นักกีฬามันรวมไปถึงคนที่ทำงานในทีมทุก ๆ คน ไม่ว่าจะเป็ตำแหน่งไหน โค้ชเอย ผู้ช่วยโค้ชเอย แต่ก็อย่างว่าแหละครับมันเป็นกีฬาที่ทุกคนรัก และอยู่ตรงนี้นานาน จึงทำให้ทุกคนต่างเข้าใจต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

ผู้ให้สัมภาษณ์ 11/2564

ตอบ ทีมจังหวัดเรา ในเรื่องของสวัสดิการไม่ใช่เรื่องปัญหาใหญ่เท่าไรหรอก เพราะนักกีฬาส่วนใหญ่แล้วมีความผูกพันดี และมีความมุ่งมั่นที่จะแข่งขันเพื่อนำชัยชนะกลับมาให้กับจังหวัด แต่ก็ยังดีที่มีผู้ใหญ่ไม่ว่าจะเป็นนักการเมืองท้องถิ่น ลงมาให้การสนับสนุนทีมของเราในส่วนต่าง ๆ

ผู้ให้สัมภาษณ์ 12/2564

ตอบ ในจังหวัดของเรานี้ มีผู้จัดการทีมให้การสนับสนุนนักกีฬาในการฝึกซ้อม ทั้งในเรื่องเครื่องดื่ม ผ้าเย็น หรือยานวด รวมทั้งทีมโค้ช และทางทีมนักกีฬาก็ได้มีการประชุมร่วมกันเกี่ยวกับสวัสดิการและงบประมาณในการเตรียมทีม

5. มีการดูแลนักกีฬาภายหลังการแข่งขันอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ 1/2564

ตอบ มีการดูแลวางแผนว่าเมื่อจบการแข่งขันแล้ว สมาคมกีฬาจังหวัด จะมอบเงินส่วนหนึ่งให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอนเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจให้กับทีมตัวแทนของจังหวัด

ผู้ให้สัมภาษณ์ 2/2564

ตอบ ทางจังหวัดของเรามีการหารือกันว่า จะหาสถานที่ทำงานให้กับนักกีฬาที่ยังไม่มีงานทำ ให้ทำงานในจังหวัดของเรา และอยู่ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาเพื่อเป็นการสร้างอนาคตที่ดีให้กับนักกีฬาและเขาจะได้มีเวลาให้กับทีมกีฬาฟุตบอลของจังหวัดเราต่อไป

ผู้ให้สัมภาษณ์ 3/2564

ตอบ มีการทำประกันภัยก่อนการแข่งขัน เพื่อป้องกันการบาดเจ็บของนักกีฬา อีกทั้งถ้านักกีฬาได้รับอุบัติเหตุในระหว่างการแข่งขัน ทางทีมเราก็จะดูแลนักกีฬาให้ดีที่สุด

ผู้ให้สัมภาษณ์ 4/2564

ตอบ ทางทีมของเรามีการดูแลนักกีฬาอย่างเข้มงวด โดยเฉพาะที่เกิดโรคโควิด โดยเน้นย้ำให้นักกีฬาอยู่ในพื้นที่ ไม่ออกไปร่วมกิจกรรมสังสรรค์ต่าง ๆ

ผู้ให้สัมภาษณ์ 5/2564

ตอบ ทางสมาคมกีฬาจังหวัด มีการตั้งเงินอัดฉีด สำหรับผลการแข่งขันเมื่อจบการแข่งขัน ถ้าทีมจังหวัดเราได้รางวัลชนะเลิศจะมีเงินรางวัลให้กับทีมจำนวนหนึ่ง เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน

ผู้ให้สัมภาษณ์ 6/2564

ตอบ ผมในฐานะที่เป็นผู้ฝึกสอน และเคยเป็นนักกีฬาฟุตบอลมาก่อน ได้มีการศึกษาเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การกีฬาในเรื่องของการป้องกันการบาดเจ็บในขณะฝึกซ้อม และระหว่างการแข่งขัน จึงได้มีการให้ความรู้กับนักกีฬา เพื่อเป็นการป้องกันตนเองเบื้องต้นด้วย

ผู้ให้สัมภาษณ์ 7/2564

ตอบ ในช่วงที่ผ่านมาก่อนที่จะเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด ได้มีการพานักกีฬาบางคนไปแข่งขันในรายการชิงเงินรางวัลต่าง ๆ เพื่อที่จะได้นำมาใช้เป็นสวัสดิการของทีม เพื่อที่จะได้เป็นการเตรียมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันต่อไป

ผู้ให้สัมภาษณ์ 8/2564

ตอบ มีการวางแผนการใช้งบประมาณที่สมาคมกีฬาจังหวัดได้ให้การสนับสนุนมาส่วนหนึ่งแล้วแบ่งไว้สำหรับค่าใช้จ่ายในระหว่างการแข่งขัน และหลังการแข่งขันเป็นส่วนมาก เพราะจะได้ไม่เป็นการรบกวนเงินส่วนตัวของนักกีฬา

ผู้ให้สัมภาษณ์ 9/2564

ตอบ ผมในฐานะผู้ฝึกสอนกีฬา มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ฝึกสอนมาเป็นระยะเวลาหนึ่ง ทำให้เห็นสภาพปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ในการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอล และที่สำคัญเลยที่เป็นปัจจัยหลัก ในการเตรียมทีมเข้าร่วมการแข่งขัน คือ สวัสดิการของนักกีฬา ทั้งนี้ ในส่วนของการดูแลนักกีฬา ผมก็จะให้ความสำคัญกับการฝึกซ้อม การดูแลนักกีฬาโดยการกำชับในเรื่องของโภชนาการ เพราะเด็กสมัยนี้ชอบสังสรรค์ ผมก็จะดูแลพวกเขาอย่างถี่ถ้วนในเรื่องใกล้ตัวด้วย

ผู้ให้สัมภาษณ์ 10/2564

ตอบ ผมมองว่า สิ่งสำคัญที่จะป้องกันเหตุฉุกเฉิน คือนักกีฬาคควรดูแลตัวเองให้ได้ก่อน เช่น ต้องรู้ว่าตัวเองมีโรคประจำตัวหรือไม่ ต้องรู้จักขีดจำกัด และความฟิตของตัวเอง ส่วนผมในฐานะโค้ช ก็จะเป็นผู้เติมเต็มในด้านอื่น ๆ ให้กับนักกีฬาต่อ ๆ ไป

ผู้ให้สัมภาษณ์ 11/2564

ตอบ ถ้าหากในขณะที่ทำการฝึกซ้อม ระหว่างการแข่งขัน และภายหลังการแข่งขัน นักกีฬาเกิดการบาดเจ็บ ทางทีมของเราก็จะดูแลนักกีฬาเป็นอย่างดี

ผู้ให้สัมภาษณ์ 12/2564

ตอบ ภายหลังการแข่งขัน ทางทีมผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จะดูแลนักกีฬาที่ได้รับบาดเจ็บ และหากใครได้รับบาดเจ็บมาก ก็จะพาไปโรงพยาบาล รวมทั้งพานักกีฬาไปรับประทานอาหารร่วมกันกับผู้จัดการทีม และมีการมอบเงินส่วนหนึ่งให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอนเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจให้กับทีมตัวแทนของจังหวัดต่อไป

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นายวัชระ บุญมาก
วัน เดือน ปีเกิด	29 ธันวาคม 2531
สถานที่เกิด	อำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่
ที่อยู่ปัจจุบัน	139 หมู่ 4 ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ 50140
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่บริการวัสดุอุปกรณ์
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ 68/1 ตำบลศรีภูมิ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50200
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2555 ศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่ พ.ศ. 2564 ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่